ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΓΡΙΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Δ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1956 | ΤΕΥΧΟΣ 74ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1956)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

V. Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.
—ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ Ε' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ—

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

87. Θέσις τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (ὁδὸς Ἱπποκράτους).

88. Πολιορκία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ φρούρησις αὐτοῦ ὑπὸ ἀγγλικῆς μονάδος.

89. Ἀποχώρησις τῶν Ἄγγλων καὶ παράδοσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀμαχητί.

90. Ἀποχώρησις ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν.

***

87. Θέσις τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (ὁδὸς Ἱπποκράτους).

Τὸ Ε' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα περιελάμβανε, κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος 1944, τὴν περιοχὴ Ἱπποκράτους, ὁλόκληρο τὴ συνοικία Γκύζη καὶ τὸν προσφυγικὸ συνοικισμὸ τοῦ Πολυγώνου, ὅπου ὑπῆρχε φωλιὰ κομμουνιστῶν. Τὸ οἴκημά του εὑρίσκετο ἐκεῖ ὅπου εἶναι τοῦτο καὶ σήμερα, δηλαδὴ στὴν ὁδὸ Ἱπποκράτους ἀριθ. 180. Τὸ οἴκημα αὐτὸ εἶναι διώροφο, περιβάλλεται δὲ ἀπὸ πολὺ ὑψηλότερα οἰκήματα καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ θέσις του ἦτο ἐξαιρετικὰ μειονεκτικὴ ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας. Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἦτο ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Παν. Δημόπουλος, μὲ Ὑποδιοικητὴ τὸν Ἀστυνόμο Β' Γεώρ. Μπάρλα. Ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος περιελάμβανε περὶ τοὺς 60 Ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικούς, πλὴν, ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς (περίπου 40) διέκειτο συμπαθῶς πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ θέσις του ἦτο ἄκρως ἐπισφαλής.

88. Πολιορκία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ φρούρησις αὐτοῦ ὑπὸ ἀγγλικῆς μονάδος.

Τὴν Κυριακὴ, 3 Δεκεμβρίου 1944, ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος διετέθη γιὰ τὴν

ματαίωση τοῦ παρανόμου συλλαλητηρίου τῆς Πλατείας Συντάγματος, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Γ' Ὑποδιευθύνσεως (περιοχῆς Πλατείας Συντάγματος).

Μετὰ τὸ συλλαλητήριο, ποὺ κατέληξε στὰ αἱματηρὰ γεγονότα καὶ ποὺ ἀπετέλεσε οὐσιαστικὰ τὴν ἔναρξη τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως, ἡ δύναμις τοῦ Ε' Τμήματος συνεκεντρώθη στὸ Οἴκημά της.

Οἱ πληροφορίες ποὺ ἔφθασαν στὸ Τμῆμα τοῦτο, τὸ ὁποῖο θεωρεῖται ἀκραῖο Τμῆμα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, ἦσαν ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύχτας θὰ ἐγίνετο ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν γιὰ νὰ τὸ καταλάβουν.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος αὐτοῦ Ἀστυνόμος Α' κ. Παναγ. Δημόπουλος, συνεσκέφθη μὲ τὸν Ὑποδιοικητή του καὶ τοὺς ἐθνικόφρονας ἀξιωματικοὺς καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἀντισταθοῦν, καίτοι ἡ θέσις τοῦ οἰκήματος ἦτο ἐξαιρετικὰ μειονεκτική, ἐπὶ πλέον δέ, πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς δυνάμεως τῶν κατωτέρων του διέκειτο συμπαθῶς πρὸς τοὺς κομμουνιστάς.

Γιαυτὸ ἀκριβῶς, τὸ πρῶτο μέτρο ποὺ ἔλαβε ἦτο ἡ χορήγησις ἀδείας οἴκοι διανυκτερεύσεως στοὺς ἀριστεροὺς τούτους ὑπαλλήλους, ὥστε νὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ ἐκ τῶν ἔσω ἀντίδρασις ἢ καὶ ἐπίθεσις.

Μετὰ τοῦτο, ἐξώπλισε τοὺς ἐθνικόφρονας ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἐτοποθέτησε στὶς κατάλληλες θέσεις, γιὰ νὰ ἀμυνθοῦν εἰς τυχὸν ἔνοπλο κομμουνιστικὴ ἐπίθεση.

Στὶς τέσσερις τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας 4-12-944, ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Ἀνδρέας Λαλιώτης ἔκαμε ἀναγνώριση γύρω ἀπὸ τὸ Οἴκημα καὶ ἀντελήφθη κομμουνιστὰς ἐνόπλους, ποὺ εἶχαν καταλάβει ἐπίκαιρα σημεῖα, πολὺ πλησίον τοῦ Τμήματος, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ἐπυροβόλησαν ἐναντίον του ἀνεπιτυχῶς. Ταυτοχρόνως ἔγιναν ἀντιληπτοὶ ἄλλοι κομμουνισταὶ ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῇ στὶς ταράτσες τῶν παραπλεύρως πρὸς τὸ Ἀστυ. Κατάστημα οἰκημάτων, τὰ ὁποῖα μάλιστα ἐδέσποζαν τοῦ Τμήματος.

Ἦταν φανερὸ ὅτι τὸ Τμῆμα εἶχε πολιορκηθῇ στενὰ καὶ ὅτι ἐπέκειτο ἐπίθεση ἐναντίον του. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος ἦσαν ἀποφασισμένοι, μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς ἀξιωματικούς των, νὰ ἀμυνθοῦν. Κατ' εὐτυχῆ ὅμως σύμπτωση, στὶς 4.30' περνοῦσε ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ἱπποκράτους περίπολος ἀπὸ τρία ἀγγλικὰ αὐτοκίνητα, τὴν ὁποία ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἐσταμάτησε ἔξω ἀπὸ τὸ οἴκημα καὶ ἀνέφερε στὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἄγγλο ἀξιωματικό, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐνηργεῖτο ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν ποὺ εἶχαν πολιορκήσει τὸ Τμῆμα, τὸν παρεκάλεσε δὲ νὰ ἐπεμβῇ καὶ αὐτὸς πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς ἐπιθέσεως. Ὁ ἄγγλος ἀξιωματικὸς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ τίποτε χωρὶς διαταγὴ τῶν προϊσταμένων του, ἐδέχθη ὅμως νὰ ἀφήσῃ πρὸ τοῦ Τμήματος τὰ δύο αὐτοκίνητα, αὐτὸς δὲ θὰ ἐπήγαινε νὰ ἀναφέρῃ σχετικῶς στὸν ἄγγλο φρούραρχο. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἐπέστρεψε, συνοδευόμενος μὲ δύο ἐλαφρὰ θωρακισμένα αὐτοκίνητα (τάνκς) καὶ μὲ ἀνώτερο ἀξιωματικό, ὁ ὁποῖος διέταξε τὸν Διοικητὴ τοῦ Τμήματος νὰ περιορίσῃ τοὺς ὑπαλλήλους του μέσα στὸ Οἴκημα, ἀπαγορεύοντας τὴν ἔξοδο σ' αὐτούς, καθὼς καὶ κάθε πρόκληση τῶν κομμουνιστῶν, ἀνέλαβε δὲ αὐτὸς νὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα, ἐρχόμενος σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Πράγματι συναντήθηκε μ' ἕναν ὑπολοχαγὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ποὺ τὸν ἐβεβαίωσε, ψευδῶς φυσικά, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ καμμιὰ ἐπίθεση κατὰ τοῦ Τμήματος.

Παρὰ ταῦτα οἱ κομμουνισταὶ συγκεντρώνονταν ὁλοένα καὶ περισσότεροι καὶ πολιορκοῦσαν στενώτερα τὸ Τμῆμα. Στὶς 6 π.μ. πλέον τῶν 200 ἐνόπλων, μὲ αὐτόματα ὅπλα, ἀραβίδες καὶ χειροβομβίδες, εἶχαν κατακλύσει τὰς παρόδους, καὶ εἶχαν ἐγκατασταθῇ στὶς γειτονικὲς ταράτσες ποὺ ἐδέσποζαν τοῦ Τμήματος. Ἄρχισαν δὲ νὰ καλοῦν μὲ τὰ χωνιὰ τοὺς ἀστυφύλακας νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα, λέγοντας ὅτι ἡ Κυβέρνησις Παπανδρέου παρῃτήθη, ὅτι ἀνέλαβε τὸ σχηματισμὸ Κυβερνήσεως ὁ Σβῶλος κλπ.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος, βλέποντας ὅτι ἡ προκλητικότης τῶν κομμου-

νιστῶν ἦτο τέτοια ὥστε νὰ διαψεύδεται καταφανῶς ἡ ὑπόσχεσις, ποὺ ἔδωσαν στὸν ἄγγλο ἀξιωματικό καὶ ὅτι ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ Τμήματος ἦταν ἀναπόφευκτη, ἔπεισε τὸν ἄγγλο ἀξ/κὸ νὰ μὴν ἀποσύρῃ τὴν ἀγγλικὴ δύναμη ἀπὸ τὸ Τμῆμα, μέχρις ὅτου ἠμπορέσῃ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση καὶ λάβῃ σχετικὲς διαταγές.

Κατώρθωσε λοιπὸν μὲ διάφορα πρόσωπα νὰ στείλῃ τρεῖς ἀναφορές, ὅπου ἐξέθετε τὴν κατάσταση καὶ ζήτησε ἐνίσχυση ἐθνικοφρόνων ὑπαλλήλων, γιὰ νὰ ἀντισταθῇ. Δυστυχῶς ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις δὲν ἔδωσε ἀπάντηση στὶς ἐκκλήσεις αὐτὲς τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος.

Ἐκτὸς τῶν ἐγγράφων αὐτῶν ἀναφορῶν, ὁ Ἀστυνόμος τοῦ Τμήματος κ. Παυλιουδάκης, τὴν 7.30′ ὥραν τῆς 4-12-944, ἐνῷ πήγαινε στὸ Τμῆμά του ἀντελήφθη τὴ στενὴ πολιορκία καὶ πῆγε ἀμέσως στὴν Γ′ Ὑποδιεύθυνση καὶ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση ὅπου ἀνέφερε σχετικῶς, πλὴν πῆρε τὴν ἀπάντηση ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχοῦν ἐφ' ὅσον ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἐγκατεστημένη ἀγγλικὴ δύναμις. Αὐτὰ τὰ ἀνέφερε ὁ κ. Παυλιουδάκης στὸ Διοικητὴ τοῦ Τμήματος, ἐπειδὴ ὅμως ὑπῆρχαν ἐνδείξεις ὅτι ἡ ἀγγλικὴ δύναμις θὰ ἀπεσύρετο, ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμηματος διέταξε τὸν κ. Παυλιουδάκην νὰ πάῃ πάλι στὴν Ἀστυν. Διεύθυνσῃ καὶ νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο, ζητῶν ἐνίσχυσῃ πρὸς ἀποσόβηση καταλήψεως τοῦ Τμήματος ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, πλὴν καὶ πάλιν ἡ Ἀστυν. Διεύθυνσῃ δὲν ἔδωσε συγκεκριμένες διαταγές, μήτε ἔστειλε ἐνίσχυσῃ.

89. Ἀποχώρησις τῶν Ἄγγλων καὶ παράδοσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀμαχητί.

Στὶς 10.45′ π.μ. τῆς 4-12-944, ἡ ἀγγλικὴ δύναμις ἀπεσύρετο ἀπὸ τὸ Τμῆμα, ὁ δὲ ἄγγλος ἀξιωματικὸς ἐδήλωσε στὸ Διοικητὴ ὅτι δὲ μποροῦσε νὰ ἐπέμβῃ ἐνόπλως, γιατὶ δὲν εἶχε διαταγὴ τοῦ κ. Σκόμπυ. Ὁ Διοικητὴς βλέποντας τότε ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἄμυνα τοῦ Τμήματος, γιατὶ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν ἐπιστρέψει καὶ οἱ συμπαθοῦντες πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς ἀστυνομικοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπήκουον στὶς διαταγές του, προσπάθησε νὰ πείσῃ τὸν ἄγγλο νὰ παραμείνῃ γιὰ λίγο, ὥστε νὰ ἠμπορέσῃ νὰ παραλάβῃ τοὺς ἐθνικόφρονες ὑπαλλήλους καὶ νὰ μεταβῇ στὴν Ἀστυν. Διεύθυνσῃ. Δυστυχῶς ὁ ἄγγλος ἀξ/κὸς δὲν ἐδέχθη τοῦτο καὶ ἀπεχώρησε.

Ἤδη περὶ τοὺς 40 κατώτεροι ἀστυνομικοὶ τοῦ Τμήματος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὑπαστυνόμο Ροδόλφον Καζάζην, εἶχαν δηλώσει ὅτι δὲν ὑπακούουν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ των, ἦσαν δὲ ἕτοιμοι καὶ εἶχαν λάβει ἐντολὴν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς νὰ ἐπιτεθοῦν ἐκ τῶν ἔσω κατὰ τῶν συναδέλφων των, μὲ χειροβομβίδες, ὅταν θὰ ἐδίδετο τὸ σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως.

Κατόπιν τούτων ὁ Διοικητὴς, Ἀστυνόμος Α′ κ. Παν. Δημόπουλος, ἠναγκάσθη νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφαση τῆς παραδόσεως τοῦ Τμήματος, καθ' ὅσον ἡ ἐπίθεσις θὰ ἐγίνετο ἀμέσως, δὲν ὑπῆρχε δὲ καμμιὰ ἐλπίδα ὑπερισχύσεως τῶν ἐθνικοφρόνων ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οὐσιαστικῶς αἰχμάλωτοι. Γι' αὐτὸ ἐκάλεσε τὸ Διοικητὴ τοῦ τάγματος τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., γιὰ νὰ ἔλθῃ σὲ συμφωνία παραδόσεως τοῦ Τμήματος, ὥστε νὰ ἀποφευχθῇ ἡ αἱματοχυσία καὶ διασωθοῦν οἱ ἐθνικόφρονες ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι θὰ μποροῦσαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπωφελέστερα, ὅπως καὶ ἔγινε ἀργότερα. Ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπῆρχε καὶ ἡ ἐλπίδα νὰ σταλῇ στὸ μεταξὺ ἐνίσχυση στὸ Τμῆμα ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση, ὁπότε θὰ ἀπεφεύγετο ἡ παράδοσις. Δυστυχῶς, καίτοι οἱ διαπραγματεύσεις γιὰ τὴν παράδοση παρετάθησαν μέχρι τῆς 13.30′ ὥρας, ἡ ἐνίσχυσις ἀπὸ μέρους τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως δὲν ἐφάνη καὶ ἔτσι ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Τμήματος ἀνέθεσαν ἐν λευκῷ στὸ Διοικητή τους νὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῆς παραδόσεως τῶν ὅπλων, ὅπως θὰ ἐνόμιζε συμφερώτερο.

Τότε ἐπῆλθε συμφωνία τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος καὶ τοῦ ταγματάρχου τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. : 1) νὰ παραδοθοῦν τὰ πολεμικὰ μόνον ὅπλα καὶ ὄχι τὰ περίστροφα,

2) νὰ μὴ θιγῇ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ 3) νὰ ἐπιτραπῇ ὁ καθένας νὰ μεταβῇ στὸ σπίτι του.

90. Ἀποχώρησις ἐθνικοφρόνων ἀστυνομικῶν εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν.

Ὕστερα ἀπὸ τὴ συμφωνία αὐτή, ἔγινε στὶς 13.40′ ἡ παράδοσις τῶν ὅπλων μόνον τοῦ Τμήματος στοὺς ἄνδρες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., οἱ ὁποῖοι μπῆκαν στὸ Τμῆμα χωρὶς νὰ ἀνταλλάγοῦν πυροβολισμοί. Σημειωτέον ὅτι στὸν ἐξαναγκασμὸ τῆς συνθηκολογήσεως τοῦ Τμήματος συνετέλεσαν κατὰ πολὺ οἱ ὑπὸ τὸν Ὑπαστυνόμον Καζάζην Ροδόλφον ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ὁ Διοικητὴς των ἐδήλωσεν ὅτι ἦτο ἀποφασισμένος νὰ ἀντισταθῇ, αὐτοὶ ἀρνήθησαν νὰ ὑπακούσουν καὶ ἄσκησαν σοβαρὰ ψυχολογικὴ ἐπίδρασι καὶ στοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους.

Πάντως, μετὰ τὴν παράδοσι τοῦ ὁπλισμοῦ, οἱ ἐθνικόφρονες ὑπάλληλοι ἀπεχώρησαν μετὰ τοῦ Ἀστυνόμου Β′ Γεωργίου Μπάρλα καὶ τοῦ Ὑπαστυνόμου κ. Ἀνδρέου Λαλιώτη καὶ παρουσιάσθησαν στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση.

Ὁ Ἀστυνόμος Α′ κ. Παναγ. Δημόπουλος ἀργότερον συνελήφθη καὶ ὡδηγήθη εἰς ὁμηρίαν, ἐπανελθὼν μετὰ τὴν Συνθήκην τῆς Βάρκιζας.

(Εἰς τὸ ἑπόμενον ἡ πολιορκία καὶ ἡ κατάληψις τοῦ Ζ′ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν).

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΑΣ

Μιὰ κόρη μέσα στὸ γιαλὸ
ποὺ ὅλο μπλὲ φοράει,
Κύπρο τὴ λένε στ' ὄνομα
κι' Ἑλληνικὰ μιλάει.

*

Τὴν ἔχουνε καὶ τὴν κρατοῦν
παληοὶ γνωστοί μας φίλοι,
μὰ τώρα ἡ φιλία τους
ἔγινε σὰν τὸ φίδι.

*

Τὴν δέρνουνε, τὴν τυραννοῦν,
πολλὰ φριχτὰ τῆς κάνουν,
μ' αὐτὴ ἀλύγιστη, γελᾷ,
στὴν τόλμη δὲν τὴν φτάνουν.

*

Γιὰ φύλακάς της στάλθηκε
ἕνας γνωστὸς στρατάρχης,
μὰ μπρὸς στὸ μέγα Διγενῆ
δὲν κάνει γιὰ ὁμαδάρχης.

*

Στρατὸ πολὺ ἐφέρανε
καὶ κάνουνε καὶ μπλόκα,
ἀλλὰ σ' αὐτὰ τοὺς ἀπαντᾷ
περήφανα ἡ Ε.Ο.Κ.Α.

Πολίτης Σωσίπατρος
Ἀστυφύλαξ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣ
Ἤ
ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗΣ ΚΑΛΟΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου
καὶ Διδάκτορος τοῦ Δικαίου
κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΓΚΡΙΩΤΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

II. ΣΧΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑΣ ΦΥΣΕΩΣ

1. Εἶναι δυνατὸν τὸ κάθε ἄτομον νὰ γίνῃ προϊστάμενος;

2. Ποία ἡ ἀποστολὴ τοῦ προϊσταμένου.

* * *

II. ΣΧΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑΣ ΦΥΣΕΩΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας ἐξεθέσαμε μερικὰς γενικὰς παρατηρήσεις, ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην ποὺ ὑπάρχει καταρτίσεως ἱκανῶν στελεχῶν, τὰ ὁποῖα νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς καλοὺς προϊσταμένους. Ἐσκιαγραφήσαμε δὲ τὰς βασικὰς ἰδιότητας ποὺ πρέπει νὰ συγκεντρώνουν οἱ προϊστάμενοι, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ἀποστολήν των. Πρὶν ὅμως εἰσέλθωμε στὴν λεπτομερειακὴν ἔρευναν τοῦ ζητήματος, θεωροῦμε χρήσιμον νὰ ἐξετάσωμε μερικὰ θέματα γενικωτέρας φύσεως, τὰ ὁποῖα ἔχουν μεγίστην σχέσιν καὶ συνάφειαν πρὸς τὸ ὑπὸ μελέτην θέμα.

Εἶναι δὲ ταῦτα τὰ κάτωθι :

1. Εἶναι δυνατὸν τὸ κάθε ἄτομον νὰ γίνῃ προϊστάμενος;

Μὲ πολλὴν συντομίαν ἐθίξαμε τὸ ζήτημα τοῦτο στὸ προηγούμενον ἄρθρον μας. Λόγῳ τῆς σοβαρότητός του ὅμως ἐπιθυμοῦμε νὰ τὸ ἐξετάσωμε κάπως εὐρύτερον.

Ἀσφαλῶς, πολλοὶ θὰ ὑπομειδιάσουν μὲ δυσπιστίαν ἢ καὶ μὲ εἰρωνείαν, ὅταν θ' ἀκούσουν αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν καὶ θὰ σπεύσουν νὰ δηλώσουν μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον ὅτι ὁ προϊστάμενος, ἢ ὁ ἀρχηγὸς γεννᾶται καὶ δὲν γίνεται. Καὶ θὰ εἰποῦν ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ δώσῃ στὸν ἄλλον τὴν ψυχὴν τοῦ ἀρχηγοῦ. Ἡ ἄποψις ὅμως αὕτη, ὅπως μάλιστα διατυπώνεται μὲ τόσον κατηγορηματικὸν τόνον, δὲν εἶναι ἀπολύτως ὀρθή.

Ἡ πεῖρα τῆς ζωῆς διδάσκει, ὅτι μὲ τὴν μελέτην, μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μὲ τὴν πρακτικήν, ὁ φυσιολογικὸς ἄνθρωπος ποὺ ἔχει τὸν κοινὸν νοῦν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποκτήσῃ τὰς πλέον πολυποικίλους καὶ πολυσυνθέτους ἱκανότητας καὶ δεξιότητας. Δύναται ἐπὶ παραδείγματι νὰ γίνῃ δεξιοτέχνης τοῦ βιολίου, καλὸς ρήτωρ, καλὸς λογιστής, καλὸς ἔμπορος κ.λ.π. Διατὶ λοιπὸν νὰ μὴν εἶναι δυνατὸν νὰ καταρτισθῇ καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην ἢ τὴν τέχνην τῆς Διοικήσεως;

Ἄλλοτε ἡ ἄσκησις τῆς διοικήσεως ἐθεωρεῖτο διὰ τοὺς πολλοὺς ὡς ἕνα πολύπλοκον μυστήριον. Σήμερα ὅμως, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ F. Tayior καὶ τοῦ H. Gantt, πρωτοπόρου τῆς ἐπιστημονικῆς διοικήσεως, κατέστη πλέον γνωστὸν ὅτι τὴν ἄσκησιν τῆς Διοικήσεως διέπουν εἰδικοὶ κανόνες, κοινοὶ δι' ὅλα τὰ εἴδη τῆς Διοικήσεως καὶ ἄσχετοι πρὸς τὰς δι' ἑκάστην περίπτωσιν ἀπαιτουμένας εἰδικὰς γνώσεις.

Εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναί τις αὐθεντία ἐπιστημονική, νὰ εἶναι διαπρεπὴς οἰκονομολόγος, ἐξαίρετος λογιστής, μεγαλοφυὲς πολιτικὴ ἢ στρατιωτικὴ καὶ ὅμως νὰ στερῆται τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς Διοικήσεως γνώσεων καὶ νὰ μὴ κατορθώνῃ νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς βασικωτέρους ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς αὐτῆς, ἤτοι τὴν ρύθμισιν τῆς συγχρόνου ὁμαδικῆς ἐργασίας καὶ ν' ἀποτύχῃ.

Εἶναι βεβαίως ἀληθὲς ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι προικισμένοι μὲ τὰς αὐτὰς ἱκανότητας καὶ τὰ αὐτὰ χαρίσματα, οὔτε καὶ ἔχουν τὰς αὐτὰς δυνατότητας ὥστε νὰ

γίνουν σπουδαῖοι προϊστάμενοι ἢ διάσημοι ἀρχηγοί. Εἶναι δυνατὸν εἰς ὅλους τοὺς μαθητευομένους νὰ διδαχθοῦν αἱ αὐταὶ ἰδέαι, αἱ αὐταὶ συνήθειαι καὶ μέθοδοι ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν καλὸν προϊστάμενον, ὁ καθεὶς ὅμως ἐξ αὐτῶν θ' ἀφομοιώσῃ ἐκεῖνα ἐκ τῶν στοιχείων τούτων τὰ ὁποῖα προσιδιάζουν καλύτερον πρὸς τὴν ἀτομικότητά του.

Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι μὲ τὴν κατάλληλον διαπαιδαγώγησιν, μὲ τὰς εἰδικὰς μεθόδους διδασκαλίας, μὲ τὴν μελέτην, τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὴν πρακτικὴν ἄσκησιν δύνανται ν' ἀφυπνισθοῦν λανθάνουσαι ἱκανότητες, ν' ἀναπτυχθοῦν καὶ νὰ βελτιωθοῦν αὗται, νὰ ἐπιταχυνθῇ δὲ ἡ ὡρίμανσις τοῦ χαρακτῆρος καὶ νὰ διαπλασθῇ τὸ ἄτομον εἰς προσωπικότητα. Βεβαίως αἱ ἰδιορρυθμίαι τοῦ χαρακτῆρος θὰ ὑπάρχουν. Ὁ κάθε μαθητευόμενος θὰ ἔχῃ τὸ ἰδικόν του «στύλ» προϊσταμένου, τὴν ἰδικήν του ἀτομικότητα.

Εἶναι λοιπὸν γεγονός, ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει πλαστικότητα χαρακτῆρος ἡ ὁποία τοῦ ἐπιτρέπει νὰ προσαρμόζεται πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τὸ ὁποῖον θ' ἀσκήσῃ καὶ μάλιστα δύναται νὰ μεταβάλῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἀρχικήν του ἀκατέργαστον φύσιν. Εἰς τὴν πλαστικότητα δὲ αὐτὴν κυρίως βασίζονται αἱ προσπάθειαι τῶν παιδαγωγῶν διὰ τὴν διάπλασιν χαρακτήρων.

Ὡς ἐκ τούτου δύναται νὰ λεχθῇ μετὰ βεβαιότητος, ὅτι τὸ σύνολον τῶν ψυχικῶν ἰδιοτήτων ποὺ ἀπαρτίζουν τὴν προσωπικότητα τοῦ προϊσταμένου, ὁσονδήποτε πολύπλοκοι καὶ ἂν εἶναι, ὑπόκεινται εἰς τοὺς γενικοὺς κανόνας τῆς Ψυχολογίας καὶ τῆς Παιδαγωγικῆς.

Διὰ τὸν Μ. Ναπολέοντα λέγεται, ὅτι στὴν νεότητά του, πρὶν γίνῃ ἀξιωματικός, ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἔμπορος ἐπίπλων. Ἐὰν ἐξέλεγε τὸ στάδιον τοῦτο, αἱ περίφημοι διοικητικαί του ἱκανότητες θὰ εὑρίσκοντο εἰς λανθάνουσαν κατάστασιν. Ἀλλ' ὁ Ναπολέων εἶχε καταγίνει πολὺ κατὰ τὴν νεότητά του εἰς τὴν μελέτην βίων διασήμων ἡρώων. Εἶχε σπουδάσει καλῶς τὴν ψυχολογίαν των, τὰς πράξεις των καὶ τὴν ζωήν των. Μὲ τὸν τρόπον δὲ αὐτὸν ἀφυπνίσθησαν αἱ λανθάνουσαι ἡγετικαὶ ἱκανότητές του καὶ διεπλάσθησαν καταλλήλως, οὕτως ὥστε ὅταν ἡ εὐκαιρία παρουσιάσθη κατέστη δυνατὸν νὰ ἐκδηλωθοῦν καθ' ὃν τρόπον αὗται ἐξεδηλώθησαν.

Ἡ ἰδιοφυΐα, ἡ θέλησις, ἡ μόρφωσις καὶ ἡ πεῖρα τῆς ζωῆς τὸν ἀνέδειξαν εἰς ἕνα μεγάλον ἀρχηγόν.

Ὅλα τὰ ἄτομα βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν προϊστάμενοι καὶ ἀρχηγοὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος καὶ τῆς αὐτῆς ἀξίας. Ὅλα ὅμως τὰ φυσιολογικὰ ἄτομα μὲ τὴν κατάλληλον διαπαιδαγώγησιν δύνανται νὰ ἐκμάθουν τὴν τέχνην τῆς Διοικήσεως.

Ἡ εὐγενικὴ φιλοδοξία, ἡ ἄκαμπτος θέλησις, ἡ ἀνωτέρα ἀντίληψις τοῦ καθήκοντος, ἡ ἔμπρακτος ἐφαρμογὴ τῶν Χριστιανικῶν ἀρχῶν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς αὐτοθυσίας, θὰ ἐξυψώσουν τὸ ἄτομον τὸ ὁποῖον ἐδιδάχθη τὴν τέχνην τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν περιωπὴν τοῦ ἀξίου καὶ ἐμπνευσμένου προϊσταμένου.

2. Ποία ἡ ἀποστολὴ τοῦ προϊσταμένου.

Ὁ Rudyard Kipling, λέγει: «Οἱ ἀρχηγοὶ εἶναι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἡ καθ' ἑαυτὸ ὑπηρεσία συνίσταται εἰς τὸ νὰ ὁδηγοῦν τοὺς ἄλλους».

Κάθε ἄνθρωπος ποὺ ἔχει τὸ τάλαντον, συνάμα δὲ καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἐπηρεάζῃ καὶ νὰ ἐξασκῇ ἐπιβολὴν εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὰς θελήσεις τῶν ἀνθρώπων, εἶναι ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως καὶ ἕνας ἀρχηγός.

Ἐπὶ παραδείγματι, ὁ πατέρας εἶναι ὁ ἀρχηγὸς εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ὁ ἐφημέριος εἰς τὴν ἐνορίαν του, ὁ δήμαρχος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου του, ὁ ἐργοστασιάρχης εἰς τὸ ἐργοστάσιόν του, ὁ πλοίαρχος εἰς τὸ πλοῖον του, κ.ο. καθεξῆς.

Ἀπὸ εἰδικωτέρας ὅμως ἀπόψεως, ἀρχηγὸς ἢ προϊστάμενος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ὑπηρεσίας, ἑνὸς ὀργανισμοῦ, μιᾶς ἐπιχειρήσεως.

Εἶναι ἡ κεφαλή, ἡ ὁποία σκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς ὁμάδος, τῆς ὁλότητος. Εἶναι ἐκεῖνος ποὺ τὸ προετοιμάζει καὶ τὸ πραγματοποιεῖ διὰ μέσου τῶν ἄλλων, καὶ ὁ ὁποῖος κάμνει τοὺς ἄλλους νὰ γνωρίζουν τὶ

θέλουν καὶ πῶς νὰ ἐνεργοῦν. Καὶ ἐπειδὴ γνωρίζει τὶ θέλει καὶ πῶς πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ εἶναι εἰς θέσιν ἐπίσης καὶ νὰ συντονίζῃ τὰς προσπαθείας τῶν ἄλλων, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα. Συνήθως πολλοὶ εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζουν τὶ πρέπει νὰ γίνῃ εἰς κάθε περίστασιν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ γνωρίζουν πῶς πρέπει νὰ γίνῃ αὐτό. Συνήθως πολλοὶ ἢ μᾶλλον ὅλοι ποθοῦν τὴν βελτίωσιν τῆς ἀποδόσεως μιᾶς ἐργασίας, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ γνωρίζουν πῶς εἶναι δυνατὸν αὕτη νὰ πραγματοποιηθῇ. Ὁ ρόλος τοῦ προϊσταμένου συνίσταται εἰς τοῦτο, νὰ δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ εἰς κάθε περίστασιν διὰ μέσου τῶν ἄλλων ἐκεῖνο ποὺ πρέπει καὶ νὰ δύναται νὰ βελτιώσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐργασίας τὴν ὁποίαν διευθύνει.

Ἡ ἐπιτυχία του δὲ ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν ἱκανότητα τοῦ νὰ συνενώνῃ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ διοικεῖ εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν καὶ νὰ κατορθώνῃ ὥστε νὰ εὑρίσκωνται οὗτοι εἰς ἁρμονικὰς σχέσεις μεταξύ των. Πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμῃ τοὺς ἄλλους νὰ τὸν ὑπακούουν. Ἀλλὰ τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον του δὲν ἔγκειται μόνον εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ νὰ κάμῃ τοὺς ἄλλους νὰ τὸν ἀγαποῦν. Καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ μόνον ὅταν τοὺς δίδῃ καὶ ἐκεῖνος κάτι ἀπὸ τὴν καρδιά του, ὅταν τοὺς κατακτήσῃ μὲ τὴν καλωσύνην του, τὴν δικαιοσύνην του καὶ τὴν ἀγάπην του. Ἡ ἀγάπη αἰχμαλωτίζει, αὐτὴ εἶναι ποὺ κερδίζει τὴν καρδιά. Καὶ τότε ὅλα γίνονται ἁπλούστερα καὶ εὐκολώτερα.

Ὁ ρόλος τοῦ καλοῦ προϊσταμένου συνίσταται ἐπίσης εἰς τὸ νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα νὰ βελτιώνῃ τὰς μεθόδους ἐργασίας, νὰ ἐκπαιδεύῃ τοὺς ὑφισταμένους του, νὰ καταρτίζῃ στελέχη καὶ κυρίως νὰ προετοιμάζῃ ἐκεῖνον ποὺ θὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ. Ἐπίσης νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα ν' ἀναπτύσσῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ὑφισταμένων του, νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἀμέσους συνεργάτας του μεταξὺ τῶν ἀρίστων τὸ ἦθος. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ἀποστολήν του πρέπει νὰ εἶναι καλὸς ψυχολόγος καὶ νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ ἀνώτερα ἰδεώδη.

Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ δύναται νὰ ψυχολογῇ καλῶς τὰ πρόσωπα μὲ τὰ ὁποῖα ἔρχεται εἰς ἐπαφήν, διὰ νὰ χρησιμοποιῇ ἕκαστον ἀναλόγως πρὸς τὰς ἱκανότητάς του καὶ τὴν ἀξίαν του, διὰ νὰ προλαμβάνῃ προστριβὰς μεταξὺ ἐκείνων ποὺ διοικεῖ καὶ νὰ τὰς ἐξομαλύνῃ, ὅταν ἀναφανοῦν, ἐπίσης δὲ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ὁμαλὴν συνεργασίαν. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ὁ ἴδιος πρέπει νὰ εἶναι ὑπόδειγμα ἀκριβείας, τάξεως, εὐπρεπείας, καὶ νὰ ἐνσαρκώνῃ τὰ ἰδεώδη τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς αὐτοθυσίας.

Ὁ ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του προϊστάμενος, ὁ ὁποῖος φιλοδοξεῖ νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά του μὲ τὴν ὑπηρεσίαν ποὺ διοικεῖ, ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει ν' ἀφίσῃ ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν, ὀφείλει νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ ἀνώτερα ἰδεώδη. Εἶναι δὲ ταῦτα, τὰ μοναδικὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ φλογερὰ φιλοπατρία ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ προσήλωσις πρὸς τὴν Θείαν διδασκαλίαν τοῦ Λυτρωτοῦ μας Χριστοῦ ἀφ' ἑτέρου, θ' ἀποτελοῦν δι' αὐτὸν τοὺς δύο πόλους τῶν ἐνεργειῶν του καὶ τῶν κατευθύνσεών του.

Οἱ λόγοι τοῦ Θεανθρώπου, «δὲν ἦλθον διὰ νὰ ὑπηρετηθῶ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσω», θὰ πρέπει ν' ἀποτελοῦν τὸ ἔμβλημα παντὸς ἀξίου προϊσταμένου.

Καὶ ὅταν ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ καθήκοντος ἐπιβάλῃ σκληρὰς δοκιμασίας καὶ δυσβαστάκτους θυσίας, ὅταν ἡ ἀνωτέρα ἀντίληψις τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος ἐπιβάλῃ καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν ὑπερτάτην θυσίαν, ὁ ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του προϊστάμενος, ἀκολουθῶν ἐν τούτῳ τὸ παράδειγμα Ἐκεῖνου, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἐβάδισε τὸν αἱματοβαμμένον δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ ἐξ ἀγάπης πρὸς ἡμᾶς, ὀφείλει νὰ μὴ διστάσῃ ὅπως βαδίζῃ καὶ ὁ ἴδιος τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον τῆς Θυσίας, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἔχῃ ὡς συμπαραστάτην καὶ ἐμψυχωτήν, ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ δίδῃ τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἀντέχῃ καὶ νὰ ὑπομένῃ, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ψυχικὴν γαλήνην τὴν ὑπερβαίνουσαν πάντα νοῦν.

Ἡ Πατρίδα μας διψᾷ ἀρχηγοὺς καὶ προϊσταμένους, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐμπνέωνται ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν αὐτὴν ἀντίληψιν τοῦ καθήκοντος. (Συνεχίζεται)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ

Ὑπὸ κ. **ΣΤΑΝ ΡΟΟΥΛΑΝ**, υἱοῦ

Ἀπὸ τὸ περιοδικὸ New York Times 1 Μαΐου 1955.
(Ἀποκλειστικότης δημοσιεύσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν». Κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΚΩΝ/ΝΤΙΝΟΥ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ**

«Ὁ Ἀστυνομικὸς Ἀθλητικὸς Σύλλογος (ἰδιωτ. δικαίου) τῆς Ν. Ὑόρκης, χρησιμοποιῶν τὴν «διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ προσέγγισιν», ἐβοήθησε πολλοὺς νέους νὰ γίνουν καλοὶ πολῖται»

Ὁ Ἀστυνομικὸς Ἀθλητικὸς Σύλλογος (Α.Α.Σ.) ὁ ὁποῖος εἰσέρχεται στὰ 25 του χρόνια, ἱδρύθη ἀπὸ τὸν Ὑπαστυνόμο Α΄ κ. Edward W Flynn τοῦ Γραφείου Προλήψεως τοῦ Ἐγκλήματος τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Ν. Ὑόρκης. Ἀφορμὴν ἔδωσαν τὰ παράπονα τῶν πέριξ καταστηματαρχῶν μιᾶς φτωχογειτονιᾶς τοῦ Μπρόνξ, ὅπου μιὰ σπεῖρα νέων προέβαινε σὲ πράξεις βίας. Ὁ Ὑπαστυνόμος Flynn ἐκάλεσε τότε ὅλους τοὺς νέους αὐτοὺς καὶ τοὺς ρώτησε τί ζητοῦσαν. Οἱ νεαροὶ ἔμειναν ἔκπληκτοι: αὐτὸς δὲν ἦτο ὁ συνηθισμένος τρόπος ἐνεργείας τῶν ἀστυνομικῶν. Τοῦ εἶπαν ὅτι ἤθελαν νὰ παίξουν μπέϊζ—μπώλ.

Ὁ Ὑπαστυνόμος Flynn ἐπέτυχε νὰ συγκεντρώσῃ τὸ χρηματικὸ ποσὸν γιὰ τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια ἀπὸ τοὺς καταστηματάρχας καὶ τὴν Ἀστυνομία τοῦ ἐκεῖ Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ. Μία ὁμὰς μπέϊζ—μπώλ ἐσχηματίσθη, παιχνίδια ἐπαίζοντο καὶ τὰ παιδιὰ ἔπαυσαν νὰ ἐνοχλοῦν. Ὁ Α.Α.Σ. εἶχε συγκροτηθῇ. Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις ἀνέπτυξε τὸν Σύλλογο ἐπὶ βάσεως ποὺ νὰ καλύπτῃ ὁλόκληρο τὴν πόλι ἔτσι, ὥστε σήμερα καθένα ἀπὸ τὰ 80 Ἀστυνομικὰ Τμήματα τῆς πόλεως ἔχει 10000 μέλη, ἡλικίας ἀπὸ 7-18 ἐτῶν. Τὰ τρία στὰ τέσσαρα εἶναι ἀγόρια.

Ὁ Ἀστυνομικὸς Ἀθλητικὸς Σύλλογος δὲν ἰσχυρίζεται ὅτι ἀποτελεῖ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀπάντησι στὴν παιδικὴ ἐγκληματικότητα. Ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ ἁπλούστατο γεγονός, ὅτι ἡ νεαρὰ ἡλικία συνήθως μεταπηδᾷ στὴν ἀδικοπραγία ὅταν δὲν ἔχῃ τίποτ' ἄλλο νὰ κάνῃ. Τότε, ἰδιαιτέρως δὲ στὶς φτωχὲς καὶ πυκνοκατῳκημένες συνοικίες τῆς πόλεως, ἡ νεαρὰ ἡλικία τῆς ὁποίας οἱ ἀνάγκες ψυχαγωγίας δὲν ἱκανοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἢ ἀπὸ ἄλλες ὀργανώσεις ἀναζητεῖ τὴν «ἀντικοινωνικότητα». Ὁ ἴδιος αὐτὸς Ἀστυνομικὸς Σύλλογος ἀντιμάχεται πρὸς περιστολὴν τῆς παιδικῆς ἀδικοπραγίας, παρέχοντας στοὺς νέους καὶ στὶς νέες ἕνα ποικίλο πρόγραμμα ἀθλητισμοῦ καὶ χειροτεχνίας, γιὰ νὰ περνοῦν τὶς ἐλεύθερες ὧρες των, τὶς ὧρες τῆς ἀνίας, καὶ ἰδιαίτερα μεταξὺ 3—9 μ.μ. Δηλαδὴ τότε ποὺ ἡ μεγαλύτερη παιδικὴ ἐγκληματικότης ἐκδηλώνεται.

Ὁ Α.Α.Σ. εἶναι μία ὀργάνωσις ἰδιωτική, ὄχι κερδοσκοπική, καὶ ἡ ὁποία συνδέεται μὲ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι. Συντηρεῖται ἀπὸ εἰσφορές, οἱ ὁποῖες ζητοῦνται ταχυδρομικῶς εἰς μεγάλην κλίμακα, ἐπικεφαλῆς του δὲ βρίσκεται ὁ Ὑποδιευθυντὴς προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Βοηθείας Νεότητος τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως κ. Τζαίημς Νόλαν. Μία κατάστασις χαρακτηριστικὴ τοῦ ἔργου τοῦ Α.Α.Σ. μπορεῖ νὰ ἀνευρεθῇ στὸ Τμῆμα τῆς Μπέργκεν Στρήτ, τοῦ Μπροῦκλιν, ποὺ διοικεῖται ἀπὸ τὸν κ. Στέφεν Πόουελ.

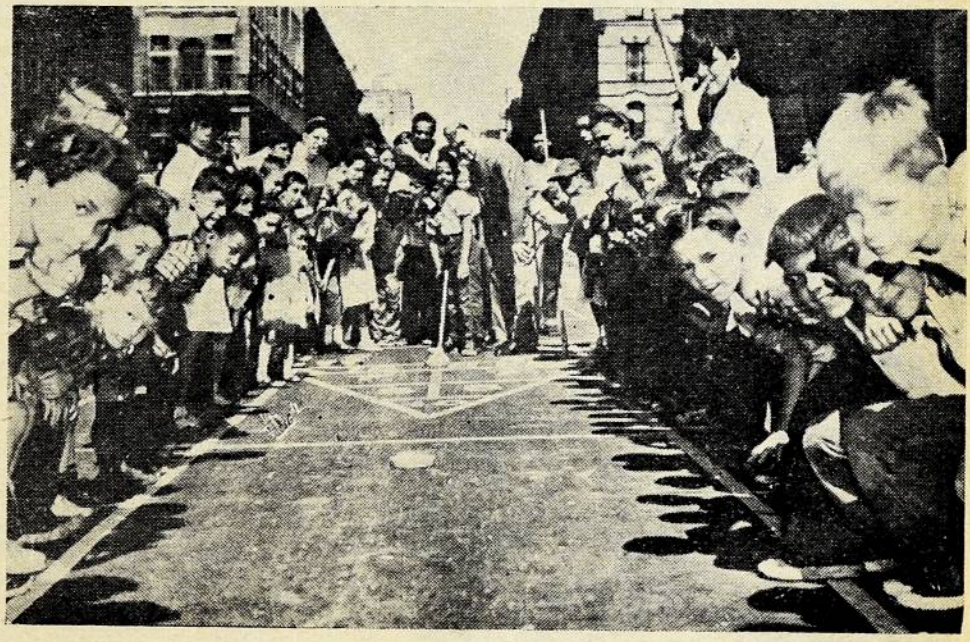
Πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολάς, τὸ Τμῆμα καλύπτει τὴν ἐμπορικὴ περιοχὴ τοῦ κάτω τμήματος τῆς πόλεως καὶ καταλήγει στὰ κράσπεδα τῆς πυκνοκατῳκημένης συνοικίας τοῦ Bedford-Styvesant. Πρὸς Νότον συνορεύει κατὰ ἕνας μέρος μὲ τὸ Πρόσπεκτ Πάρκ, ποὺ περιβάλλεται ἀπὸ ἥσυχους δρόμους μὲ λίγες πολὺ ὡραῖες παληὲς μονοκατοικίες.

Προχωρεῖτε μέσα στὸ Ἀστυνομικὸ Κατάστημα τοῦ Σταθμοῦ τῆς Μπέργκεν Στρήτ, στὴν ἕκτη Λεωφόρο, ἕνα Κυριακάτικο πρωϊνό, ἀφήνετε πίσω σας τὸ

γραφεῖο τοῦ Ὑπαστυνόμου καὶ φθάνετε στὸ βάθος τῆς αἰθούσης συγκεντρώσεων· ἐκεῖ, πίσω ἀπὸ ἕνα γραφεῖο, στὴ γωνιά, θὰ δῆτε ἕνα ἀστυφύλακα τῆς νεολαίας, τὸν Vincent N. Maronne—τὸν «Βὶν» γιὰ πολλὲς ἑκατοντάδες νέων.

«Γεννήθηκα καὶ μεγάλωσα στὸ κάτω τμῆμα τῆς πόλεως Μπροῦκλιν», εἶπε ὁ Βὶν σ' ἕνα ἐπισκέπτη πρὸ ὀλίγου καιροῦ, «καὶ γνωρίζω τὶς ἀνησυχίες καὶ τὰ προβλήματα αὐτῶν τῶν παιδιῶν καὶ μπορῶ νὰ ὁμιλῶ τὴ γλῶσσα τους». Ὁ Βὶν εἶναι ἀστυνομικὸς ἐπὶ 20 χρόνια σχεδόν, ὑπηρέτησεν ὡς ἀστυφύλαξ τάξεως στὴν Μπέργκεν Στρὴτ δέκα χρόνια περίπου καὶ εἶναι πατέρας. Εἶναι ἕνας ὑψηλόσωμος ἄνδρας 1.82 μ., μὲ μαῦρα μαλλιὰ καὶ πλατὺ πρόσωπο καὶ ὁ ὁποῖος δὲν δίνει σημασία στὰ 43 χρόνια του.

«Τὸ πρωῒ κάθε Κυριακῆς χορηγῶ δωρεὰν εἰσιτήρια γιὰ θέατρα», ἐξήγησεν ὁ Βίν. «Τὰ εἰσιτήρια αὐτὰ εἶναι ἕνα θέμα γιὰ τὸ ὁποῖο συνεργάσθηκα μὲ τοὺς διευθυντὰς

Ὁ Α. Α. Σ. ἐργάζεται διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ ψυχαγωγίαν τῶν παιδιῶν φτωχῶν συνοικιῶν τῆς Ν. Ὑόρκης. Σπόρ, ἐκδρομές, διασκεδάσεις, μουσικὴ καὶ διδασκαλία διαφόρων θεμάτων, καλύπτουν μέρος τῆς ἐργασίας του. Ἀνωτέρω ἀθλοπαιδιὰ μὲ δίσκους.

τῶν θεάτρων. Δίνω περὶ τὰ 50 εἰσιτήρια τὴν ἑβδομάδα. Αὐτὸ μὲ κάνει νὰ βρίσκωμαι σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ παιδιά. Ἕνας ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀπὸ αὐτὰ ἔρχονται ἐδῶ ἐπειδὴ διαφορετικὰ δὲν θὰ μποροῦσα νὰ τὰ συναντήσω κι' ἔτσι μπορῶ νὰ μαθαίνω τὰ προβλήματα ποὺ τὰ ἀπασχολοῦν καὶ ἂν σκέπτωνται καὶ ἐνεργοῦν καλὰ γιὰ κάθε ζήτημά τους».

Μπῆκε μέσα ἕνα δωδεκάχρονο παιδὶ μὲ κουρελιασμένο ντρίλινο κοστούμι. Ζήτησε ἕνα εἰσιτήριο γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ ἕνα γιὰ κάποιο φίλο του. Πῆρε ἕνα εἰσιτήριο γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ μιὰ αἴτησι τοῦ Α.Α.Σ. γιὰ τὸν φίλο του. Μετὰ μισὴ ὥρα ἐπέστρεψε μαζὶ μὲ τὸν φίλο. Ἡ αἴτησις, ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν πατέρα του, ἀντηλλάγη μὲ ἕνα εἰσιτήριο. Τὰ δυὸ παιδιὰ εἶπαν πὼς θὰ πήγαιναν ἐκεῖ τριγύρω νὰ παίξουν καὶ ἔφυγαν.

Τὸ μπέϊζμ-πὼλ ἀποτελεῖ τὸ περισσότερο διαδεδομένο θερινὸ ἀθλητικὸ σπόρ. Τρεῖς ὁμάδες—παιδῶν, νέων, ἐφήβων—ἀντιπροσωπεύουν τὴν περιφέρεια στὴν ἀθλητικὴ κίνησι τοῦ δήμου. Ἄλλες ὁμάδες, συνήθως τέσσαρες ἢ πέντε τὸν ἀριθμόν, ὡς

«πλεόνασμα συλλόγων» σπεύδουν νὰ ἐνσωματωθοῦν σὲ γειτονικὰ Τμήματα.

"Εξη νέοι ἄτακτα καὶ μὲ ἀνάγωγο τρόπο μπῆκαν μέσα στὴν αἴθουσα συγκεντρώσεων. "Ενας ξανθομάλλης 13 ἐτῶν σπρώχνοντας τοὺς ἄλλους ἔκανε χῶρο καὶ ξεπρόβαλε ἐμπρός τους: «θέλουμε νὰ παίξουμε μπέϊζ-μπώλ», εἶπε. 'Ο Βὶν ἐγνώριζε τοὺς τέσσαρες ἀπ' αὐτούς. "Εδωσε λοιπὸν μιὰ αἴτησι τοῦ Α.Α.Σ. στοὺς ἄλλους δυό.

«Θέλετε νὰ παίζετε ὡς ἕνα γκρούπ»; ρώτησε. Τὰ παιδιὰ ἀπήντησαν καταφατικά. «"Εχετε ἄλλους στὸ γκρούπ;» 'Ο ξανθομάλλης εἶπε πὼς ὑπῆρχαν ἄλλοι ἐννέα.

Εἰδικαὶ ἑορταὶ ὀργανοῦνται στὶς ὁποῖες παίζονται πατροπαράδοτα παιχνίδια. 'Ανωτέρω τὸ «δάγκωμα τοῦ μήλου.

'Ο Βὶν ἔφτιαξε ἄλλες ἐννιὰ ἀκόμη αἰτήσεις τοῦ Α.Α.Σ. καὶ ὥρισε τὴν ἡμερομηνία ποὺ θὰ τοὺς ἔβλεπε στὸ γήπεδο. «"Εχουμε ἕνα καλὸ σῆμα γιὰ τὴν ὁμάδα σας», εἶπε ὁ Βίν.

Τὰ παιδιὰ βγῆκαν ἔξω μὲ θορύβους καὶ ἀταξίες καὶ ἔφυγαν. «Σᾶς ἔλεγα πὼς εἶναι ἕνας καλὸς φίλος» εἶπε στοὺς ἄλλους μιλῶντας μὲ τὴν ἄκρη τοῦ στόματός του ὁ ξανθομάλλης.

«"Οταν ἔρχεται ἕνα γκρούπ ἀπὸ παιδιὰ καὶ θέλουν νὰ ἀποτελέσουν μιὰ ὁμάδα, τὰ ἐνθαρρύνουμε νὰ παραμείνουν στὸ γκρούπ» ἐξήγησεν ὁ Βίν. «Τὸ κύριο ἔργο μας συνίσταται ὄχι στὸ νὰ φτιάξουμε νικήτριες ὁμάδες, ἀλλὰ νὰ πλησιάσωμε τὴν ἀντικοινωνικότητα καὶ νὰ κρατήσουμε τοὺς νέους μακριὰ ἀπὸ κάθε βιαιοπραγία. Αὐτὰ ἦσαν παιδιὰ—κάτω τῶν 14 ἐτῶν. Οἱ νέοι εἶναι ἡλικίας ἀπὸ 14—16 καὶ οἱ ἔφηβοι ἀπὸ 16-18. "Ενα παιδικὸ γκρούπ ἐδημιουργήθη μέσα σὲ μιὰ ὁμάδα, ὅπου κατέλαβε πραγματικὰ θέσεις».

'Η ἱστορία αὐτοῦ τοῦ γκρούπ ἀρχίζει στὴ γωνιὰ ἑνὸς δρόμου μιᾶς ἀπὸ τὶς φτωχότερες συνοικίες τοῦ Τμήματος, τὴν ἄνοιξι τοῦ 1951. Εἶχαν ὑποβληθῆ παράπονα ἀπὸ καταστηματάρχας τῆς περιφερείας ἐναντίον μιᾶς σπείρας παιδιῶν καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ παράπονα αὐτὰ ἔφθασαν, μέσῳ τοῦ Βίν, στὸ Γραφεῖο Βοηθείας Νεότητος, τὸ ὁποῖο συνεργάζεται στενὰ μὲ τὸν Α.Α.Σ. ὅπου καὶ παραπέμπει τοὺς νέους.

'Ο Βὶν μετέβη ἐπὶ τόπου καὶ παρηκολούθησε βλέποντας τὰ πέριξ. Πολὺ γρήγορα εἶδε ἕνα γκρούπ παιδιῶν σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ δρόμου, ἐπλησίασε καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς ὁμιλῇ γιὰ μπέϊζ-μπώλ. Τοῦ εἶπαν, λοιπόν, ὅτι πολὺ θὰ ἤθελαν νὰ φτιάξουν μιὰ ὁμάδα. 'Ο Βὶν τὰ ἐκάλεσε νὰ ἔλθουν στὸ 'Αστυνομικὸ Κατάστημα, τὴν ἐρχομένη Κυριακή. Στὶς 10 π.μ. 14 παιδιὰ εἰσήρχοντο ἥσυχα καὶ μὲ τὴν αἴσθησι τῆς ἐνοχῆς ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπά των, μολονότι ἐφλογίζοντο ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ παίξουν μπάλα. Πρὶν περάσῃ ἡ μέρα αὐτή, εἶχαν γίνει μέλη τοῦ Α.Α.Σ. καὶ ὁ κατάλογος τῆς ὁμάδος εἶχε καταρτισθῆ. Περὶ τὸ τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ, ἐνίκησαν τὴν πρωταθλήτρια νέων

τοῦ Μπροῦκλιν. Τὰ παράπονα ἔπαυσαν καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς παραπονεθέντας καταστηματάρχας ἔγινε ὑποστηρικτὴς τοῦ Α.Α.Σ. καὶ οἰκονομικὸς ἐνισχυτής του.

Σύμφωνα μὲ τὸ θερινὸ πρόγραμμα τοῦ Α.Α.Σ. ποὺ ἐκτείνεται εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν, κάθε ὁδὸς ποὺ μετέχει στὸ πρόγραμμα ἐπιβλέπεται ἀπὸ δύο ἐκπαιδευμένα καὶ ἀμοιβόμενα κατάλληλα πρόσωπα. Προβλέπονται δὲ παιχνίδια ἀθλητικά, χειροτεχνία καὶ διάφορα δραματικά. Ὑπάρχει ἐπίσης ἡ πρόβλεψις διὰ τὴν ἐκμάθησιν τραγουδιῶν καὶ διαφόρων ἐθίμων ποὺ ἰσχύουν εἰς ἔθνη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Οἱ κοπέλλες ἰδιαιτέρως παρουσιάζουν μεγαλυτέραν ἐνεργητικότητα εἰς τὴν ἐκτέλεσι τοῦ προγράμματος. Ὑπάρχει ἐπίσης μιὰ θερινὴ κατασκήνωσι τοῦ Α.Α.Σ.—ἡ Fox Lair εἰς τὸ Adirondack Mountains. Ὀκτὼ μέχρι δέκα παιδιὰ τῆς Μπέργκεν Στρήτ, πηγαίνουν ἐκεῖ κάθε χρόνο.

Κατὰ τὸν χειμῶνα, τὸ βάρος τῆς ἀθλητικῆς κινήσεως μετατίθεται στὸ μπάσκετ-μπώλ. Ἀπὸ τὰ 26 κέντρα ποὺ ὁ Α.Α.Σ. διαθέτει μέσα στὴν πόλι, τὰ χρησιμοποιούμενα κατὰ περιόδους, ἡ Μπέργκεν Στρὴτ κατέχει τὸ ἕνα καὶ τὸ χρησιμοποιεῖ στὸ μπάσκετ-μπώλ, πὶγκ-πὸγκ καὶ σκάκι. Ὅσο δὲ γιὰ πυγμαχία (οἱ Sugar Ray Robinson καὶ Tiger Jones ἐξεπαιδεύθησαν στὸν Α.Α.Σ.) καὶ ἄλλη δραστηριότητα, ὅπως δρᾶμα, μουσική, πλεκτικὴ κ.λ.π., ὁ Βὶν στέλνει τοὺς νέους σ' ἕνα γειτονικὸ κέντρο συνεχοῦς λειτουργίας, δηλαδὴ στὸ Loewe ἢ τὸ Miccio Center. Ὑπάρχουν

Ἐκτὸς τῶν σπόρ, ὁ Α. Α. Σ. ἐνθαρρύνει καὶ τὰ καλλιτεχνικὰ ταλέντα. Ἔργα των διακρίνονται στὸν τοῖχο.

12 σὰν αὐτὰ τὰ κέντρα στὴν πόλι, ὅλα μὲ ἐκπαιδευμένο καὶ κατάλληλο προσωπικό.

«Αὐτὰ τὰ κέντρα πῆραν ὀνόματα ποὺ ἀπενεμήθησαν σ' αὐτὰ εἰς μνήμην ἀστυνομικῶν φονευθέντων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος», εἶπεν ὁ Βίν. «Ὁ Joe Miccio ἦταν ἕνας ντέτεκτιβ μαζὶ δὲ καὶ ὁ ὅμιλος τῆς Μπέργκεν Στρήτ».

Πολλὰ ἐπίσης προσφέρουν πρόσωπα τὰ ὁποῖα παρέχουν δωρεὰν καὶ ἐθελοντικῶς τίς ὑπηρεσίες των, ἰδιαιτέρως δὲ ὑπηρεσίες προπονήσεων καὶ διαιτησίας τοῦ μπέϊζ-μπὼλ καὶ μπάσκετ. Ἀσχολοῦνται μιὰ δωδεκάδα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐθελοντάς, ἐκ τῶν ὁποίων μερικοὶ ἐργάζονται μόνον τὸ καλοκαῖρι, γιὰ νὰ κρατήσουν

ἐν λειτουργίᾳ τὸ πρόγραμμα τοῦ Α.Α.Σ. τῆς Μπέργκεν Στρήτ. "Ολους τοὺς ἐθελοντὰς δέχεται εἰς ἀκροάσεις καὶ ἐποπτεύει ἡ 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσις. "Ενα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐθελοντικὰ πρόσωπα τῆς Μπέργκεν Στρήτ, ὁ Φρὰνκ Λάϊονς, ὑπῆρξεν ὁ σημαντικώτερος προπονητὴς τῆς Dean Street Dodgers, μιᾶς ἀπὸ τὶς γνωστότερες ὁμάδες μπέϊζ-μπὼλ τοῦ Τμήματος.

«"Ολοι οἱ παῖκται της εἶναι νομοταγεῖς τώρα», εἶπε γιὰ τοὺς Dodgers ὁ Βίν.

'Η ἱστορία τους ἀρχίζει τὸ 1947, στὴν ὁδὸ Dean, κοντὰ στὸ Κατάστημα τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σταθμοῦ. Τὰ φτωχικὰ στὴν ἐμφάνισι σπίτια τῆς ὁδοῦ, ἐστέγαζαν ἕνα πλῆθος ἀπὸ 400 παιδιά, ἡλικίας ἀπὸ 10—18 ἐτῶν. Σαράντα ἀπ' αὐτὰ εἶχαν ἔλθη εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν ἔννομον τάξιν. Οἱ μεγαλύτεροί τους, ἀκολουθοῦσαν τὸ δρόμο πρὸς τὶς σπεῖρες κακοποιῶν καὶ μισοῦσαν τοὺς ἀστυνομικούς.

Τὸ Γραφεῖο Βοηθείας Νεότητος καὶ ὁ Α.Α.Σ. ἀντιμετώπισαν ἀπὸ κοινοῦ τὸ πρόβλημα. Τὸ γραφεῖον εἰσεχώρησε μέσα στὶς οἰκογένειες καὶ ὁ Α.Α.Σ. ὠργάνωσε τὰ παιδιὰ σὲ ὁμάδα ἀθλητική, μὲ τὴν ἐπωνυμία Dean Street Dodgers. Βαθμηδὸν ἡ τρομοκρατία ἐξηφανίσθη. 'Ο Βὶν ἀντελήφθη ὅτι εἶχε κερδηθῆ ἡ κατάστασις, ὅταν μιὰ ἡμέρα τὰ παιδιὰ ἐβάδισαν πρὸς τὸ 'Αστυνομικὸν Κατάστημα καὶ παρουσιάσθηκαν στὸν κατάπληκτο ἀπὸ τὸ γεγονὸς 'Αρχιφύλακα, ὁ ὁποῖος κρατοῦσε στὰ χέρια του ἕνα πακέττο τσιγάρα. "Ενας ἀπὸ τοὺς νέους κατετάγη στὴν 'Αστυνομία καὶ πολλοὶ πῆγαν στὸ κολλέγιο.

Μολονότι ὁ ἀθλητισμὸς καὶ κάθε ἄλλη κατάλληλος δραστηριότης μὲ ἐπιδιώξεις ψυχαγωγίας καὶ ἀναμορφώσεως τῆς ψυχῆς τῶν παιδιῶν εἶναι τὰ περισσότερον ἐνδεδειγμένα ἐν προκειμένῳ διά τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοπῶν τοῦ Α.Α.Σ., ἐν τούτοις ὅλα αὐτὰ ἀπορροφοῦν μόνον τὸ ἓν τέταρτον περίπου ἐκ τῶν 50 καὶ πλέον ὡρῶν ἑβδομαδιαίως ποὺ διαθέτει ὁ Βίν. Πολὺς χρόνος διατίθεται εἰς τὴν προσπάθειαν προσελκύσεως νέων μελῶν. 'Ο Βὶν περιέρχεται τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς περιφερείας τοῦ Τμήματος, μιὰ φορὰ τὴν ἑβομάδα τουλάχιστο. Συνομιλεῖ μὲ τοὺς ἐμπόρους τῆς περιφερείας καὶ τοὺς διευθυντὰς τῶν σχολείων, 'Εκκλησιῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων, ἐξετάζων διαρκῶς καὶ ἐπισταμένως περιπτώσεις νέων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐνδεχομένως ἀνάγκην τοῦ Α.Α.Σ. Θεωρεῖ καθῆκόν του νὰ γνωρίζῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους νέους καὶ πραγματικὰ γνωρίζει ἕναν καταπληκτικὸν ἀριθμὸν ἀπὸ αὐτούς.

Κάποια μέρα εἶδε δυὸ ὀχτάχρονα παιδιὰ νὰ κάνουν τὸν παλληκαρὰ σ' ἕνα τρίτο. Τὸ ἕνα κρατοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι τὸ θῦμα τους, ἐνῷ τὸ ἄλλο, ἕνας ξανθομάλλης, ποὺ μ' ἕνα μορφασμὸ ἔδειχνε ἀπειλητικὰ τὰ δόντια του, τὸ χτυποῦσε χωρὶς οἶκτο στὸ κεφάλι μὲ μιὰ σάκκα σχολείου γεμάτη βιβλία. 'Ο Βὶν τοὺς πλησίασε καὶ εἶπε: «Σταματῆστε». 'Ο μικρὸς σταμάτησε, ἀλλὰ κύτταξε κατσουφιασμένα τὸ λιθόστρωτο. «Μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσουμε αὐτὴ τὴ ζωηρότητα στὸ μπέϊζ-μπώλ, Jeff», εἶπεν ὁ Βίν.

Τὸ παιδὶ φάνηκε ἔκπληκτο. «Πῶς ξέρετε τὸ ὄνομά μου;». «"Εχεις ἕνα ἀδελφὸ ποὺ παίζει μπάλλα σὲ μᾶς. Μοῦ μίλησε γιὰ σένα καὶ τοῦ μοιάζεις. Δὲν θἄθελες νὰ παίξῃς σὲ καμμιὰ ὁμάδα μας;». Χωρὶς καμμιὰ δυσκολία καὶ τὰ τρία παιδιά, μὲ παιδιάστικη φλυαρία, πῆραν τὸ δρόμο νὰ γίνουν παῖκται τῆς μπάλλας στὸν Α.Α.Σ.

'Ο ἀστυφύλαξ τῆς νεότητος εἶναι ἕνας ἀνεπίσημος πατέρας—ἐξομολογητὴς καὶ ἕνα πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνονται εἰς περιπτώσεις οἱωνδήποτε ἀταξιῶν καὶ ἐγκληματοπραξιῶν. Κατὰ τὴν διάρκεια μιᾶς ἀπὸ τὶς τελευταῖες ἡμέρες, ποὺ ἦταν σὰν ὅλες τὶς ἄλλες, ὁ Βὶν ἐβοήθησε νὰ ἐπιλύσῃ τὰ προβλήματά του ἕνα παιδί, ποὺ ἦταν τρομοκρατημένο ἐπειδὴ ἐκλήθη νὰ παρουσιασθῇ στὸ Δικαστήριο, κέρδισε τρεῖς «σκληρούς» νέους ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὸν κακὸ δρόμο κι' ἐφρόντισε νὰ ἀποκτήσουν ἐργασία μέσῳ τοῦ Γραφείου Τοποθετήσεων τῆς Διοικήσεως τοῦ Α.Α.Σ. καὶ συνεζήτησε μὲ ἕνα παιδὶ τὸ πῶς θὰ κατάφερνε νὰ ἐργάζεται στὴ δουλειά, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνάγκη, χωρὶς νὰ διακόψῃ τὸ σχολεῖο.

Εἶναι δυσχερὲς νὰ μετρηθῇ ἡ ἐπίδρασις τὴν ὁποίαν ὁ Α.Α.Σ. ἀσκεῖ εἰς τὴν ἀνά-

Η «ΣΤΑΧΤΙΑ ΣΚΙΑ» ΠΟΥ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΜΑΣ

Πῶς ὡρισμένα μέντιουμ προβλέπουν τὸν θάνατόν μας—Αἱ ψυχικαὶ «ἀκτῖνες» ποὺ διαπερνοῦν τὴν ὕλην—Διόρασις καὶ Ραβδοσκοπία.

Τοῦ κ. **ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ**
Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν

Στὸ προηγούμενο φύλλο μας εἴδαμε τὰς ἰδιότητας ὡρισμένων μέντιουμ νὰ βλέπουν χωρὶς τὴν βοήθεια τῆς ὁράσεως ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλα μέρη τοῦ σώματός των, ὅπως τὸ μέτωπον, τ' αὐτιὰ ἢ τὸ στομάχι.

Ἐπὶ τῆς διορατικῆς αὐτῆς ἰδιότητος ὡρισμένων μέντιουμ, βασίζονται καὶ τὰ παρατηρηθέντα φαινόμενα προγνώσεως τῶν θανάτων, τὰ ὁποῖα κακῶς ἀποδίδονται εἰς τὴν εἱμαρμένην. Διότι ὅπως θὰ ἴδωμεν ἀργότερα, εἱμαρμένη δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ζωῆς.

Ὑπάρχουν λοιπὸν μέντιουμ, τὰ ὁποῖα βλέποντα ὡρισμένα ἄτομα προμαντεύουν τὸν προσεχῆ θάνατόν των.

Ὁ τρόπος τῆς ἀντιλήψεώς των εἶναι διαφορετικὸς ἀναμεταξύ των καὶ κάποτε ἐντελῶς ἀκαθόριστος. Τὰ μέντιουμ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντιλαμβάνονται ἀσυναισθήτως τὸν προσεχῆ θάνατον, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ ἐκφράσουν τὸ πῶς.

Ὑπάρχουν ἐν τούτοις καὶ ἐξαιρέσεις, ὅπως ἔξαφνα ἡ σύζυγος τοῦ Βεράϊντε, καθηγητοῦ τῆς Φυσικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ὄσλο (Νορβηγία), ἡ ὁποία ἐπεσκέφθη καὶ τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 3ον διεθνὲς συνέδριον Ψυχοφυσιολογίας κατὰ τὸ 1930.

Ἡ Βεράϊντε συνήθως βλέπει κοντὰ εἰς τὸ μελλοθάνατον ἄτομον μιὰ σ τ α χ τ ι ὰ σ κ ι ά. Ἀφοῦ τὴν ἰδῇ, ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν τὸ ἄτομον αὐτὸ θὰ εἶναι πεθαμμένο!

Χαρακτηριστικὸν εἶναι καὶ τὸ ἑξῆς ἐπεισόδιον:

Κάποτε εἰς τὸ Ὄσλο ἡ κυρία αὐτὴ συνωμίλει μὲ τὸν διευθυντὴν μιᾶς Τραπέζης. Σὲ μιὰ στιγμὴ μπῆκε ἕνας φίλος του τραπεζιτικὸς ὑψηλός, παχύς, ζωηρός, γε-

---

σχεσιν τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, κυρίως ἐπειδὴ ὁ Α.Α.Σ. ὑπάρχει διότι ὑπάρχει παιδικὴ ἐγκληματικότης, καθίσταται δὲ κατ' ἀνάγκην δραστηριώτερος ὅταν ἐπιδεινοῦται ἡ κατάστασις καὶ περιλαμβάνει εἰς τοὺς κόλπους του ἕνα ἀριθμὸ νεαρῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα εἶναι μέλη αὐτοῦ ἁπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ εὑρεθέντα κάποτε εἰς τὴν δίνην τῆς ἀντινομίας παρεπέμφθησαν στὸν Α.Α.Σ. ὑπὸ τοῦ Γραφείου Βοηθείας Νεότητος. Ὁ Βὶν εἶπε : «Οἱ ἐκθέσεις τοῦ Γραφείου Βοηθείας Νεότητος δεικνύουν ὅτι ἡ δραστηριωτάτη νεολαία τοῦ Α.Α.Σ. δὲν παρουσιάζει καμμιὰ ταραχοποιὸ δρᾶσι».

Ὁ Ἀστυνομικὸς Ἀθλητικὸς Σύλλογος ἀποτελεῖ ἁπλῶς μέσον προσεγγίσεως—«προσέγγισις διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ»—τοῦ προβλήματος τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος. Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον κοινὰ πλησιάσματα καὶ εἶναι προφανὲς ὅτι θὰ καλύπτῃ πάντοτε ἕνα σημαντικὸ μέρος τῆς πάλης ἐναντίον τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς οἰκογενείας εἶναι ἀναντιρρήτως βασικός. Ἀλλὰ ὁ σύλλογος ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς του ἔχει βοηθήσει πολλοὺς νέους νὰ γίνουν καλοὶ καὶ νομοταγεῖς ἔξω ἀπὸ κάθε ἄδηλον καὶ ἔκδηλον παιδικὴν ἐγκληματικότητα.

ΤΕΛΟΣ

μᾶτος ἐνεργητικότητα καὶ ὁρμήν, ὁ ὁποῖος ἔμεινε καὶ κουβέντιασε μαζί των, ἐπὶ ὀλίγα λεπτά.

Ὅταν ἔφυγε, ὁ διευθυντὴς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν Βεράϊντε, ἤτις εἶχε κυττάξει τὸν ἐλθόντα μὲ περιέργειαν, τῆς εἶπε :

—Γιατὶ κυττάξατε ἔτσι περίεργα τὸ φίλο μου; Ἂν εἴδατε καὶ σ' αὐτὸν τὴ σταχτιὰ σκιά, ἐγελαστήκατε... Αὐτὸς δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ καμμιὰ ὄρεξι νὰ πεθάνῃ...

—Καὶ ὅμως τὴν εἶδα... ἀπήντησε στενοχωρημένη ἡ Βεράϊντε, ἐνῷ ὁ τραπεζίτης ἐσήκωσε γελῶντας τοὺς ὤμους του.

Λοιπὸν τὸ ἴδιο βράδυ, ὁ φίλος του ἔπαθε ἀπὸ ὀξεῖαν σκωληκοειδίτιδα καὶ μεταφερθεὶς ἐπειγόντως εἰς νοσοκομεῖον ὑπέστη ἐγχείρησιν καὶ ἀπέθανε. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεδείχθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ γαγγραινώσεως τοῦ ἐντέρου.

Ἡ ἐξήγησις τῆς περιπτώσεως αὐτῆς εἶναι ὅτι ἡ Βεράϊντε ἀντελήφθη ὑποσυνειδήτως τὴν γάγγραιναν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἐπισκέπτου καὶ ἡ φαντασία της ἀναπαρέστησε τὴν ἐντύπωσιν μὲ τὸ σύμβολον ποὺ εἶχε συνηθίσει: Τὴ σταχτιὰ σκιά.

Συμπέρασμα: Ἐκ τοῦ φαινομένου τούτου συνάγεται ὅτι αἱ διάφοροι οὐσίαι ἐκπέμπουν κάποιο εἶδος ἀκτινοβολίας, διότι ἤδη κατεσκευάσθησαν εἰδικὰ εὐπαθῆ ὄργανα σημειώσαντα αὐτάς. Αἱ ἐλάχισται ὅμως ταλαντεύσεις τῆς μαγνητικῆς βελόνης των, οὔτε νὰ συγκριθοῦν κἂν ἠμποροῦν μὲ τὰς ζωηρὰς κινήσεις τοῦ ραβδίου, πρὸ πάντων ἐπὶ ρεόντων ὑδάτων.

Τὸ μέντιουμ τῆς «σταχτιᾶς σκιᾶς» Βεράϊντε. Δεξιά της ὁ κ. Σνάϊδερ (Βιέννη). Ἀριστερὰ ὁ κ. Τανάγρας καὶ ὁ κ. Ζμοῦρλος (Πολωνία)

Αἱ ἀκτινοβολίαι αὐταί, ἐπηρεάζουσαι τὸ ὑποσυνείδητον τῶν μέντιουμ, προξενοῦν τὰς κινήσεις τοῦ ραβδίου.

Ὅταν ὅμως ἀνακαλύπτωνται διὰ τῆς Ραβδοσκοπίας ἐγκλήματα, χαμένα ἄτομα ἢ διαγιγνώσκωνται ἀσθένειαι, φαίνεται μᾶλλον ὅτι πρόκειται περὶ ἀμέσου καὶ κατ' εὐθεῖαν διαισθήσεως τοῦ Ὑποσυνειδήτου τῶν Ραβδοσκόπων, ὅπως ἐσυμπέρανε καὶ ὁ καθηγητὴς Β. Μπάρρετ ἐξετάσας τὸ φαινόμενον ἐκ μέρους τῆς Βρεταννικῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν.

Τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς Ραβδοσκοπίας μᾶς ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως, διότι ἀποδεικνύει σαφῶς ὅτι ἡ ἀντίληψις αὐτὴ εἶναι μία ἀκόμα λανθάνουσα ἰδιότης τῆς Ψυχῆς, ἓν ἀκόμη ἀπὸ τὰ θαυμάσια ποὺ κρύπτομεν μέσα μας, χωρὶς νὰ τὸ ὑποπτευώμεθα.

Ἡ ἰδιότης ὅμως αὐτή, ἔχει τὴν μεγαλυτέραν ἀπόδειξίν της εἰς τὸ πείραμα τὸ ὁποῖον τὴν παραλληλίζει μὲ τὰς ἀκτίνας Χ ἢ τὰς ἀκτίνας Ραϊντγκεν. Ἀκτίνας Ραϊντγκεν ὅμως ἐνσυνειδήτους, διότι ἐνῷ αἱ συνήθεις τοιαῦτα τρυποῦν ἁπλῶς τὴν ὕλην ἀφήνουσαι εἰς τὴν ὅρασιν νὰ ἴδῃ τὰ ὀπτικὰ αὐτῆς ἀντικείμενα, π.χ. τὸν σκελετόν μας, αἱ ψυχικαὶ ἀκτῖνες ἀφ' οὗ τρυπήσουν τὴν ὕλην καὶ ἰδοῦν τὶ περιέχει ἐπιστρέφουν εἰς τὴν πηγήν των νὰ εἰδοποιήσουν τὸν ἐγκέφαλον περὶ τίνος πρόκειται.

Ὁ καλλίτερος τρόπος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν πειραμάτων αὐτῶν εἶναι ὁ ἑξῆς :

Θέτομεν μέσα εἰς κουτὶ ἀριθμὸν ὁμοίων φακέλλων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ καθεὶς νὰ περιέχῃ μέσα εἰς ἀδιαφανὲς χαρτὶ μίαν λέξιν, ἕνα γράμμα, ἕνα ἀριθμὸν κ.τ.λ.

Ἐξ αὐτῶν λαμβάνομεν ἕνα κατὰ τύχην ὥστε ν' ἀποκλείεται ἡ Τηλεπάθεια καὶ τὸν δίδομεν εἰς τὸ μέντιουμ. Ἐὰν μᾶς εὕρῃ τὸ περιεχόμενον πρόκειται περὶ Δ ι ο ρ ά σ ε ω ς. Ὅμοιον φαινόμενον ἀπέδειξαν εἰς τὴν Ἑταιρείαν Ψυχικῶν ἐρευνῶν εἷς τινα βαθμὸν τὰ μέντιουμ Κασσάνδρα καὶ Μαγγλίδου.

Ὁ πολὺς Κρούξ μίαν ἡμέραν πειραματιζόμενος ἔθεσε κατὰ τύχην τὸ δάκτυλον εἰς ἐφημερίδα εὑρισκομένην ὄπισθεν του καὶ εἶπε εἰς τὸ μέντιουμ νὰ τοῦ διαβάσῃ τὴν λέξι ποὺ ἦτο ἀπὸ κάτω. Καὶ τὸ μέντιουμ ἐπέτυχε εὑρὸν τὴν λέξιν. Εἰς τὸ πείραμα ὅμως αὐτὸ ἐνδιαφέρει τὸ ὅτι ἡ ἐκπεμπομένη ἀπὸ τὸ μέντιουμ δύναμις ἐπιστρέφει, ὅπως εἴπομεν, νὰ τὸ εἰδοποιήσῃ περὶ τίνος πρόκειται.

Ἐδῶ εἶναι δὲ τὸ κύριον σημεῖον ποὺ πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν μας, διότι μᾶς δεικνύει ὅτι κάποια ἀόρατος δύναμις ἐκπεμπομένη ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν μέντιουμ, ἐ ν ε ρ γ ε ῖ κ α τ ὰ τ ρ ό π ο ν ἐ ν σ υ ν ε ί δ η τ ο ν.

Τὰ φαινόμενα τῆς Σοφίας Βεράϊντε, ὅτι δηλαδὴ βλέπει πλησίον ἀτόμων μελλοθανάτων, ἔστω καὶ ἂν φαινομενικῶς χαίρουν ἄκρας ὑγείας, εἶδος σ τ α χ τ ι ᾶ ς σ κ ι ᾶ ς, ἀξίζουν νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν περισσότερον.

Ἡ σ τ α χ τ ι ὰ σ κ ι ά, εἶναι εἶδος ἀμαυρᾶς διαγραφῆς ἣν βλέπει ἐκπεμπομένην ἐκ τοῦ σώματος πλειότερον ἢ ὀλιγώτερον χρόνον πρὸ τοῦ θανάτου. Τὸ σχῆμά της εἶναι ὅμοιον πρὸς τὸ σῶμα, ἡ ἀπόχρωσις σταχτιὰ διάχυτος, τόσον ὅμως θαμπὴ ὥστε νὰ μὴ διακρίνωνται τὰ χαρακτηριστικά. Παρατηροῦνται συχνὰ εἰς αὐτὴν ζωηραὶ κινήσεις, περίπου ὅπως τῆς φλόγας κηρίου χωρὶς ὅμως λάμψεις. Ἡ σκιὰ αὐτὴ διακρίνεται μόνον εἰς ἐνήλικας καὶ ὄχι σὲ παιδιά, στὰ ὁποῖα φαίνεται μόνον μικρὸν σφαιροειδὲς λάμπον σχῆμα, ἀκολουθοῦν εἰς ἀπόστασιν 1-2 μέτρων τὸ σῶμα μὲ τὸ ὁποῖον τὸ μέντιουμ ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι συνέχεται.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου ἡ σκιὰ συγχωνεύεται μὲ τὸ σῶμα καὶ τότε φαίνεται μόνον μία ἔντονος λάμψις.

Τὸ μέντιουμ βλέπει τὴν σκιὰν αὐτὴν ἀπὸ παιδικῆς του ἡλικίας. Ἐνθυμεῖται ὅτι εἰς ἡλικίαν 2 $^1/_2$ ἐτῶν τὴν εἶδε εἰς τὸν πάππον της, τώρα ὅμως τὴν βλέπει ἀσαφέστερον. Εἰς τὸν πάππον της τὸ ὅραμα ἦτο τόσον ζωηρόν, ὥστε ὅταν καθόταν ἐπάνω στὰ γόνατά του τὸ ἐσύγχιζε μὲ αὐτόν, νομίζουσα δὲ τὸ φαινόμενον ἐντελῶς φυσιολογικόν, ἐξενίζετο ὅταν τῆς συνιστοῦσαν νὰ μὴ ὁμιλῇ γιὰ παρόμοια πράγματα. Ὅταν τὸ μελλοθάνατον ἄτομον πάσχῃ ἐξ ὀξείας νόσου ἢ ἀποθνήσκῃ ἐκ δυστυχήματος, ἡ σκιὰ φαίνεται ὀλίγας ἡμέρας ἢ ἑβδομάδας πρὸ τοῦ θανάτου, ἐνῷ ἂν πάσχῃ χρονίως ἢ πρόκειται νὰ μείνῃ κλινήρης, ἡ σκιὰ δύναται νὰ φαίνεται ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα.

Στὸ ἑπόμενον τεῦχος θὰ ἴδωμεν μερικὰ ἐνδιαφέροντα σχετικὰ περιστατικὰ ἐμφανίσεως «σ τ α χ τ ι ᾶ ς σ κ ι ᾶ ς».

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΑΝΑΓΡΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ

— ΠΩΣ ΘΑ ΕΠΙΤΥΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΝΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΟΥ —

Γραμμένο ἀπὸ τὸν John Lewellen, καὶ δημοσιευμένο στὸ περιοδικὸ «Post», τ. 31-3-56.
Κατὰ μετάφρασιν τοῦ 'Αστυνόμου Α'
κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΟΡΟΥ**

'Ο καθηγητὴς FRED INBAW **χωρὶς νὰ ἀπειλῇ ἢ νὰ χρησιμοποιῇ μεθόδους βασανισμοῦ, ἀποσπᾷ ὁμολογίας ἀπὸ δολοφόνους, λῃστάς, στραγγαλιστὰς κ.λ.π. ἐγκληματίας φιλικά, πάνω σ' ἕνα ἐγκάρδιο κουβεντολόγι.**

'Ενωρὶς ἕνα βράδυ κατὰ τὸν περασμένο Μάϊο ὁ Καθηγητὴς Fred Inbaw, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, ἐκάθητο στὸ Γραφεῖο του καὶ ὑπέγραφε μερικὲς ἐπιστολές.

Τὰ ἐξωτερικὰ φῶτα, καθὼς καὶ αὐτὰ τῶν αἰθουσῶν εἶχον σβυσθῆ. Αὐτὸ εἶναι ἕνα μέσο τοῦ καθηγητοῦ γιὰ ν' ἀποφεύγῃ τὶς ἐπισκέψεις, ὅταν εἶναι ἀπησχολημένος. Ἔτσι κανεὶς ἐπισκέπτης δὲν ἀνεμένετο αὐτὴ τὴν ὥρα. 'Απὸ ὅ,τι ὁ Καθηγητὴς ἐγνώριζε κανεὶς δὲν βρισκόταν στὸ κτίριο, ἐκτὸς ἀπὸ μερικοὺς σπουδαστὰς οἱ ὁποῖοι μελετοῦσαν στὴ βιβλιοθήκη, ποὺ βρίσκονταν στὸ βάθος μετὰ ἀπὸ μερικὲς αἴθουσες.

Ξαφνικὰ ἡ πόρτα τοῦ Γραφείου ἄνοιξε καὶ ἕνας παράξενος ἄγνωστος μπῆκε μέσα σιγὰ-σιγὰ μὲ τὰ νῶτα. 'Αφοῦ ἔκλεισε τὴν πόρτα σιγὰ ἐγύρισε καὶ ἔκπληκτος πήδηξε, βλέποντας τὸν Καθηγητὴ στὸ Γραφεῖο του, στὸ βάθος τῆς αἰθούσης κοντὰ στὸ παράθυρο. Προφανῶς ὁ ἄγνωστος δὲν περίμενε νὰ βρῇ τὸν Καθηγητὴ ἐκεῖ. 'Ο Καθηγητὴς θυμήθηκε ὅτι πρὸ δύο ἡμερῶν τὸ Μέγαρο εἶχε λεηλατηθῆ.

Θὰ ἔπρεπε ὁ καθηγητὴς νὰ ἐπιτεθῇ ;

Αὐτοὶ οἱ μικροκλέπτες καμμιὰ φορὰ ὁπλοφοροῦν.

'Ο ἄγνωστος προσπαθοῦσε νὰ βρῇ τὴ χειρολαβὴ τῆς πόρτας καὶ ἄρχισε νὰ ὑποχωρῇ.

«Τὶ μπορῶ νὰ κάμω γιὰ σένα, ἐφώναξε ζωηρὰ ὁ Καθηγητής».

«Συγγνώμην, ἀπήντησε ὁ ἄγνωστος, ἔψαχνα γιὰ τὸ ἐστιατόριο τοῦ οἰκήματος».

«Τὸ ἐστιατόριο εἶναι δεξιά σας», εἶπε ὁ καθηγητὴς Inbaw πρὸς τὸν ἄγνωστο. «Περᾶστε ἀπὸ ἐδῶ, νὰ σᾶς τὸ δείξω».

Βαδίζοντας σιγὰ ὁ Καθηγητὴς γιὰ νὰ μὴ τρομοκρατήσῃ τὸν ἄγνωστο, τὸν ὡδήγησε πρὸς τὴ βιβλιοθήκη.

'Επιμελητὴς τῆς βιβλιοθήκης, καθὼς ἤξερε ὁ Καθηγητής, ἦτο ἕνας πρώην ναυτικός.

'Ο ἄγνωστος μὲ μιὰ ματιὰ ποὺ ἔρριξε μέσα στὴ βιβλιοθήκη κατάλαβε ὅτι εἶχε ἀπατηθῆ. 'Επεχείρησε νὰ διαφύγῃ πρὸς τὴν ἔξοδο, ἀλλὰ ὁ Καθηγητὴς τὸ εἶχε προβλέψει αὐτὸ καὶ μὲ ἕνα πήδημα ποὺ θὰ τὴ ζήλευε καὶ ὁ καλλίτερος ἀστυνομικός, τὸν ἅρπαξε ἀπὸ τὸ δεξὶ χέρι καὶ τοῦ τὸ ἔστριψε πίσω.

'Ο ἐπιμελητὴς τῆς βιβλιοθήκης ἔτρεξε τότε καὶ κράτησε τὸν ἄγνωστο μὲ στριμμένο τὸ χέρι πίσω, ἐνῷ ὁ Καθηγητὴς τηλεφώνησε στὴν 'Αστυνομία.

'Ο συλληφθεὶς ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ ἄγνωστος διεπιστώθη ὅτι ἦταν πράγματι

ἐγκληματίας, καταζητούμενος γιὰ διάφορα ἐγκλήματα, ποὺ εἶχε διαπράξει καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα εἶχε καταδικασθῆ.

Τὸ βράδυ αὐτὸ ὁ Καθηγητὴς παρουσιάστηκε ὡς ἕνας ἥρωας γιὰ τοὺς 170 πρωτοετεῖς φοιτητάς, στοὺς ὁποίους ἐδίδασκε ἐγκληματολογία. Οἱ πρωτοετεῖς φοιτηταὶ διεπίστωσαν ὅτι ὁ Καθηγητής των δὲν εἶχε μονάχα θεωρητικὲς γνώσεις ἐγκληματολογίας, ἀλλὰ εἶχε καὶ ἀστυνομικὲς ἱκανότητες.

Πραγματικὰ δέ, εἶχε τέτοιες ἱκανότητες.

Τὸν καιρὸ ποὺ αὐτοί, περίπου, εἶχον γεννηθῆ, ὁ Inνaw ἦτο στὸ πρῶτο Ἐπιστημονικὸ Ἐγκληματολογικὸ Ἐργαστήριο τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Βορειοδυτικῶν Πολιτειῶν ὡς ἐκπαιδευτὴς στὴν Ἀστυνομικὴ ἐπιστήμη. Ὅταν δὲ τὸ Ἐργαστήριο τοῦτο ἀνέλαβε ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου, κατὰ τὸ 1938, αὐτὸς ἔγινε ὁ πρῶτος Διευθυντής του. Ὡς Διευθυντὴς τοῦ ἀνωτέρω Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἀπέκτησε μεγάλη πεῖρα μὲ τοὺς δολοφόνους, τοὺς στραγγαλιστάς, τοὺς ληστάς, τοὺς διαρρήκτας κλπ. ἐγκληματίας.

Οἱ πρωτοετεῖς φοιτηταὶ τῆς Ἐγκληματολογίας μπορεῖ νὰ μὴ τὸ γνωρίζουν ἀλλὰ ὁ Καθηγητὴς Inbaw εἶναι πολὺ φημισμένος στοὺς ἀστυνομικοὺς κύκλους, ὡς ὁ ἄνθρωπος ποὺ κατέχει καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον τὴν Ἐπιστημονικὴ Ἀνακριτικὴ τέχνη, ποὺ ἔκανε τὶς βασανιστικὲς μεθόδους νὰ θεωροῦνται ὁριστικὰ ἕνα ἀπηρχαιωμένο καὶ ἀναχρονιστικὸ μέσο ἀνακρίσεως.

Σήμερα, θεωρεῖται ὡς ἡ αὐθεντία σ' ὁλόκληρη τὴ Χώρα, στὴν Ἐπιστημονικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀνάκρισι.

Τὸ βιβλίον του «ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἀνάκρισις» χρησιμοποιεῖται σ' ὅλες σχεδὸν τὶς Ἀστυνομικὲς Σχολὲς τῶν Η.Π.Α. καθὼς καὶ σὲ πολλὲς Στρατιωτικὲς τοιαύτες.

Ἡ διδασκαλία του στὸ Πανεπιστήμιο γίνεται ἀπὸ αὐτὸν σὲ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρες καὶ ἔτσι μπορεῖ νὰ διαθέτῃ ἀρκετὸ χρόνο γιὰ νὰ διδάσκῃ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς τὴν τέχνη τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἀνακρίσεως, πῶς δηλ. ν' ἀποσποῦν ὁμολογίες ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίες χωρὶς νὰ χρησιμοποιοῦν βασανιστικὲς μεθόδους.

Ἐπὶ πλέον εἶναι Διευθυντὴς καὶ τῆς ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλο «Τὰ Ἐγκληματολογικὰ Χρονικά», εἶναι Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀκαδημίας τῶν Δικανικῶν Ἐπιστημῶν, Διευθυντὴς τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Σικάγου καὶ Σύμβουλος τῆς Ἑνώσεως τῶν Δικηγόρων στὴν Ἀμερική.

Τελευταίως ἔκαμε δύο ταξίδια στὸ ἐξωτερικό, ὡς ἀπεσταλμένος τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἐναρμονισμὸν τῶν ἐγκληματολογικῶν Νόμων καὶ μεθόδων Ἐπιστημονικῆς Ἀνακρίσεως στὴ Δυτικὴ Γερμανία.

Ἐγεννήθη τὸ 1910 στὴ Ν. Ὀρλεάνη καὶ ἀπὸ μικρὸς πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ γίνῃ δικηγόρος. Ὁ πατέρας του ἦτον ἐργάτης ναυπηγείου καὶ ἠγωνίζετο νὰ συντηρήσῃ τὴν οἰκογένειά του, ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὴ σύζυγο καὶ 5 παιδιά, συνέστησε δὲ στὸ νεαρὸ γιό του νὰ γίνῃ δικηγόρος, λέγοντας ὅτι οἱ δικηγόροι κερδίζουν ἀρκετὰ χρήματα.

Ἀφοῦ πῆρε τὸ πτυχίο του στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Τουλάνης τὸ 1932, πῆγε στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Βορειοδυτικῶν Πολιτειῶν γιὰ ἀνώτερες σπουδές.

Τὸ Πανεπιστήμιο τοῦτο εἶχε τὸ πρῶτο Ἐγκληματολογικὸ Ἐργαστήριο καὶ τοῦτο τράβηξε πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ νεαροῦ Inbaw.

Κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοὺς αἱ μέθοδοι τοῦ βασανισμοῦ πρὸς ἀπόσπασιν ὁμολογιῶν ἐχρησιμοποιοῦντο εὐρύτατα στὰ ἐσωτερικὰ διαμερίσματα τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων.

Στὸ βιβλίο του ὁ Ε. Η. Levine μὲ τὸν τίτλο «Βασανισμοὶ» ἔγραφε, πῶς ἕνας νέος στὴ Νέα Ὑόρκη ἐβασανίσθη ἐπὶ δύο ὥρες ἀπὸ ἀστυνομικοὺς ποὺ ἦσαν ὡπλι

σμένοι μὲ δερμάτινα καὶ ἐλαστικὰ μαστίγια. Αὐτὸς καὶ δυὸ συνεργοί του κατελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ τὴ στιγμὴ ποὺ διέπραξαν λῃστείαν διὰ χρήσεως ὅπλων. Δυὸ ἀστυνομικοὶ ἐφονεύθησαν παρὰ τῶν κακοποιῶν, ἐνῷ οἱ δύο ἀπὸ τοὺς τρεῖς λῃστὰς διάφυγον τὴ σύλληψι.

'Η 'Αστυνομία κατέφυγε σὲ μεθόδους βασανισμοῦ γιὰ νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν συλληφθέντα νὰ μαρτυρήσῃ τοὺς συνενόχους του.

Σπανίως βεβαίως ἐχρησιμοποιοῦντο σκληρὰ βασανιστήρια, πάντως ὅμως σ' ὅλες τὶς Πολιτεῖες ἡ χρῆσις τοῦ βούρδουλα ἦτο κοινὸ μέσο.

Μιὰ 'Εθνικὴ 'Επιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων ἐβεβαίωσε ὅτι παρόμοιες μέθοδοι βασανισμοῦ ἐχρησιμοποιοῦντο σ' ὅλη τὴ Χώρα.

'Ο Fred Inbaw εἶναι ἐναντίον τῆς χρήσεως βίας, ἠθικῆς ἢ σωματικῆς. Οὐδεμία νομικὴ ἀξία ἔχει ἡ ὁμολογία ἂν ἀποσπασθῇ διὰ τῆς βίας, διὰ τοῦ βασανισμοῦ, διὰ τῶν ἀπειλῶν ἢ ἀκόμη καὶ δι' ὑποσχέσεως ἐπιεικείας.

Μέθοδοι βασανισμοῦ, ἀπειλῶν κλπ. μποροῦ νὰ συντελέσουν καὶ σὲ ὁμολογίες ἀπὸ ἀθῴους γιὰ ἀδικήματα ποὺ δὲν ἔκαμαν.

'Ο Καθηγητὴς Inbaw δὲν πιστεύει σ' αὐτὲς τὶς μεθόδους. Πιστεύει στὴν ψυχολογία, ποὺ μποροῦ νὰ παγιδεύσῃ τὸν ἔνοχο, ἀλλὰ ὄχι τὸν ἀθῷο. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ νόμιμος μέθοδος.

Γιὰ ἕξ χρόνια ποὺ ὁ Καθηγητὴς Inbaw ὑπῆρξε διευθυντὴς τοῦ 'Εγκληματολογικοῦ 'Εργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ἀργότερα Διευθυντὴς τῶν 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν τοῦ Σικάγου, ἐδοκίμασε ἑκατοντάδες τεχνασμάτων. "Οταν ἀπέσπα μία ὁμολογία, ἐπήγαινε ἀργότερα καὶ πάλι νὰ συζητήσῃ μὲ τὸν ὁμολογήσαντα ἐγκληματία, γιὰ νὰ προσπαθήσῃ ν' ἀνακαλύψῃ ποιὰ γραμμὴ τῆς 'Ανακρίσεως εἶχε πείσει αὐτὸν ὅτι ἔπρεπε νὰ ὁμολογήσῃ.

Π.χ. ὑπῆρξε ἡ περίπτωσις τοῦ ἀπαγωγέως-φονέως Zerry Thompson ἀπὸ τὴν Πεορία τοῦ 'Ελλινόϊς.

Τὸ ἔγκλημα τοῦτο ἔκαμε τέτοια αἴσθησι στὴν Πολιτεία, ποὺ ὁ Κυβερνήτης Horner ἐζήτησε νὰ ἐποπτεύσῃ στὴν ἀνάκρισι ὁ Καθηγητὴς Inbaw χρησιμοποιῶντας ἕνα «Καρδιογράφο» (μηχάνημα ἐλέγχου ψεύδους)· ὁ Inbaw ἐπείσθη ταχέως ὅτι, ὅλοι οἱ συλληφθέντες ὕποπτοι ἦσαν ἀθῷοι, ἐκτὸς τοῦ Thompson.

'Εν συνεχείᾳ ὁ Καθηγητὴς χρησιμοποιῶν τὴν «ψυχοαναλυτικὴν ἀνάκρισιν» ἀπέσπασε τὴν ὁμολογίαν τοῦ δράστου. 'Αργότερα ἐπέστρεψε καὶ πάλι νὰ ἐξακριβώσῃ, τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἔκανε τὸν Thompson νὰ πεισθῇ νὰ ὁμολογήσῃ, ἀφοῦ ἡ ὁμολογία ἐσήμαινε τὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα.

'Επεσκέφθη τοῦτον στὸ κελὶ τῶν μελλοθανάτων τρεῖς ἡμέρες ἐνωρίτερα ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελεσθῇ γιὰ τὸ φόνο ἑνὸς κοριτσιοῦ ὀνόματι Mildred Hallmark.

'Από σένα βρίσκομαι ἐδῶ, εἶπε ὁ καταδικασθεὶς στὸν Inbaw, σ' ἕνα τόνο εὔθυμο. 'Αλλὰ δὲν σοῦ κρατῶ κακία. Αὐτὸ ἦτο τὸ καθῆκόν σου καὶ τὸ ἐξεπλήρωσες κατὰ τὸν καλλίτερο τρόπο.

'Ο Thompson τότε εἶπε στὸ καθηγητὴ ὅτι, δύο ὑπῆρξαν τὰ ἔξυπνα τεχνάσματα (κόλπα) ποὺ τὸν παρέσυραν στὴν παγίδα, ποὺ τοῦ ἔστησε στὴν ἀνάκρισι.

'Ο Thompson ἦτο γνωστὸς ὡς σεξουαλικῶς ἀνώμαλος τύπος (σαδιστής). 'Ο Καθηγητὴς ἐγνώριζε ἀπὸ τὴν ἀποκτηθεῖσαν πεῖραν, ὅτι μερικοὶ τύποι σεξουαλικῶς ἀνώμαλοι τηροῦν ἡμερολόγια. 'Ο καταδικασθεὶς ἐσκέφθη κατὰ τὴν ἀνάκρισι, ὅτι ἂν ὁ Inbaw τὸν ρωτοῦσε ποῦ φύλαττε τὸ ἡμερολόγιό του θὰ ἠρνεῖτο ὅτι ἔχει ἡμερολόγιο. Πράγματι ὁ Καθηγητὴς Inbaw ρώτησε κατὰ τὴν ἀνάκρισι: «Ποῦ εἶναι τὸ ἡμερολόγιό σου;»

'Ο Thompson ἐκείνη τὴ στιγμὴ νομίζοντας ὅτι ὁ Καθηγητὴς κάτι γνώριζε γιὰ τὸ ἡμερολόγιό του εἶπε τὴν ἀλήθεια.

«Εἶναι στὸ σπίτι μου κρυμμένο κάτω ἀπ' τὸ Γραφεῖο μου».

Τὸ ἡμερολόγιο αὐτὸ ἔφερε εἰς φῶς πολλὲς ἀπαγωγὲς ποὺ εἶχε διαπράξει ὁ Thompson, ἐκτὸς αὐτῆς ποὺ εἶχε καταλήξει σὲ φόνο. Πράγματι ὁ Thompson εἶχε ἀπαγάγει καὶ εἶχε βιάσει κορίτσια, ποτὲ ὅμως μὲ τὴν πρόθεσι νὰ τὰ σκοτώσῃ. Ὁ Καθηγητὴς εἶπε τότε πρὸς τὸν ἀνακρινόμενο γιὰ νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ ὅτι καὶ ἡ τελευταία ὑπόθεσις δηλ. ἡ ἀπαγωγὴ ποὺ κατέληξε σὲ φόνο, δὲν εἶναι χειρότερη ἀπὸ τῆς ἄλλες.

Ὁ Thompson πράγματι δὲν εἶχε πρόθεσι νὰ σκοτώσῃ τὸ κορίτσι. Ἁπλῶς τὸ ἐφίμωσε καὶ τὸ ἐβίασε, ὅπως εἶχε κάμει καὶ στὰ ἄλλα. Πλήν, ὅταν τὸ θῦμα του δὲν ἐπανῆλθε στὶς αἰσθήσεις του γρήγορα, ὅπως εἶχε συμβῆ μὲ τὰ ἄλλα θύματά του, τὸ ἔσπρωξε καὶ ἔπεσε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἔτρεχε καὶ ἔτσι σκοτώθηκε. Ἦτο σχεδὸν ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας. Ἐὰν ὁ Thompson εἶχε μεγαλύτερη ὑπομονὴ δὲν θὰ συνέβαινε ὁ φόνος.

Ἡ περίπτωσις τοῦ Thompson, μᾶς δίνει ἐπίσης ἕνα καλὸ παράδειγμα χρησιμοποιήσεως τοῦ καρδιογράφου.

Στὰ χέρια ἑνὸς ἐμπείρου ἀνακριτοῦ τὸ μηχάνημα αὐτὸ δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἕναν πολύτιμο βοηθό. Μ' αὐτὸ μετρᾷ τὴ πίεσι, τοὺς σφυγμούς, τὴν ἀναπνοή, τὴ μυϊκὴ ἀντοχὴ καὶ ἄλλες φυσικὲς ἀντιδράσεις, ἀπ' ὅπου θὰ βγάλῃ θετικὰ συμπεράσματα, κατὰ πόσον ὁ ἀνακρινόμενος ψεύδεται ἢ ὄχι.

Ὁ Καθηγητὴς Inbaw, ποὺ εἶναι Πρόεδρος στὴν Ἀμερικανικὴ Ἀκαδημία, χρησιμοποιεῖ τὸν Καρδιογράφο τακτικὰ στὶς περισσότερες περιπτώσεις ὡς ἕνα ἀρχικὸ μέσο τῆς μοντέρνας Ἀνακριτικῆς τέχνης.

Πρὶν νὰ ὁμολογήσῃ τὸ ἔγκλημά του ὁ Thompson, εἶχε γίνει ἕνα σοβαρὸ λάθος.

Ὁ Thompson εἶχεν ἐπιτεθῆ καὶ εἶχεν ἀπαγάγει τὸ θῦμά του σ' ἕνα νεκροταφεῖο καὶ ἀκολούθως τὸ ἔβαλε σ' ἕνα αὐτοκίνητο.

Ἕνα ἄλλο κορίτσι εἶχε ἁπαχθῆ καὶ εἶχε βιασθῆ προηγουμένως κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο νεκροταφεῖο. Ἀπὸ τὸν τρόπο δράσεως τοῦ δράστου ἡ Ἀστυνομία εὐλόγως ἐσχημάτισε τὴ γνώμη ὅτι καὶ τὰ δυὸ ἐγκλήματα διεπράχθησαν ἀπὸ τὸν ἴδιο ἐγκληματία.

Τὸ κορίτσι ὅμως ποὺ ἁπήχθη προηγουμένως κατωνόμαζε μὲ βεβαιότητα ὡς δράστη ἕναν ὕποπτον νέο ὀνόματι Smith, ποὺ εἶχε καταπληκτικὴ ὁμοιότητα μὲ τὸν Thompson.

Ὁ Thompson περιέγραφε στὸ ἡμερολόγιό του μὲ πολλὲς λεπτομέρειες, ὡς ἕνα ἀπὸ τ' ἀνδραγαθήματά του τὴν ἀπαγωγή, γιὰ τὴν ὁποίαν τὸ κορίτσι κατηγόρησε τὸν Smith.

Μία ἐξέτασις μὲ τὸν «Καρδιογράφο» εἶχε πείσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὸν Καθηγητὴ γιὰ τὴν ἀθῳότητα τοῦ Smith, καὶ ἀργότερα γιὰ τὴν ἐνοχὴ τοῦ Thompson.

Τὸ ἀνωτέρω σοβαρὸ λάθος, γιὰ τὸν Καθηγητὴ εἶχε διευκρινισθῆ βέβαια μὲ τὸν «Καρδιογράφο», ἀλλὰ ἐχρειάζετο ὁπωσδήποτε καὶ μιὰ ὁμολογία ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχον ἄλλες ἀποδείξεις γιὰ νὰ καταδικασθῆ ὁ Thompson.

Τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὴν ἐξέτασι μὲ τὸν «Καρδιογράφο» δὲν μποροῦν νομικῶς νὰ χρησιμεύσουν ὡς ἀποδεικτικὰ μέσα, οὔτε δὲ ὅπως πιστεύῃ ὁ Καθηγητὴς θὰ φτάσουμε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, νὰ τὸν χρησιμοποιοῦμε ὡς ἀποδεικτικὸ μέσον ἐνώπιον τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν.

Τὸ μηχάνημα αὐτὸ εἶναι πολύτιμος ἀνακριτικὸς βοηθός, καὶ τίποτε ἄλλο. Δὲν ὑπάρχουν πειστήρια ποὺ νὰ μπορῇ ἡ Ἀστυνομία καὶ ἡ Δικαιοσύνη νὰ προχωρήσῃ στὸ ἔργον της.

Ὁ καθηγητὴς Inbaw, ἔπειτα ἀπὸ θετῆ ἀνακριτικὴ ἐργασία, ἀποσπῶντας ὁμολογίες ἀπὸ τοὺς ὑπόπτους, ἢ ἀποτυγχάνοντας σ' αὐτὸ καὶ συζητῶντας ἀργότερα μ' αὐτούς, ἔχει δημιουργήσει ἀρχεῖο ἀπὸ χιλιάδες ταξινομημένες κάρτες μ' ὅλες τῆς λεπτομέρειες τῶν συμπερασμάτων του.

Δύο κανόνες βγαίνουν ἀπὸ τὴ μελέτη τῶν συμπερασμάτων του:

1. Ἂν τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ἀπὸ συναισθηματικὰ ἐλατήρια, ὁ ἀνακριτὴς πρέπει νὰ δείξῃ στὸν ὕποπτο συμπάθεια.

Σχεδὸν ὅλοι οἱ φονεῖς ἐξαιρέσει τῶν γκάγκστερς μποροῦν νὰ ὑπαχθοῦν σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία.

2. Ἂν τὸ ἔγκλημα διεπράχθη γιὰ χρήματα, ὁ ἀνακριτὴς πρέπει νὰ ἀναλύσῃ ρεαλιστικὰ τὴν ὑπόθεσι. «Σὲ καμμιὰ περίπτωσι δὲν ἐπιτρέπεται κακοποίησις καὶ βασανισμός».

Ἰδοὺ πῶς, κατὰ τὸν πρῶτον κανόνα, σὲ μία περίπτωσι ἑνὸς ἐγκλήματος μὲ συναισθηματικὰ ἐλατήρια, ποὺ διεπράχθη ἀπὸ ἕναν ἐκ περιστάσεως ἐγκληματίαν, ὁ ἀνακριτὴς θὰ προχωρήσῃ στὴν ἀνάκρισιν, ποὺ ἀπαιτεῖ συμπάθεια πρὸς τὸν ὕποπτο.

Ἡ σύζυγος τοῦ Guy Talmadge, ἑνὸς μεσόκοπου ἐργολάβου ἀπὸ τὸ Ὄρεγκον τοῦ Ἑλληνόϊς τῶν Η. Π., ἐφονεύθη μὲ μιὰ σφαῖρα στὸ κεφάλι.

Ἡ τραγωδία ἀνεφέρθη ἀπὸ τὸ σύζυγο, ποὺ εἶπε ὅτι ἦτο καὶ αὐτὸς μαζί της κατὰ τὴν ὥρα τοῦ φόνου.

Ὅπως ἀνέφερε ὁ σύζυγος, αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του διέτρεχον ἕναν ἀγροτικὸ δρόμο μὲ τὸ αὐτοκίνητό τους, ὁπότε ξεπετάχθησαν τρεῖς συμμορῖτες καὶ ἀφοῦ τοὺς ἀνάγκασαν νὰ σταματήσουν, τοὺς διέταξαν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς λῃστεύσουν. Ἡ σύζυγος ἔβαλε τὶς φωνὲς καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς συμμορίτας πυροβόλησε, τὴν σκότωσε καὶ τῆς πῆρε τὸ δακτυλίδι της. Ἀκολούθως οἱ συμμορῖτες ἐτράπησαν εἰς φυγήν.

Κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς στὸ Ὄρεγκον δὲν ἐπίστεψε αὐτὴ τὴν ἱστορία, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀναγκάσουν τὸ σύζυγο νὰ εἰπῇ τὴν ἀλήθεια.

Κανένα στοιχεῖο δὲν ἀνευρέθη εἰς βάρος τοῦ συζύγου. Ἡ σύζυγος ἦτο νεκρά, οὔτε ἄλλος μάρτυς ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σύζυγο ὑπῆρχε.

Τότε ὁ Εἰσαγγελεὺς τῆς Ποινικῆς Ἀγωγῆς καὶ ὁ Ἀστυνόμος ἠναγκάσθησαν νὰ καλέσουν τὸν Καθηγητὴν Inbaw νὰ τοὺς βοηθήσῃ.

Οὗτος ἀφοῦ ἐπληροφορήθη κατ' ἀρχάς, ὅ,τι μπόρεσε γιὰ τὸν ἐργολάβο, τὴ σύζυγό του καὶ τοὺς συγγενεῖς των, καθὼς καὶ γιὰ τὸ παρελθὸν αὐτῶν, ἑτοιμάσθη ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν ὕποπτο σύζυγο. Παραδόξως ὅμως εἶδε ὅτι ὁ Εἰσαγγελεύς, ὁ Ἀστυνόμος καὶ οἱ βοηθοί του ζητοῦσαν ὅπως παρίστανται κατὰ τὴν ἀνάκρισι ποὺ θὰ ἔκανε αὐτός.

Τοῦτο ὅμως ἦτο γι' αὐτὸν ἀκατανόητο καὶ κακὸς τρόπος ἀνακρίσεως. Ἂν προσπαθήσετε π.χ. νὰ πείσετε ἕνα φίλο σας νὰ σᾶς ἐμπιστευθῇ ἕνα μυστικό του, τοῦτο δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ μπροστὰ σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Ὁ Καθηγητὴς εὐχαριστήθη γιατὶ εἶδε ὅτι τὸ Ἀνακριτικὸ Γραφεῖο δὲν εἶχε σίδηρα στὸ παράθυρο. Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ὑπενθυμίζετε στὸν ὕποπτο ὅτι ἡ ὁμολογία του θὰ ἐσήμαινε τὴν ἀποστολήν του στὶς φυλακές.

Τὸ Ἀνακριτικὸ Γραφεῖο εἶχε ἕνα τραπέζι μὲ μιὰ καρέκλα στὴ μιὰ πλευρὰ γι' αὐτὸν καὶ μιὰ στὴν ἄλλη πλευρὰ γιὰ τὸν κρατούμενο.

Ἕνα τραπέζι ὅμως μπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ ἕνα ψυχολογικὸ τοῖχο μεταξὺ τοῦ ὑπόπτου καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ, ποὺ θὰ προσπαθῇ νὰ ἐπισύρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ. Τέλος τὸ τραπέζι μετεκινήθη καὶ τὸ Ἀνακριτικὸ Γραφεῖο ἐτακτοποιήθη ἔτσι ποὺ νὰ φωτίζεται ἐπαρκῶς.

Ὅταν τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα, ὁ ὕποπτος σύζυγος ὡδηγήθη συνοδείᾳ ἀστυνομικῶν στὸ Γραφεῖο καὶ τὸν ἀφῆκαν μόνον μὲ τὸν ἄοπλο Καθηγητή.

Ὁ Inbaw προσκάλεσε τὸν κ. Talmadge νὰ καθήσῃ καὶ ἔσυρε τὴν καρέκλα του πλησίον, πολὺ πλησίον του. Τοῦτο ἔκανε τὸν Talmadge νὰ αἰσθάνεται ὅτι, ὅταν ἀτένιζε κατὰ μέτωπον μέσα στὰ μάτια τὸν Καθηγητή, ὁ τελευταῖος ἔβλεπε κατ' εὐθεῖαν στὰ βάθη τῆς ψυχῆς του, τὰ μυστικά του.

Ὁ Καθηγητὴς δὲν ἔχει ἐμφάνισιν ἐντυπωσιακοῦ ἀνθρώπου ποὺ θὰ ἔκανε τὸν ἄλλον ἄτολμον, ἀλλὰ ὅταν κυττάζῃ ἐρευνητικὰ μέσα στὰ μάτια, γιὰ νὰ διαπιστώσῃ ἂν λέτε τὴν ἀλήθεια τότε ἔχει τελείως διαφορετικὴν μορφή.

Ὁ Inbaw εἶπε τότε στὸ ὕποπτο σύζυγο ἐντόνως, ἀλλὰ οὐχὶ εἰς ἐχθρικὸν ὕφος, ὅτι προσωπικῶς αὐτὸς πιστεύει ὅτι ψεύδεται. Τοῦ εἶπε ὅτι μερικὰ ἀπὸ ὅσα κατέθεσε εἶναι ἀσυνάρτητα καὶ ἀλλόκοτα.

Οἱ λῃστὲς ἐξ ἄλλου κατὰ τὴ λῃστεία δὲν κάνουν φόνο στὰ φανερά.

Αὐτὸ θὰ εἶχε ὡς συνέπεια τὴν αὔξησι τῆς ποινῆς ἂν συνελαμβάνοντο, τοῦτο δὲ τὸ ἔχουν πάντα ὑπ' ὄψι τους οἱ κακοποιοί.

Γιατὶ νὰ πυροβολήσῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἀφοῦ τὸ ἔγκλημα διεπράχθη σὲ ἀγροτικὴ περιοχὴ καὶ κανεὶς δὲν θὰ ἄκουγε τὰ ξεφωνητὰ τῆς συζύγου; Ἂν αὐτὴ ἐπρόβαλε ἀντίστασι θὰ μποροῦσαν κάλλιστα νὰ τὴν χτυπήσουν στὸ κεφάλι καὶ νὰ τὴν καταστήσουν ἀκίνδυνη καὶ ὄχι νὰ τὴ σκοτώσουν. Ἐσκότωσε τὴ γυναίκα ὁ συμμορίτης γιὰ νὰ μὴ τὸν μαρτυρήσῃ τυχὸν ἀργότερα; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γιατὶ δὲν σκότωσε καὶ τὸ σύζυγο; «Ὄχι, ὅλα αὐτὰ εἶναι ψέμματα».

Ὁ ἀνακρινόμενος σύζυγος ἔφθασε σὲ κατάστασι νὰ θέλῃ ἕνα τσιγάρο, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχον οὔτε σπίρτα, οὔτε τεφροδοχεῖο, πρᾶγμα ποὺ εἶχε προετοιμάσει ὁ Καθηγητής.

«Παρατηρῶ ἀπὸ τὴν ὄψι τῶν χειλιῶν σου ὅτι τὸ στόμα σου ἔχει ξεραθῆ κ. Talmadge», εἶπε ὁ Καθηγητής. «Θὰ σοῦ φέρω νερὸ ἂν θέλῃς». Ἀλλ' αὐτὸ βέβαια σὲ τίποτε δὲν θὰ τὸν ὠφελοῦσε.

Ἂν ἕνας ἄνθρωπος ἔχει κάτι μέσα του, ζητεῖ νὰ τὸ βγάλῃ. Ὅταν δὲν λέγῃ τὴν ἀλήθεια, οἱ σιελώδεις ἀδένες δὲν λειτουργοῦν κανονικά. Μπορεῖ νὰ πιῇ ἕνα γαλόνι νερό, ἀλλὰ τὸ στόμα του θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι ξερό.

Ὁ κ. Talmadge μετὰ ἀπὸ δισταγμούς, εἶπε ὅτι δὲν θέλει νερό.

«Πρόσεξε»! εἶπε ὁ Καθηγητής. «Ξεύρω τί εἶχες ὑποφέρει ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. Ἡ γυναίκα σου ἐγκρίνιαζε πάντα. Ἐγκρίνιαζε ἀκόμη καὶ ὅταν σὺ ἔκανες τὰ πάντα γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσῃς. Ξεύρω ὅτι οἱ συγγενεῖς σου προσεπάθησαν στὴν ἀρχὴ νὰ σ' ἐμποδίσουν ἀπ' αὐτὸ τὸ γάμο. Ὑπόφερες πολλά, ἀλλὰ δὲν ἔκανες ὅ,τι κάμουν ἄλλοι.

«Δὲν ἔφυγες, ἢ δὲν τὸ ἔρριξες στὸ πιοτό. Προσπάθησες νὰ εἶσαι εὐπρεπής, προσπάθησες νὰ εἶσαι τίμιος καὶ ἀξιοπρεπής. Αὐτὸ ὅμως σοῦ κατέστρεψε τὴ ζωή σου γιὰ χρόνια πολλά».

Ὁ Καθηγητὴς Inbaw διέκοψε γιὰ μιὰ στιγμή, γιὰ νὰ σκουπίσῃ ἕνα δάκρυ. Πέστε, ἂν θέλετε, ὅτι ἦτο ἕνα κροκοδείλιο δάκρυ, σὰν ἕνας μεγάλος ἠθοποιὸς ἢ ἕνας μεγάλος ἐξεταστής.

Ὁ Inbaw εἶχε αἰσθανθῆ πράγματι τὸ δάκρυ. Ἔβαλε τὸν ἑαυτό του στὴ θέσι τοῦ ἐξεταζομένου.

«Θυμοῦμαι πολλὲς φορὲς ποὺ ἤμουν ἐξωργισμένος στὸ σπίτι», ἐξακολούθησε ὁ Καθηγητὴς μὲ φαινομενικὴ συμπάθεια.

«Ὑπῆρξαν περιστάσεις ποὺ μποροῦσα νὰ εἶχα κάνει καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο πρᾶγμα. Ἐννοῶ τί αἰσθάνεσαι. Ἐνόμισες ὅτι ἦτο τὸ καλλίτερο γιὰ σένα. Αὐτὴ ἡ σκέψις σὲ βάραινε γιὰ πολλὰ χρόνια. Τέλος πῆρες τὴν ἀπόφασι».

Ὁ Καθηγητὴς ἐχτύπησε ἐλαφρὰ καὶ μὲ συμπάθεια τὸν Talmadge στὸν ὦμο.

«Κε Talmadge», ρώτησε μὲ συμπάθεια, «ποὺ πέταξες τὸ ὅπλο»;

Ὁ Κος Talmadge ξέσπασε ξαφνικὰ σὲ κλάματα.

«Στὸν ἀγρὸ» εἶπε κλαίοντας.

«Ἀκριβῶς λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ ἐστάθμευσε τὸ αὐτοκίνητο».

«Καὶ τὸ δακτυλίδι;»

«Εἶναι κάτω ἀπὸ μιὰ πέτρα, κοντὰ στὸ ὅπλο».

'Ο Κος Talmadge ἐφαίνετο εὐχαριστημένος παρ' ὅ,τι ἔκλαιγε λέγοντας τ' ἀνωτέρω.

Εἶχε βγάλει ἀπὸ μέσα του τὸ βάρος ἐπὶ τέλους, ποὺ τὸν ἐπίεζε.

'Ο Καθηγητὴς ἐπέτυχε τὴν ὁμολογία δείχνοντας συμπάθεια πρὸς τὸ δράστη σύζυγο, καὶ ἀμέσως ἔφερε χαρτὶ καὶ μελάνι, ὁ δὲ Talmadge ἔγραψε τὴν ὁμολογία του καὶ ὑπέγραψε.

"Ενα ὁρκωτὸ δικαστήριο ἀπεφάσισε ὅτι δὲν ἦτο ἄξιος γιὰ τὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα ὁ Talmadge, ἀλλ' ὅτι θὰ περνοῦσε τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς του μέσα στὴ φυλακή.

"Ετσι καὶ ἔγινε, πέθανε στὴ φυλακὴ λίγα χρόνια ἀργότερα.

'Η ἐξιστόρησις τῶν ἀνωτέρω συμβάντων προκαλεῖ μερικὰ ἐρωτήματα ποὺ πρέπει νὰ τύχουν ἀμέσου ἀπαντήσεως.

Αἰσθάνεται ὁ Καθηγητὴς Inbaw ὅτι ὑπῆρξε ἄδικος καὶ ἀσυνείδητος δηλώνοντας στὸν ὕποπτο ὅτι ἤθελε νὰ σκοτώσῃ τὴ γυναῖκα του;

«Διόλου» λέγει. «Τὴν πανουργία ἀποδέχονται τὰ δικαστήρια, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει πιθανότης μ' αὐτὸν νὰ ὁμολογήσῃ ἕνας ἀθῷος».

«'Η προφορικὴ πανουργία ποτὲ δὲν βλάπτει ἕναν ἀθῷο».

Τώρα λοιπὸν ποὺ ὁ ἀναγνώστης γνωρίζει κάτι ἀπὸ τὴν ἀνακριτικὴ μέθοδο τοῦ Inbaw, τὴ μέθοδο τῆς συμπαθείας, λέτε ὅτι μπορεῖ νὰ σκοτώσῃ τὴ γυναίκα του καὶ νὰ ξεφύγῃ;

«'Απολύτως ὄχι», ἐπιμένει ὁ Inbaw. Θὰ ὁμολογήσῃ πολὺ γρηγορότερα ἀπὸ τὸν Talmadge.

'Η τελευταία ἀπάντησις πρέπει νὰ στηρίζεται κάπου καὶ ὁ Inbaw ἔχει τὶς ἀποδείξεις του.

Πρὸ ὀλίγου ἕνας ἀστυφύλαξ στὸ Σικάγο ὅταν τελείωσε τὴν ὑπηρεσία του, πῆγε σὲ μιὰ ταβέρνα ἐν στολῇ. 'Εκεῖ μέθυσε καὶ ἐκακοποίησε ἕνα 14ετῆ νέο. 'Ο νέος ἐνόμισε ὅτι εἶχε συγκρατήσει τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀστυφύλακος καὶ κατήγγειλε τὴν πρᾶξιν. "Οταν ὅμως παρουσιάσθη ὁ ἀστυφύλαξ μ' αὐτὸ τὸν ἀριθμό, ὁ νεαρὸς εἶπε ὅτι ἔχει γίνει λάθος γιατὶ δὲν ἦταν ὁ ἀστυφύλαξ ποὺ τὸν κακοποίησε. Κατόπιν τούτου ἔγινε ἀναγνώρισις σὲ συγκέντρωσι ὅλων τῶν ἀστυφυλάκων καὶ ἐξηκριβώθη ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα πολὺ καλὸ ἀστυφύλακα μὲ ἐξαιρετικὸ παρελθὸν καὶ δρᾶσι.

Στοὺς Προϊσταμένους του ἐφάνη τόσο ἀπίθανο νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ δράστης, ὥστε ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Inbaw, ὡς ἕνα εἰδικὸ καὶ ἀμερόληπτο κριτὴ νὰ κατευθύνῃ τὴν ἀνάκρισι.

'Ο Inbaw ἐφαρμόζοντας τὴν μέθοδο τῆς συμπαθείας εἶπε στὸν ἀστυφύλακα. «'Η δουλειά μας καμμιὰ φορὰ μᾶς ἀναγκάζει νὰ πιοῦμε». «Ποτὲ δὲν ἔχομε σκοπὸ νὰ πιοῦμε πάρα πολύ. 'Αλλὰ ὅταν μεθύσουμε ὅλοι μας μποροῦμε νὰ κάνουμε πράξεις ποὺ δὲν θὰ ἐκάναμε ἂν εἴμεθα νηφάλιοι». «'Επὶ πλέον αὐτοὶ οἱ νεαροὶ πολλὲς φορὲς εἶναι τόσο ἀπείθαρχοι, προκλητικοὶ καὶ εἴρωνες, ποὺ μποροῦν νὰ ἐκθέσουν ἕναν ἀστυνομικό, ποὺ ἔτυχε νὰ πιῇ λίγο ἐν στολῇ».

Τότε ὁ ἀστυφύλαξ ὡμολόγησε τὴν πρᾶξι του. Καὶ τὸ περίεργο εἶναι ὅτι οὗτος πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ὑπῆρξε σπουδαστής μου σὲ μιὰ 'Αστυνομικὴ Σχολή, λέγει ὁ Καθηγητής. Εἶχα διδάξει σ' αὐτὸν πῶς θὰ ἐνεργῇ ἀνάκρισιν καὶ πῶς θὰ πλησιάζῃ τοὺς ὑπόπτους, ὅταν πρόκειται γιὰ ἐγκληματίες ἐκ περιστάσεως καὶ οὐχὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Τοῦ εἶχα διδάξει τὴ «μέθοδο συμπαθείας» καὶ ὅταν τὴν ἐφήρμοσα σ' αὐτὸν ὡμολόγησε.

'Η μέθοδος συμπαθείας τοῦ Inbaw δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα στοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ἐγκληματίας, ποὺ διαπράττουν ἐγκλήματα γιὰ νὰ πάρουν χρήματα, ὅπως διαρρήξεις, ληστεῖες μετὰ φόνου κλπ. Γι' αὐτοὺς ὁ Καθηγητὴς συνιστᾷ «Τὴν ρεαλιστικὴν ἀνάλυσι τῶν γεγονότων», τὴν ψυχρὰ καὶ λογικὴ παρουσίασι τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ ἀνακριτὴς στὶς περιπτώσεις αὐτὲς θὰ προσπαθήσῃ νὰ πείσῃ τὸν ὕποπτον, ὅτι μπορεῖ νὰ καταδικασθῇ καὶ χωρὶς τὴν ὁμολογία. Θὰ ἐπιμείνῃ νὰ λέγῃ στὸν ὕποπτον:«Πρὶν προχωρήσουμε στὴν ὑπόθεσι σοῦ συνιστῶ γιὰ τὸ συμφέρο σου νὰ εἰπῇς τὴν ἀλήθεια. Αὐτὸ θὰ τὸ ἰδῇς σὲ λίγο. Ἔχω ὅλες τῆς ἀποδείξεις εἰς βάρος σου, σ' ἔχω ἀγκιστρώσει τόσο καλὰ ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ ξεφύγῃς».

Ὑπάρχουν χιλιάδες τεχνάσματα ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπινοήσῃ ὁ ἀνακριτής. Σὲ μιὰ ὑπόθεσι π.χ. ποὺ ὑπῆρχον δύο ὕποπτοι, ὁ Καθηγητὴς ἐχρησιμοποίησε ἕνα τέχνασμα ποὺ προέρχεται ἀπὸ τοὺς χρόνους τῆς Βίβλου. Τὸν πρῶτο ὕποπτον ἐξήτασε ἰδιαιτέρως καὶ ἠρνήθη τήν ἐνοχήν του. Τότε ἕνας φύλαξ μετέφερε αὐτὸν σ' ἕνα Γραφεῖο, στὸ ὁποῖο μιὰ Γραμματεὺς εἰργάζετο καὶ ταυτοχρόνως τοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἰδῇ τὸ δεύτερο ὕποπτο ποὺ ὡδηγεῖτο τὴν στιγμὴν ἐκείνην στὸ Γραφεῖο τοῦ ἀνακριτοῦ. Μετὰ ἀπὸ λίγη ὥρα ὁ Καθηγητὴς ἐνεφανίσθη καὶ εἶπε στὴ Γραμματέα μεγαλοφώνως: «Φέρε μου σὲ παρακαλῶ τὸ μολύβι καὶ τὸ σημειωματάριο». Ὁ Καθηγητὴς καὶ ἡ Γραμματεὺς ἀπεχώρησαν τοῦ Γραφείου.. Σὲ λίγο ξαναῆλθε ἡ Γραμματεὺς καὶ ἄρχισε νὰ γράφῃ στὴ γραφομηχανὴ ἕνα στενογράφημά της. Μετὰ ἀπὸ ἀρκετὰ λεπτὰ ἡ Γραμματεὺς ἐρωτᾷ τὸ φρουρό. «Πῶς ἐπρόφερε ὁ ἐξεταζόμενος, δηλ. ὁ δεύτερος ὕποπτος, τὄνομά του;» Ὁ φρουρὸς ἔδωσε τὴν ἀπάντησιν καὶ ἡ Γραμματεὺς ἐξηκολούθησε νὰ δακτυλογραφῇ τὶς σημειώσεις. Ὁ Καθηγητὴς ἐνεφανίσθη τότε καὶ πάλιν καὶ ἐζήτησε νὰ ὁδηγηθῇ καὶ πάλιν ὁ πρῶτος ὕποπτος στὸ Γραφεῖο του. Ὁ δεύτερος ὕποπτος ἐν τῷ μεταξὺ μετεφέρθη σ' ἕνα ἄλλο δωμάτιο.

Ὁ Καθηγητὴς τότε κάθησε στὸ Γραφεῖο του καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν πρῶτον ὕποπτο, τὸν ἐρώτησε.

«Ἔ! λοιπόν, τί ἀπεφάσισες νὰ πῇς σύ;»

Οὗτος ὡμολόγησε τότε τὴν πρᾶξιν τους.

Ἔτσι ὡμολόγησε, γιὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴ θέσι του καὶ νὰ μὴν ἀναλάβῃ ὅλο τὸ βάρος.

Ὁ δεύτερος ὕποπτος ὅταν βέβαια εἶδε τὴν ὁμολογίαν τοῦ πρώτου ὡμολόγησε καὶ αὐτός.

Ὁ Καθηγητὴς ἀγαπᾷ τὸ ἀνακριτικὸ ἐπάγγελμα καὶ αἰσθάνεται ἰδιαίτερη εὐχαρίστησι νὰ παγιδεύῃ τοὺς ἐγκληματίας καὶ νὰ τοὺς κάνῃ νὰ λέγουν τὴν ἀλήθεια.

Ἀλλά, λέγει, ὅλοι οἱ ψεῦτες δὲν εἶναι φονεῖς καὶ διαρρῆκτες.

Ὑπάρχουν πολλὲς φορὲς μερικοὶ στενοί μας φίλοι καὶ τὰ παιδιά μας ποὺ λέγουν ψέμματα.

«Στὴ Κοινωνικὴ ζωή», λέγει ὁ Καθηγητὴς μὲ κάποια στενοχώρια, προσπαθῶ νὰ μὴ βγάζω στὴ φόρα τοὺς ψευδομένους. Πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ζήσῃ εὐγενικὰ χωρὶς νὰ λέγῃ ψέμματα; Πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ζήσῃ εὐχάριστα χωρὶς νὰ δέχεται λίγο τὰ ψέμματα; Ἂν καλέσω κάποιον νὰ δειπνήσουμε μαζὶ καὶ μοῦ ἀρνηθῇ μὲ τὴ δικαιολογία ὅτι εἶναι προσκεκλημένος κάπου ἀλλοῦ, ποτὲ δὲν θὰ σκεφθῶ ὅτι λέγει ψέμματα. Τί θὰ ἐκέρδιζα ἂν ἀπεκάλυπτα ὅτι εἶπε ψέμματα;

Θὰ ἤμουν ὑποχρεωμένος νὰ δεχθῶ ὅτι, ὁ λόγος ποὺ δὲν ἦλθε νὰ δειπνήσωμε ἦτο, ὅτι, δὲν ἐπιθυμοῦσε νὰ περάσῃ ἕνα βράδυ μ' ἕναν ἐνοχλητικὸ κύριο.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑΙ ΠΛΑΝΑΙ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α'
κ. ΑΝΑΣΤ. ΓΑΡΔΙΚΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1.—Ὁ προανακριτικὸς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, τὸ ἔργον καὶ τὰ προσόντα αὐτοῦ.
2.—Μάρτυρες καὶ μαρτυρικὴ πλάνη.
3.—Αἴτια μαρτυρικῶν πλανῶν.
4.—Ὁ ψυχικὸς βίος τῶν ἀτόμων.
5.—Διαφορὰ τῶν ἀτόμων πρὸς ἄλληλα.
6.—Ἀνάμνησις καὶ μνήμη.

***

1. Ὁ προανακριτικὸς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, τὸ ἔργον καὶ τὰ προσόντα αὐτοῦ.

Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀστυνομικοῦ εἶναι ἴσως τὸ μόνον, ὅπερ φέρει τὸν ἀσκοῦντα τοῦτο εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἀνωνύμου κοινοῦ καὶ τῶν κατ' ἰδίαν ἀτόμων.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἐπιλαμβανόμενος συγκεκριμένων ὑποθέσεων, διαφορῶν, διενέξεων κ.λ.π., ὑπεισέρχεται ἐνεργῶς εἰς πάσης φύσεως θέματα καὶ συνεπῶς ἐκ τοῦ συστάδην σπουδάζει ταῦτα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἐν συναρτήσει τῆς συγκλονιστικῆς ἐνίοτε αὐτῶν πολυπλοκότητος. Οὗτος ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός του παρακολουθεῖ καὶ καθίσταται μάρτυς ὅλων σχεδὸν τῶν μορφῶν τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, γνωρίζει τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς πλουσίους, τοὺς πτωχοὺς τῷ πνεύματι καὶ τοὺς εὐφυεῖς καὶ τέλος τοὺς φιλησύχους καὶ τοὺς ἐγκληματίας.

Ὁ προανακριτικὸς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ὅστις εἶναι παρὰ τῆς Πολιτείας ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν μεγίστην τιμὴν τοῦ προετοιμάζειν τὸ ἔδαφος τῆς κρίσεως τῶν ἐγκληματησάντων συνανθρώπων του, ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του καὶ δεξιοτέχνως καὶ ἐπιστημονικῶς ἐνασκήσῃ τὸ βαρύτατον καὶ κοινωφελέστατον ἔργον ὅπερ τοῦ ἀνετέθη, δέον: α) μεταξὺ τῶν ἄλλων καλῶς νὰ γνωρίζῃ τὸ θέμα τῶν μαρτυρικῶν πλανῶν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην πολυπλοκότητα, β) νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ κοινωνία δὲν εἶναι μόνον σύνολον ὑλικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ κυρίως μία ἠθικὴ πραγματικότης, ἀποτελουμένη ἀπὸ ἰδέας, πίστεις, γνώσεις, συναισθήματα καὶ ψυχικὰς καταστάσεις, αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν ἠθικὴν ἀτμόσφαιραν ἐντὸς τῆς ὁποίας ζῇ καὶ ἀναπτύσσεται τὸ πνεῦμα μας καὶ γ) νὰ χειρίζεται εὐχερῶς καὶ ἐπιδεξίως τὸ ἀνατομικὸν ἐγχειρίδιον μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ὁποίου θὰ ἀνατάμῃ καὶ θὰ διεισδύσῃ εἰς τὸν ψυχικὸν κόσμον τοῦ πρὸ αὐτοῦ εὑρισκομένου μάρτυρος ἢ ἐγκληματίου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σαφῶς συνάγεται ὅτι τὸ ἀστυνομικὸν ἐπάγγελμα ἀπαιτεῖ τὰς μᾶλλον ποικίλας ἰδιότητας. Δι' ὃ ὁ προανακριτικὸς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος δέον νὰ ἔχῃ εὐρεῖαν μάθησιν καὶ εὐφυΐαν ἱκανήν. Ἡ βαθεῖα γνῶσις ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, ἡ ταχύτης καὶ ἡ σύνεσις, τὸ ἀδιάφθορον τοῦ ἤθους, ἡ ἀμεροληψία καὶ ἡ ἀγχίνοια, ἡ ἀπάθεια καὶ ἡ εὐσπλαχνία δέον νὰ διακρίνουν πάντα τοιοῦτον.

Τὸ ἔργον τοῦ προανακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἀποτελεῖ τὸ βάθρον ἐφ' οὗ θὰ στηριχθῇ ἡ ὅλη ὑπὸ ἀνάκρισιν ὑπόθεσις καὶ πιθανῶς καὶ ἡ ποινικὴ δίκη. Ἡ ἀτέλεια καὶ ἡ προκατειλημμένη διεξαγωγὴ τῆς προανακρίσεως θὰ ἐπηρεάσουν, οὐσιωδῶς καὶ ἀνεπανορθώτως ἴσως, τὴν τύχην τοῦ κριθησομένου κατηγορουμένου. Ἑπομένως, τόσον ἡ ἀποκάλυψις τοῦ δράστου ἑνὸς ἐγκλήματος, ὅσον καὶ ἡ συγκάλυψις τῶν στοιχείων τῆς ἀθῳότητος τοῦ μὴ ἐνόχου, ἤρτηνται πολλάκις ἐκ τῆς μὴ εὐστόχου καὶ περιεσκεμμένης ἐνεργείας τοῦ προανακριτικοῦ ὑπαλλήλου ὅστις θὰ ἐπιληφθῇ τὸ πρῶτον. Διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς τοῦτον ὁ προανακριτικὸς ὑπάλληλος δέον μετὰ προσοχῆς νὰ διατυπώνῃ τὰ ὅσα ὁ μάρτυς καὶ δὴ ὁ ἀγράμματος τοιοῦτος καταθέτει καὶ νὰ ἐπι-

δεικνύῃ μέγιστον ἐνδιαφέρον, ὥστε νὰ παρουσιάζῃ μίαν δικογραφίαν κατὰ πάντα τελείαν καὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀδιάβλητον καὶ ἀνταποκρινομένην πληρέστατα πρὸς τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τῆς ὑποθέσεως.

Πολλοὶ παράγοντες συμβάλλουν εἰς τὴν διαστρέβλωσιν τῆς πραγματικῆς ἀληθείας κατὰ τὴν προανάκρισιν, ὡς οἱ ἠθελημένως ψευδόμενοι μάρτυρες, ὁ ἐμπαθὴς μηνυτὴς μετὰ τῆς πέριξ αὐτοῦ σπείρας, ἡ ἀκουσία καὶ ἀσυνείδητος διαστροφὴ τῆς ἀληθείας ὑπὸ μάρτυρος τινὸς κ.λ.π.

Ἐκ τῶν πραραγόντων τούτων ἐνταῦθα θὰ διαπραγματευθῶμεν μόνον τὸν τοιοῦτον τῶν μαρτυρικῶν πλανῶν. Εἰς τὸ πρὸς σπουδὴν θέμα συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς πλάνης τῶν πραγματογνωμόνων, οἵτινες εἶναι μάρτυρες ἰδιαιτέρας θέσεως καὶ περὶ τῶν ὁποίων συντόμως θὰ ἐπανέλθωμεν.

Λόγῳ λοιπὸν τῆς σπουδαιοτάτης σημασίας τῆς προανακρίσεως, οἱ ἐνεργοῦντες ταύτην ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι δέον: α) νὰ ἔχουν τὴν προσήκουσαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν πνευματικὴν ἱκανότητα τοῦ ἐλέγχου τῆς μαρτυρικῆς καταθέσεως παντὸς ἀτόμου, β) νὰ ἐπιτελοῦν ἀθορύβως ἐν τῷ ἀνακριτικῷ των γραφείῳ τὴν θείαν μυσταγωγίαν τῆς ἀποκαλύψεως τῆς πραγματικῆς ἀληθείας, γ) διὰ τῆς διαυγοῦς κρίσεως καὶ τῆς θαυμαστῆς ὑπομονῆς των νὰ διέρχωνται ἄτρωτοι διὰ μέσου τῶν σκοπέλων καὶ τῶν τεχνικῶν παγίδων, αἵτινες παρουσιάζονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως, ἣν δέον παρὰ πᾶν ἐμπόδιον νὰ συνεχίζωσι καὶ ἐπεξεργάζωνται μὲ τὴν σμίλην τῆς συνέσεως καὶ τὴν σφύραν τῆς ἀποφασιστικότητος, δ) νὰ κρατοῦν τὸ ἀνακριτικὸν γραφεῖον ἀπροσπέλαστον φρούριον τῆς ἠθικῆς καὶ ε) νὰ ἀπέχουν πάσης διωκτικῆς ὑφέσεως, πρὸς ἣν λελῃθότως φέρονται ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἄλλων αἰτίων.

2. Μάρτυρες καὶ μαρτυρικὴ πλάνη.

Ἐν τῷ εὐρυτάτῳ πεδίῳ τῶν ἀντικειμενικῶν αἰτίων, ἅτινα δημιουργοῦσι τὴν ἐσφαλμένην κατάρτισιν δικογραφίας τινὸς ἀπὸ ἀπόψεως ἀνευρέσεως τῆς πραγματικῆς ἀληθείας, τὸν σπουδαιότερον λόγον παίζουσιν οἱ μάρτυρες.

Μάρτυρας καλοῦμεν τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα ἅτινα παρευρέθησαν κατὰ τὴν διάπραξιν ἐγκληματικῆς τινος πράξεως ἢ ἤκουσαν περὶ αὐτῆς, δι' ὃ οὗτοι διακρίνονται εἰς αὐτόπτας καὶ εἰς ἐξ ἀκοῆς τοιούτους.

Ὅθεν ὡς μάρτυρες θεωροῦνται φυσικὰ πρόσωπα, ἅτινα καλοῦνται νὰ καταθέσουν ἐν τῇ ποινικῇ δίκῃ καὶ κατὰ πᾶν αὐτῆς στάδιον πᾶν ὅ,τι γνωρίζουν περὶ τοῦ ἀντικειμένου της χάριν ἀποδεικτικῶν σκοπῶν.

Ἡ μαρτυρία ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον μέσον ἀποδείξεως, ἡ δὲ ἀξία αὐτῆς ἐπὶ μακρὸν ἐθεωρήθη ἀναμφισβήτητος. Σήμερον ὅμως, συνεπείᾳ τῶν προόδων τῆς ψυχολογίας καὶ μάλιστα τῆς δικαστικῆς τοιαύτης, ἡ μαρτυρία θεωρεῖται εὔθραυστος καὶ ἐπικίνδυνος διότι: α) ἕκαστος μάρτυς ἐπιφέρει ἀναμφισβητήτως ἀλλοιώσεις εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ κατατιθέμενα συμφώνως πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τὸ φῦλον, τὴν ἡλικίαν, τὴν κοινωνικὴν θέσιν, τὸ ἐπάγγελμα, τὰς πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς πεποιθήσεις καὶ συνελόντι εἰπεῖν συμφώνως πρὸς τὰ συστατικὰ τῆς ἀτομικότητος αὐτοῦ καὶ β) στηρίζεται ἐπὶ διαφιλονικουμένων τεκμηρίων εἰλικρινείας, δι' ὃ δέον νὰ ἀποβλέπωμεν πρὸς τὴν μαρτυρίαν μετ' ἀρκετῆς δυσπιστίας.

Μαρτυρικὴν πλάνην καλοῦμεν τὴν ἀκουσίαν ὑπὸ μάρτυρος τινὸς διαστρέβλωσιν τῆς ἀληθείας.

3. Αἴτια μαρτυρικῶν πλανῶν.

Τὰ τὴν μαρτυρικὴν πλάνην προκαλοῦντα αἴτια διακρίνομεν:

α) Εἰς παθολογικὰ π.χ. βαρυκοΐα, μυωπία, ἀχρωματοψία, χρωματικὴ τύφλωσις κ.λ.π.

β) Εἰς φυσικὰ π.χ. διάθλασις, ἀνάκλασις, ὀπτικαὶ ἀπάται, ἡ διάφορος καθ' ὕψος θέσις τῶν διαφόρων μαρτύρων ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τῆς διαδραματίσεως τοῦ συμβάντος κ.λ.π. καὶ

γ) Εἰς ψυχολογικά.

'Εν τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ θὰ διεξέλθωμεν μόνον τὰ ψυχολογικὰ αἴτια, λόγῳ τῆς πολυπλοκότητος καὶ σπουδαιότητος αὐτῶν. Πρὸς ἐναργεστέραν κατανόησιν τοῦ ὅλου θέματος τῶν ψυχολογικῶν αἰτίων ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον καὶ ἀναγκαῖον νὰ παραθέσωμεν ψυχολογικὰς τινὰς ἐννοίας καὶ ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν ἀτόμων ψυχικῆς διαφορᾶς.

4. 'Ο ψυχικὸς βίος τῶν ἀτόμων.

'Ο ψυχικὸς βίος παντὸς ἀτόμου συνίσταται ἀπὸ τὸν ἐνσυνείδητον καὶ ἀσυνείδητον τοιοῦτον. 'Η ὕπαρξις ἀσυνειδήτου βίου εἶναι ἀναμφισβήτητος, διότι ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι μόνον συνειδητὸς βίος ὑπάρχει, τότε ὁ ἀτομικὸς ψυχικὸς βίος παντὸς ἀτόμου θὰ ἦτο πλήρης χασμάτων, ἄνευ συνοχῆς τινος καὶ θὰ προσωμοίαζεν μὲ ἀναλαμπὰς μέσα εἰς σκοτεινὴν νύκτα. (Γεν. Ψυχολογία Μωραΐτου σελ. 13).

Τὸ ποσὸν τῶν συνειδητῶν φάσεων μιᾶς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀποτελεῖ τὸ $^1/_3$ ἢ τὰ $^2/_3$ τῆς διαρκείας αὐτῆς, ἐνῷ τὸ ὑπόλοιπον ἀποτελεῖ τὴν ἀσυνείδητον ζωήν. Οὕτω κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς καταλαμβανόμεθα καὶ κυριολεκτικῶς κυριευόμεθα ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἐνῷ καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἡμέρας ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα εἴμεθα ἀπολύτως συνειδητοί.

Τὸ ἀσυνείδητον ἀποτελεῖ σταθερὰν κατάστασιν διαρκείας. Τοιουτοτρόπως καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ συνείδησίς μας εὑρίσκεται ἐν ἐξάρσει, τὸ ἀσυνείδητον ἐπενεργεῖ χωρὶς κἂν νὰ αἰσθανώμεθά τι τὸ σχετικόν, παρὰ μόνον ἐνίοτε μικροδιαταραχὰς γλωσσικὰς ἢ καὶ κατὰ παραδρομὴν πράξεις.

Τὰ ὅρια τῆς συνειδήσεως εἶναι περιωρισμένα καὶ στενά, καθ' ὅσον αὕτη ἕνα μόνον μικρὸν ἀριθμὸν περιστατικῶν δύναται νὰ περιλάβῃ ταυτοχρόνως. Π.χ. ἐνῷ γνωρίζομεν ἄριστα δύο μουσικὰ τεμάχια, ἀδυνατοῦμεν νὰ παίξωμεν ταῦτα ταυτοχρόνως εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον κ.λ.π.

'Εκ τῶν ἀνωτέρω γεννᾶται τὸ ἐρώτημα τί εἶναι συνείδησις; Τί εἶναι ἀσυνείδητον; Καίτοι ἡ φύσις τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ ἀσυνειδήτου ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, παρὰ ταῦτα, παρὰ διαφόρων ἐπιστημόνων διάφοροι ἔχουσι δοθῆ ὁρισμοί, οὓς παραλείπω ἐκ προθέσεως ἵνα μὴ τὸ ὅλον θέμα καταστῇ δυσνόητον.

Πάντως σκοπὸς τῆς συνειδήσεως εἶναι ὁ προσανατολισμὸς τοῦ ἀτόμου: α) εἰς τὸν ἐξωτερικὸν χῶρον δηλ. εἰς τὸ περιβάλλον καὶ β) εἰς τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ κόσμον.

5. Διαφορὰ τῶν ἀτόμων πρὸς ἄλληλα.

Σήμερον, ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τῶν ἐπιστημῶν ὁ ἄνθρωπος ἐμφανίζεται ὡς μία ὕπαρξις ἁπλῆ καὶ πολύπλοκος. Οὗτος ἐν σχέσει μὲ τὰς ἀπείρους, μυστηριώδεις καὶ ἀνεξιχνιάστους δυνάμεις, αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν μεγαλειώδη φύσιν, εἶναι ἀσθενέστατον πολλοστημόριον αὐτόχρημα μαθηματικὸν σημεῖον. Καὶ ὅμως! Αὐτὸ τὸ ἀπειροελάχιστον ὀντάριον, ἀπεδείχθη, α) μικρομέγα ἐντὸς τῆς φύσεως. Μικρὸν μὲν ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς φυσικοὺς ὄγκους, μέγα δέ, διότι ἠδυνήθη νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς σπουδάς του καὶ πέραν τῆς γῆς καὶ β) στενῶς ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὸ φυσικοχημικὸ καὶ ψυχολογικὸ περιβάλλον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῇ καὶ ἀναπτύσσεται. 'Επειδὴ ὅμως τὸ φυσικοχημικὸ καὶ ψυχολογικὸ περιβάλλον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῇ καὶ ἀναπτύσσεται ἕκαστος ἄνθρωπος, εἶναι διάφορον τοῦ τοιούτου παντὸς ἑτέρου συνανθρώπου του, ἕπεται ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος διαφέρει ψυχικῶς ἀπὸ οἱονδήποτε συνανθρώπόν του.

'Ο C. G. Jung εἰς τὴν ἀναλυτικὴν αὐτοῦ ψυχολογίαν (σελ. 69) ἀναφέρει ὅτι ἡ μέση διαφορὰ ἡ ὑφισταμένη μεταξὺ δύο ἀτόμων μὴ συνδεομένων διὰ συγγενείας,

ἀλλὰ διαβιούντων εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ ὁμιλούντων τὴν αὐτὴν γλῶσσαν εἶναι 5,9 διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 6 διὰ τὰς γυναίκας. Ἡ ἐν λόγῳ διαφορὰ μεταξὺ συγγενῶν ἀτόμων εἶναι 4,1 διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 3,8 διὰ τὰς γυναίκας. Ὅθεν συγγενικὰ ὁμοιάζουν περισσότερον ἀπὸ ψυχολογικῆς ἀπόψεως ἀπὸ τὰ μὴ συνδεόμενα διὰ συγγενείας τοιαῦτα.

Αἱ συγγενεῖς γυναῖκες ὁμοιάζουν περισσότερον μεταξύ των παρὰ οἱ συγγενεῖς ἄνδρες, διότι οἱ ἄνδρες ἀπομακρυνόμενοι σχετικῶς ἐνωρίτερον ἀπὸ τὸ οἰκογενειακόν των περιβάλλον, παρὰ αἱ γυναῖκες, ἀποκτοῦν ἴδιον τύπον, ἐνῷ αἱ γυναῖκες παραμένουσαι περισσότερον εἰς τὴν πατρικὴν ἑστίαν διαιωνίζουν τὸν οἰκογενειακόν των χαρακτῆρα.

Ὅθεν ἕκαστος ἄνθρωπος ἀποτελεῖ ἰδίαν ἀτομικότητα δυναμένην νὰ ἐξακριβωθῇ διὰ τῆς μελέτης τῶν καθ' ἕκαστον περιπτώσεων.

Τὴν ψυχολογικὴν ταύτην διαφορὰν ὁ Φάουστ ἐχαρακτήρισεν διὰ τῆς φράσεως, «ἕκαστος ὁμοιάζει μὲ τὸ πνεῦμα ὅπερ οὗτος κατανοεῖ».

Ὁ πραγματικὸς ἄνθρωπος διαφέρει βαθύτατα ἀπὸ τὸ ἀφῃρημένον πλάσμα τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν, καθ' ὅσον οὗτος ἀναπτύσσει πνευματικὰς δραστηριότητας, ἃς ἡ Ἐπιστήμη ἐξετάζει μέσῳ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰσδύει εἰς τὸν κόσμον τοῦ πνεύματος, ἤγουν εἰς τὸν κόσμον τὸν εὑρισκόμενον πέραν τοῦ χωροχρονικοῦ συνεχοῦς.

Αἱ παντὸς ἀτόμου ψυχικαὶ ἐπιδράσεις, συνδέονται μὲ τὰς ψυχικὰς λειτουργίας αὐτοῦ καὶ ἀποτελοῦν πεδίον περίπλοκον. Ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι διέθετον τὸν αὐτὸν λειτουργικὸν ἐξοπλισμόν, ἂν ὅλοι ἐζοῦσαν ταυτοχρόνως εἰς τὸ αὐτὸ πραγματικὸν πεδίον, τότε λίαν εὐκόλως θὰ ἀντελαμβάνοντο ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ συνεπῶς, αἱ πάσης φύσεως δυσκολίαι αἵτινες παρουσιάζονται εἰς τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν σχέσεις δὲν θὰ ὑπῆρχον. Δυστυχῶς ὅμως τοῦτο δὲν συμβαίνει καὶ ὁ καθεὶς ζῇ μὲ τὸν ἰδικόν του τρόπον χάριν τῆς κυριαρχούσης λειτουργίας του.

6. Ἀνάμνησις καὶ μνήμη.

Εἰς τὴν ἐσωτερικήν μας μᾶζαν, εἰς τὸν ἐσωτερικόν μας κόσμον, ἐνυπάρχουν ἡ ἀνάμνησις καὶ ἡ μνήμη. Αὗται πηγάζουν ἐκ τῶν ἔνδον καὶ ὀφείλονται εἰς ἐναποθηκευμένας παραστάσεις, αἵτινες διέρχονται ἐκ νέου ἐκ τοῦ πνεύματος ἡμῶν, μᾶς ἀπασχολοῦν, μᾶς βασανίζουν ἢ μᾶς χαροποιοῦν.

Μνήμην καλοῦμεν τὸ σύνολον τῶν ἀναμνήσεων καὶ τὴν ἱκανότητα ἀναπαραγωγῆς τῶν προγενεστέρων γεγονότων καὶ παραστάσεων. (1) Ἐνῷ ἀναμνήσεις καλοῦμεν γεγονότα τοῦ παρελθόντος ἀναγόμενα κυρίως εἰς τὸν ἀτομικόν μας βίον.

Τὸ Ἐγώ, ἤτοι τὸ κέντρον τῆς συνειδήσεως ἑκάστου ἀτόμου συναποκομίζει μίαν τεραστίαν μᾶζαν ἀναμνήσεων, αἵτινες ἔχουν μεγίστην σημασίαν διὰ τὸ ἄτομον καὶ τὴν κοινωνίαν ὁλόκληρον. Ἐὰν ἐγερθῶμεν πρωΐαν τινὰ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀναμνήσεως, τότε δὲν θὰ γνωρίζωμεν ποῖοι εἴμεθα. Ὅθεν αἱ ἀναμνήσεις ἀποτελοῦν σπουδαιότατον παράγοντα τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως παντὸς ἀτόμου.

Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀναμνήσεως καὶ τῆς μνήμης ποικίλλει εἰς τὰ διάφορα ἄτομα.

(Συνεχίζεται)

(1) Οἱ διάφοροι ψυχολόγοι διίστανται ὡς πρὸς τὸν ὁρισμὸν τῆς μνήμης.

Ὁ Ἰούνιος

Ὑπὸ κ. **Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ**, Ὑπαστυν. Α'

Ὁ πρῶτος μῆνας τοῦ καλοκαιριοῦ εἶχε ἀφιερωθῆ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ρωμαίους στὴ θεὰ Ἥρα, ποὺ λεγόταν στὴ γλῶσσα τους IUNON, γι' αὐτὸ ὠνομάσθηκε Ἰούνιος. Κατὰ μίαν ἄλλην ἐκδοχὴ πῆρε αὐτὸ τὸ ὄνομα πρὸς τιμὴν τοῦ Ρωμαίου ἄρχοντα Μάρκου Ἰουνίου Βρούτου, ποὺ μαζὶ μὲ ἄλλους Ρωμαίους συνωμότας ἐφόνευσε τὸν Ἰούλιο Καίσαρα. Ἡ δευτέρα ἐκδοχὴ φαίνεται ἐπικρατέστερη, καθ' ὅσον καὶ οἱ δύο ἑπόμενοι μῆνες τοῦ καλοκαιριοῦ ἔχουν ὀνόματα Ρωμαίων ἀρχόντων.

Λέμε πὼς εἶναι ὁ πρῶτος μῆνας τοῦ καλοκαιριοῦ, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνῃ πὼς ἀπὸ τὸν μῆνα αὐτὸν ἀρχίζει τὸ καλοκαίρι. Ἡ ζέστη ἀρχίζει νὰ φουντώνῃ ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Μάη ποὺ μᾶς δίνει τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἐμπῆκε τὸ καλοκαίρι.

Ὁ Ἰούνιος μαζὶ μὲ τὸν γείτονά του Ἰούλιον εἶναι οἱ πιὸ θερμοὶ μῆνες τοῦ χρόνου. Ἡ ζέστη σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος εἶναι τόσο ἀφόρητος, ἰδίως κατὰ τὰ μεσημέρια, ποὺ ἀναγκάζει ὁλόκληρα χωριὰ καὶ πολιτεῖες ἀκόμα νὰ ξεσηκώνονται καὶ νὰ παίρνουν δρόμο πρὸς τὰ βουνά.

Δὲν ἔχει μόνον ὁ μοσχοβολημένος Μάης τὶς ἐπιβλητικὲς ὁμορφιές του μὲ τὰ λουλούδια καὶ τὰ καταπράσινα λειβάδια. Ἔχει καὶ ὁ Ἰούνιος τὶς δικές του ξεχωριστὲς ὁμορφιές. Τὸ πράσινο χρῶμα τοῦ Μάη τὸ συναγωνίζεται σὲ ὁμορφιὰ καὶ ἐπιβλητικότητα τὸ χρυσοκίτρινο χρῶμα τοῦ Ἰουνίου. Ὅλη ἡ πλάση πλημμυρισμένη ἀπὸ χίλιους — δυὸ καρπούς σκιρτᾶ ἀπὸ καλωσύνη. Τὰ μεστωμένα σιτάρια, ποὺ ξαπλώνονται σὲ μεγάλα κομμάτια γῆς, λικνίζονται ἀπαλὰ - ἀπαλὰ στὸ φύσημα τοῦ ἀγέρα καὶ μοιάζουν ἀπαράλαχτα σὰ μιὰ γαλήνια θάλασσα ποὺ τὴν χαϊδεύει ἀνάλαφρα ὁ μπάτης.

Ὁ ὡραιολάτρης ποιητὴς Στέφανος Δάφνης γοητευμένος ἀπὸ τὴ συναρπαστικὴ αὐτὴ θέα τοῦ Ἀργίτικου κάμπου, λέγει σ' ἕνα του στίχο:

—Τὰ στάχυα μεστωμένα κυματίζουν
—ὠκεανὸς στὸν κάμπο πέρα ὡς πέρα
—θροοῦν, ἀνασηκώνονται, λυγίζουν
—στὸ χρυσοφῶς, στὸ χάϊδεμα τοῦ ἀγέρα.

Ὁ Ἰούνιος λέγεται στὴ γλῶσσα τῶν χωρικῶν «Θεριστής», γιατὶ εἶναι ὁ μῆνας ποὺ θερίζουνται τὰ σιτάρια.

Ὅλες οἱ βουνοπλαγιὲς καὶ οἱ κάμποι κατὰ τὰ μέσα Ἰουνίου, ποὺ τὰ σιτάρια ἔχουνε καρπίσει, πλημμυρίζουν ἀπὸ τοὺς χωρικούς ποὺ μὲ τὸ δρεπάνι στὸ χέρι καὶ τὸ γέλιο στὸ στόμα, ρίχνονται τραγουδῶντας στὸ θέρισμα τῶν χωραφιῶν.

Τί γοητευτικὲς εἶναι οἱ ὅμορφες θερίστρες. Σὰν τὶς εἶδε σὲ κάποιο χωράφι τῆς Ἀττικῆς ὁ ποιητὴς τῆς ἀνθισμένης ἀμυγδαλιᾶς Γ. Δροσίνης τραγούδησε:

—Στὶς καλαμιὲς ἀπόγυρτες ἀπ' τὰ βαρειὰ τὰ στάχια,
—νεράϊδες ἀσπρομάντηλες διαβαίνουν οἱ θερίστρες.

Ὅσο προχωρεῖ ἡ ἡμέρα καὶ ὁ ἥλιος σκαρφαλώνει σιγὰ - σιγὰ πρὸς τὴ κορφὴ τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ ζέστη φουντώνει. Οἱ κακόμοιροι θεριστὰὶ ψήνονται κυριολεκτικὰ ἀπὸ τὸ κάῦμα τοῦ ἡλιου, μὰ ὡστόσο δὲν τὸ βάζουν κάτω.

Κατὰ τὸ μεσημέρι σὰν ὁ ἥλιος στέκει θριαμβευτικὰ στὴ μέση τοῦ Οὐρανοῦ καὶ στέλνει κάτω στὴ πλάσι κατακόρυφα τὶς ὁλόθερμες ἀκτῖνες του, ἐκεῖνοι τραγουδᾶνε :

Ἥλιε μου τί μαρμάρωσες
δὲν πᾷς νὰ βασιλέψῃς.
Σὲ καταριῶνται οἱ ἐργατιὲς
τοῦ κόσμου οἱ θεριστάδες.

ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ.
Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Εἰσαγωγή.
2. Ἱστορικόν.
3. Δομὴ τοῦ ἀτόμου.
4. Ἐφαρμογαὶ τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

***

1. Εἰσαγωγή.

Τὸν Αὔγουστον τοῦ 1955 ἐγένοντο εἰς τὸ μέγαρον Ζαππείου τὰ ἐγκαίνια μιᾶς προτύπου ἐκθέσεως μὲ τὸν τίτλον: «Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια διὰ τὴν Εἰρήνην». Ἐπωφελούμενος τῶν ἐγκαινίων τούτων, ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος, στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ, ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθον μήνυμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν:

«Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων τῆς ἐκθέσεως «Ἡ Ἀτομικὴ Ἐνέργεια διὰ τὴν Εἰρήνην», ἀποστέλλω τοὺς φιλικοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τὸν ὁποίου οἱ πρόγονοι μᾶς ἔδωκαν τὴν λέξιν «ἄτομον», πρὸ 24 αἰώνων.

«Μὲ τὴν διάσπασιν τοῦ ἀτόμου, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ἀπηλευθέρωσε μίαν νέαν τεραστίαν δύναμιν καὶ συγχρόνως ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν δύναμιν αὐτὴν δι' ἐποικοδομητικοὺς σκοπούς, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπίνης εὐημερίας, καὶ οὐχὶ διὰ καταστρεπτικοὺς σκοπούς».

2. Ἱστορικόν.

Σχετικῶς μὲ τὸ ἄτομον εἶχον ἀσχοληθῆ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες φιλόσοφοι Δημόκριτος καὶ Λεύκιππος, ἀπὸ τοῦ 5ου π. Χ. αἰῶνος. Ὁ Δημόκριτος ἔθεσε τὰς πρώτας βάσεις τῆς ἀτομικῆς θεωρίας, διδάσκων ὅτι ἡ ὕλη ἡ ὁποία συνιστᾷ ἅπαντα τὰ σώματα, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄτομα. Τὰ ἄτομα αὐτά, εἶναι τὰ ἔσχατα καὶ μὴ περαιτέρω διαιρετὰ τμήματα τῆς ὕλης. Εἶναι ἄτμητα. Εἶναι νοητὰ καὶ οὐχὶ αἰσθητὰ καὶ δὲν ἔχουν διακρίσεις ποιότητος. Μόνον ὅταν εἶναι πολλὰ μαζὶ γίνονται αἰσθητὰ ὡς σώματα.

Ἡ ἀτομικὴ θεωρία τοῦ Δημοκρίτου, ἐγκατελείφθη ἐπὶ ἀρκετοὺς αἰῶνας, λόγῳ τῶν ἀντιθέτων ἀπόψεων τοῦ μεγάλου Ἕλληνος φιλοσόφου Ἀριστοτέλους, διὰ νὰ ἀναγεννηθῆ κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ἀπὸ τοὺς Γαλιλαῖον, Καρτέσιον, Βάκωνα καὶ Νεύτωνα.

Μέχρι τέλους τοῦ 18ου αἰῶνος δὲν ἐγένετο σοβαρὰ ἐργασία ἀφορῶσα τὴν σύστασιν τοῦ ἀτόμου.

Τὸ βράδυ, ὅμως, σὰν ὁ ἥλιος γέρνει πρὸς τὴ δύση ρίχνονται μὲ θάρρος στὸ θέρισμα καὶ τραγουδᾶνε:

Ἔγυρε ὁ ἥλιος ἔγυρε
καὶ πάει νὰ βασιλέψῃ,
πάει στὴν Ἀλωνίσταινα
καὶ στὴν ἀπάνω Χώρα.

Δὲν ὁμορφαίνει τὸν Ἰούνιον μόνον ὁ θερισμός. Ἀλλὰ καὶ τὰ δένδρα πού εἶναι κατάφορτα ἀπὸ ὥριμους καρποὺς συναρπάζουν τὸν ἄνθρωπο. Τὰ καταπράσινα περιβόλια μοιάζουν ἀπαράλλακτα μὲ βιτρίνες ζαχαροπλαστείου, ὅπου οἱ βυσσινιές, κορομηλιές, ἀχλαδιές, κερασιὲς καὶ μουσμουλιές, ἐκθέτουν προκλητικὰ τοὺς ὁλόγλυκους καρπούς των.

ΤΕΛΟΣ

Ἡ νεωτέρα ἀτομικὴ θεωρία, ἡ ὁποία ἀνεπήδησεν ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἐκείνην τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φιλοσόφων, διετυπώθη τὸ 1810 ἀπὸ τὸν Ἄγγλον χημικὸν Ντάλτον.

Οὗτος, ἐκ τῆς ποσοτικῆς ἐρεύνης τῶν φαινομένων, ἀπέδειξεν ὅτι αἱ σχέσεις τῶν ἀτομικῶν βαρῶν, εἰς τὰς χημικὰς ἑνώσεις ἀκολουθοῦν ἀκεραίους ἀριθμούς, ἐπιτυχὼν οὕτω νὰ δώσῃ ἓν αἴσθημα πραγματικότητος εἰς τὴν ἀτομικὴν ἰδέαν.

Ἕως τὴν ἐποχὴν ποὺ ἀνεκαλύφθη τὸ ράδιον, οἱ ἄνθρωποι ἐνόμιζον ὅτι τὰ ἄτομα ἦσαν ἀναλλοίωτα καὶ ἄφθαρτα. Διὰ τῆς μελέτης τοῦ ραδίου, ἠδυνήθησαν διὰ πρώτην φορὰν νὰ κατανοήσουν τὴν ἐσωτερικὴν δομὴν τοῦ ἀτόμου, διὰ νὰ φθάσουν τελικὰ εἰς τὴν σημερινὴν διάσπασίν των

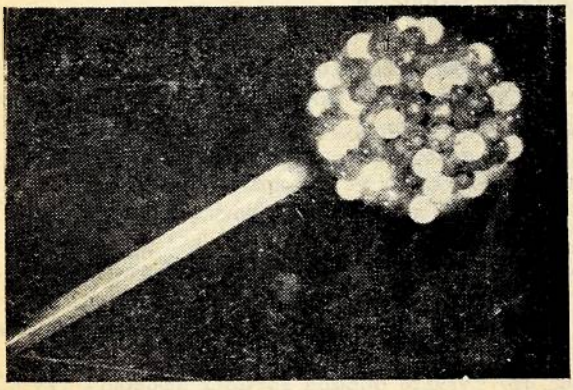
Μὲ τὰ σημερινὰ μέσα, τὸ ἄτομον διασπᾶται, τὰ συστατικά του χωρίζονται τὸ ἓν ἀπὸ τὸ ἄλλο. Εἰς αὐτὰ προστίθενται ἄλλα συστατικὰ καὶ συντίθενται νέα ἄτομα.

Τὸ πολύπλοκον ἐκεῖνο μηχάνημα, διὰ τοῦ ὁποίου διασπᾶται τὸ ἄτομον, ἀπελευθερώνεται ἐνέργεια καὶ παράγονται νέα στοιχεῖα, λέγεται ἀντιδραστήρ.

Τὸν ἀντιδραστῆρα, δυνάμεθα νὰ παρομοιάσωμεν μὲ ἕνα λέβητα, ὁ ὁποῖος παράγει ἀτομικὴν ἐνέργειαν ἀπὸ «ἀτομικὰς ὕλας», χωρὶς καῦσιν, ὑπὸ τὴν συνηθισμένην ἔννοιαν τῆς καύσεως.

3. Δομὴ τοῦ ἀτόμου.

Ἡ νέα Ἀτομικὴ Ἐπιστήμη ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἄτομον καί, εἰδικώτερον, μὲ τὸν πυρῆνα τοῦ ἀτόμου. Ὁ ὅρος «ἀτομικὴ ἐνέργεια», ὁ ὁποῖος ἐπεκράτησε νὰ λέγεται, εἶναι ἀτυχής, κατὰ τὸν καθηγητὴν κ. Κουγιουμτζέλην. Ὀρθότερον θὰ ἦτο νὰ λέγωμεν «Πυρηνικὴ ἐνέργεια».

Εἰς τὴν ἔναντι εἰκόνα παρουσιάζεται ὁ πυρὴν τοῦ ἀτόμου, εἰς τὸν ὁποῖον διακρίνονται τὰ πρωτόνια καὶ οὐδετερόνια.

Τὸ ἐν εἴδει σωλῆνος παραπλεύρως τούτου σημεῖον, ἀναπαριστᾷ τὴν τροχιὰν οὐδετερονίου τὸ ὁποῖον κατευθύνεται εἰς τὸν πυρῆνα οὐρανίου 235 ἢ πλουτονίου. Τὸ οὐδετερόνιον ἀπορροφώμενον ὑπὸ τοῦ πυρῆνος θὰ προκαλέσῃ σχάσιν τούτου καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἔκλυσιν μεγάλης ποσότητος πυρηνικῆς ἐνεργείας.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἀτόμου, ὅπως ἀποκαλύπτεται ἀπὸ τὰς φυσικὰς ἀκτίνας τὰς ὁποίας ἐκπέμπει τὸ ράδιον καὶ ἀπὸ τὰς «κοσμικὰς ἀκτίνας», παρουσιάζει μίαν φαντασμαγορικὴν καὶ σχεδὸν ἀπίστευτον εἰκόνα. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ παρατηρεῖται ὄχι μόνον διότι τὸ ἄτομον εἶναι τόσον πολυσύνθετον, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ τὰ βασικὰ συστατικὰ τοῦ πυρῆνος, διεπιστώθη ὅτι ἔχουν περίεργον συνάρτησιν, τόσον μὲ τὴν ὕλην ὅσον καὶ μὲ τὴν ἐνέργειαν, ἡ ὁποία δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς καθιερωμένας ἀντιλήψεις.

Καθὼς συμβαίνει μὲ τὰ ἄτομα τῶν διαφόρων χημικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα ὡς γνωστὸν ἑνώνονται μὲ ἄλλα ἄτομα διὰ νὰ σχηματίσουν τὰ μόρια τῶν χημικῶν ἑνώσεων, οὕτω καὶ διάφορα ἀκόμη μικρὰ συστατικὰ ἑνώνονται, προκειμένου νὰ σχηματίσουν τοὺς πυρήνας τῶν διαφόρων ἀτόμων.

Τὰ κυριώτερα συστατικὰ τοῦ ἀτόμου εἶναι τρία, ἤτοι : τὰ πρωτόνια, τὰ οὐδετερόνια ἢ νετρόνια καὶ τὰ ἠλεκτρόνια. Ἐκ τῶν τριῶν αὐτῶν συστατικῶν τοῦ ἀτό-

μου, ἦσαν γνωστά, μέχρι τώρα, μόνον τὰ ἠλεκτρόνια, τὰ ὁποῖα περιβάλλουν τὸν πυρῆνα, ἐν εἴδει φλοιοῦ. Ταῦτα ἔχοντα ἀρνητικὸν ἠλεκτρικὸν φορτίον, περιστρέφονται πέριξ τοῦ πυρῆνος καὶ εἰς διαφόρους ἀποστάσεις ἀπ' αὐτοῦ, ὡς οἱ πλανῆται περιστρέφονται περὶ τὸν ἥλιον.

Ὁ πυρὴν ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ πρωτόνια καὶ οὐδετερόνια. Τὸ βάρος τῶν πρωτονίων εἶναι δύο χιλιάδας φορὰς μεγαλύτερον ἀπὸ ἐκεῖνο τῶν ἠλεκτρονίων. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν τὰ ἠλεκτρόνια ἔχουν τόσον μικρὰν μᾶζαν, δυνάμεθα νὰ τὰ θεωρήσωμεν ὡς ἄϋλα ἠλεκτρικὰ φορτία, ἐνῷ τὰ πρωτόνια εἶναι ὕλη, μὲ θετικὴν ἠλεκτρικὴν φόρτισιν. Τὰ οὐδετερόνια, στερούμενα ἠλεκτρικῆς φορτίσεως, εἶναι καὶ αὐτὰ ὕλη.

Παραμένει εἰσέτι ἄγνωστος ἡ συνεκτικὴ δύναμις ἡ ὁποία συγκρατεῖ τὰ ὑλικὰ τοῦ πυρῆνος. Πάντως, αὐτὴ πρέπει νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν ταχύτητα κινήσεως τῶν πυρηνικῶν στοιχείων. Οἱαδήποτε, ὅμως, καὶ ἂν εἶναι ἡ δύναμις αὐτή, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἠλεκτρικὴν φόρτισιν, διότι τὰ οὐδετερόνια ἂν καὶ στεροῦνται τοιαύτης ἐν τούτοις ἔχουν συμπεριφορὰν ἀνάλογον μὲ τὰ πρωτόνια, τὰ ὁποῖα ἔχουν θετικὴν φόρτισιν.

Εἶναι καὶ αὐτὸ ἕνα μυστήριον, τὸ ὁποῖον καλύπτει εἰσέτι τὸν πυρῆνα καὶ συνεπῶς τὴν ὕλην καὶ τὴν ἐνέργειαν.

Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς ὕλης, τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς σχέσεως ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξύ των, εὑρίσκεται εἰς τὸν πυρῆνα.

Εἰς τὸν πυρῆνα σημειοῦται ἡ ἔκρηξις, ἡ ὁποία παρατηρεῖται κατὰ τὴν διάσπασιν τοῦ ἀτόμου. Ὁ πυρὴν εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκπέμπει ραδιενεργοὺς ἀκτίνας καὶ ἑνώνεται μὲ ἄλλους πυρήνας διὰ νὰ παραγάγῃ ἡλιακὴν θερμότητα. Καὶ ὁ πυρήν, πάλιν, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἀποτελέσῃ μίαν νέαν ἀστείρευτον πηγὴν ἐνεργείας εἰς τὸν Ἀτομικὸν Αἰῶνά μας.

4. Ἐφαρμογαὶ τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

Ἡ Ἐπιστήμη διερευνῶσα καὶ ὑποτάσσουσα ἐν μέρει τὸν πυρῆνα, κατώρθωσε, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ράδιον, ὡς πηγὴν ἐνεργείας, μὲ περισσότερον εὐθηνὰ καὶ πλέον ἀποδοτικὰ ὑλικά.

Ἐπέτυχεν, ἐπίσης, νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρον τῶν ἀλχημιστῶν, μεταβάλλουσα ἕνα χημικὸν στοιχεῖον εἰς ἄλλον, ἤτοι τὸν χρυσὸν εἰς ὑδράργυρον ἢ τὸ ἀκίνδυνον οὐράνιον εἰς ἐκρηκτικὸν πλουτώνιον.

Τὸ ἄτομον, ὡς ἐλέχθη, εἶναι μικροσκοπικόν, ἀλλ' ἡ ἐνέργεια τὴν ὁποίαν περικλείει εἶναι τεραστία. Διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν παρὰ μόνον ὁμάδας πολλῶν δισεκατομμυρίων ἀτόμων. Ἀλλ' ἐν μόνον χιλιόγραμμον «ἀτομικῆς» καυσίμου ὕλης, εἶναι δυνατὸν νὰ παραγάγῃ ἴσην ἐνέργειαν μὲ ἐκείνην τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ παραγάγουν δύο χιλιάδες τόννοι ἄνθρακος.

Ἡ κολοσσιαία αὐτὴ δύναμις εἶναι δυνατὸν νὰ καταστρέψῃ μίαν πόλιν ἢ νὰ τῆς δώσῃ φῶς, θερμότητα καὶ ἐνέργειαν.

Μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν, δύναται νὰ μεταβάλῃ μίαν καλλιεργημένην περιοχὴν εἰς ἔρημον. Καὶ ἀντιστρόφως, μίαν ἔρημον, εἰς εὐφόρους ἀγροὺς καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν παραγωγὴν περισσοτέρων καὶ καλλιτέρων τροφίμων.

Ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια χρησιμοποιεῖται ἤδη καὶ θὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπίσης, εἰς τὸ μέλλον, εἰς μεγαλυτέραν ἔκτασιν, εἰς τὴν ἰατρικὴν πρὸς καταπολέμησιν τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν, καθὼς καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Αὐτή, ἐν ὀλίγοις, εἶναι ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια, ἡ φοβερὴ δύναμις τὴν ὁποίαν περιέχει τὸ ἄτομον.

Καὶ τώρα τίθεται τὸ σοβαρὸν ἐρώτημα : «Ὁ ἄνθρωπος θὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτὴν τὴν δύναμιν διὰ τὸ Καλὸν ἢ διὰ τὸ Κακόν;». Αὐτὸ θὰ τὸ ἴδωμεν εἰς τὸ μέλλον.

(Εἰς τὸ προσεχὲς τὰ ραδιενεργὰ ἰσότοπα καὶ ἐφαρμογαὶ τούτων)

Ὑπὸ ANTHONY MARTIENSSEN, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

9.—Ἀπάτη διὰ κατάχρησιν ἐμπιστοσύνης.

***

9. Ἀπάτη διὰ κατάχρησιν ἐμπιστοσύνης.

Φαίνεται ὅτι οἱ σκληροτράχηλοι μεγαλοεπιχειρηματίαι εἶναι οἱ πλέον εὐπαθεῖς εἰς τὰς ἀπάτας. Καὶ τοῦτο, ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τῆς ἐμπιστοσύνης ποὺ ἔχουν εἰς τὴν ἱκανότητά των νὰ ἀντιληφθοῦν κάθε «πονηρὸν» ποὺ θὰ θελήσῃ νὰ τοὺς ἐξαπατήσῃ καὶ νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν καταλλήλως καὶ ἀφ' ἑτέρου, λόγῳ τῆς συνεχοῦς προσπαθείας νὰ ἐπεκτείνουν τὰς ἐργασίας των ποὺ τοὺς φέρνουν εἰς ἐπαφὴν μὲ πλῆθος ἀνθρώπων. Ἡ αὐτοπεποίθησις αὐτὴ μειώνει τὰς ὑποψίας ποὺ πρέπει νὰ ἔχουν σὲ κάθε ἕνα. Ἡ φύσις τῆς ἐργασίας των τοὺς κάνει εὐπαθεῖς στόχους τῶν ἀπατεώνων. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἐξαιρέσεις. Ἡ ἀκόλουθος ἱστορία ἀπάτης δεικνύει πώς, ἐνῷ ἄρχισε καὶ εἶχε ἐπιτυχία στὴν ἀρχή, ἀπέτυχε εἰς τὸ τέλος χάρις εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ ἐπιχειρηματίου ποὺ παρ' ὀλίγον νὰ πληρώσῃ ἀκριβὰ τὴν ἱστορία αὐτή.

Ὁ Τζὼν Ντῶ, ἦτο Ἄγγλος ὑπήκοος ἐκ πολιτογραφήσεως καὶ σεσημασμένος ἀπατεών, εἶχε κηρυχθῆ εἰς πτώχευσιν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἐζοῦσε κάπως ἄνετα εἰς μιὰ συνοικία τοῦ Λονδίνου. Εἶχε μιὰ ἀξιοθαύμαστη κλίσι πρὸς τὴν ζωγραφικὴν καὶ τὰ σχέδια καὶ ἕνα ἀνήσυχον πνεῦμα.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1947 πῆγε νὰ συναντήσῃ ἕνα μεγάλον ἐπιχειρηματίαν, εἰδικὸν εἰς τὴν παραγωγὴν μικρομηχανημάτων. Τοῦ ἔδειξε μερικὰ σχέδια ἑνὸς τύπου κλείθρου (λουκέττου) ποὺ εἶχε κάνει καὶ τοῦ ἐπρότεινε νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἑταιρία ποὺ ἐπρόκειτο νὰ συστήσῃ, μὲ μερίδιο 25 %. Τοῦ εἶπε ἐπὶ πλέον ὅτι καὶ ἄλλοι ἐνδιεφέροντο διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ ἀρχίσῃ μὲ κεφάλαιον 26.000 λιρῶν (2.200.000 ν. δραχμῶν περίπου). Ὁ ἐπιχειρηματίας δὲν ἀπεφάσισε ἀμέσως ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσε νὰ τοῦ ἀφήσῃ τὰ σχέδια δι' ὀλίγας ἡμέρας καὶ νὰ περιμένῃ εἰδοποίησί του. Ὁ Τζὼν Ντῶ συνεφώνησε. Πράγματι ἐμελέτησε τὰ σχέδια προσεκτικὰ καὶ τοῦ ἔκανε ἐντύπωσι ἡ ἐφεύρεσις. Τὸ κλεῖθρον αὐτὸ εἶχε μερικὰ ὠφέλιμα πλεονεκτήματα ἀπ' ὅ,τι τὰ ἄλλα καὶ ἡ κατασκευή του ἐφαίνετο ὅτι θὰ ἦτο εὐθυνή. Μετὰ ἀπὸ τὴ μελέτη τῶν σχεδίων ἦλθε εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Τζὼν Ντῶ καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσε ὅτι δέχεται τὴν πρότασιν. Ἔκαναν μιὰ προκαταρκτικὴ συμφωνία καὶ ὁ ἐπιχειρηματίας κατέβαλλε εἰς τὸν «συνέταιρό» του 6.500 λίρες, ποὺ ἦτο ἡ ἀναλογία του διὰ τὸ ἀπαιτούμενον κεφάλαιον. Ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Τζὼν τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἁρμοδίου διὰ τὴν Ἀσφάλειαν τῆς εὑρεσιτεχνίας. Μετὰ ἀπὸ ἕνα ἀρκετὸν δισταγμὸν ὁ Ντῶ τοῦ ἔδειξε μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ ἁρμοδίου, ποὺ ἀνέφερεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς κατοχυρώσεως τοῦ νέου κλείθρου προχωροῦσε ἱκανοποιητικῶς καὶ τοῦ ἔδωσε τὴν διεύθυνσίν του.

Ὁ ἐπιχειρηματίας ἦλθε εἰς ἐπαφὴν μὲ αὐτὸν καὶ μετὰ ἀπὸ ἀνταλλαγὴ μερικῶν ἐπιστολῶν ἐπληροφορήθη, ὅτι ἡ κατοχύρωσις τοῦ δικαιώματος εὑρεσιτεχνίας τοῦ κλείθρου ἤθελε πολλὰ ἀκόμα διὰ νὰ τελειώσῃ. Ἕνα κλεῖθρον ὅμοιον μὲ τὸ προτεινόμενον κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος, μὲ μικρᾶς μόνον διαφορᾶς, εἶχε κατοχυρωθῆ μὲ

δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας τὸ 1920, ἀλλὰ δι' ὡρισμένους λόγους δὲν ἐβιομηχανοποιήθη. Ὁ ἐπιχειρηματίας ὑποψιάστηκε καὶ ἤθελε ἐξηγήσεις. Τοῦ εἶπε, λοιπόν, ὅτι ὁ ἀρχικὸς ἐφευρέτης, τὸν ὁποῖον ἐγνώριζε καλά, δὲν ἔχει καμμιὰ ἀπαίτησι, διότι ὅπως τὸ εἶχε σχεδιάσει τοῦ ἦτο ἄχρηστον καὶ ὅτι αἱ τροποποιήσεις ποὺ εἶχε ἐπιφέρει τὸν ἐκάλυπταν πληρέστατα ἀπὸ τυχὸν διεκδικήσεις. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ τοῦ κλείθρου δὲν μετεβάλλοντο καὶ τὸ μόνον ποὺ μποροῦσε ὁ Τζὼν νὰ διεκδικήσῃ ἦσαν αἱ τροποποιήσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἄξιζαν καὶ πολλὰ πράγματα. Ὁ Ἐπιχειρηματίας δὲν τοῦ εἶπε τίποτε παρ' ὅ,τι ἀνησυχοῦσε διὰ τὰς 6.500 λίρας ποὺ εἶχε καταβάλει. Ὑποψιάστηκε ὅτι ὁ Ντῶ προσπαθοῦσε νὰ τὸν ἐξαπατήσῃ καὶ ἐτηλεφώνησε στὴ Σκῶτλαντ-Γυάρδ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Τζὼν Ντῶ συνήντησε μερικοὺς ἄλλους καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἕνα χονδρέμπορον ὑψηλῆς περιωπῆς, τὸν ὁποῖον προσπάθησε νὰ πείσῃ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διάθεσι τοῦ «προϊόντος». Τοῦ εἶπε τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιχειρηματίου, διὰ τὸν ὁποῖον ἀνέφερεν ἐπὶ πλέον ὅτι εἶχε καταβάλει 10.000 λίρας καὶ τοῦ ἔδειξε καὶ μερικὰς Τραπεζιτικὰς ἐπιταγάς, ποὺ ὅπως τοῦ εἶπε εἶχε λάβει διὰ τὴν ἑταιρίαν τῶν κλείθρων.

Ὁ χονδρέμπορος ἐγνώριζε τὸν ἐπιχειρηματίαν ἐκ φήμης καὶ τοῦ ἤρεσε ἡ σκέψις ὅτι θὰ ἦτο «συνέταιρος» μὲ μιὰ τέτοια προσωπικότητα. Ὅπως εἰς τὸν ἐπιχειρηματίαν ἔτσι καὶ εἰς τὸν χονδρέμπορον ἔκανε ἐντύπωσιν τὸ νέο κλεῖθρον. Εἶπε εἰς τὸν Τζὼν Ντῶ, ὅτι ἤθελε ὀλίγας ἡμέρας διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν πρότασίν του.

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν ἐκάλεσε τὸν Ντῶ καὶ τοῦ εἶπε ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν διάθεσιν τοῦ «πράγματος», ἀλλὰ μόνον μὲ μισθόν, διότι εἰς τὴν ἀρχὴ δὲν θὰ ἦτο εὔκολος ἡ πώλησίς του. Ὁ Ντῶ συνεφώνησε καὶ τοῦ προσέφερε 15 λίρες τὴν ἑβδομάδα καὶ ἕνα ποσοστὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς διατεθειμένης ποσότητος. Εἶπε ἐπὶ πλέον ὅτι εἶχεν ἤδη ἀποστείλει δυὸ παραγγελιοδόχους ἀνὰ τὴν Χώραν μὲ δείγματα τοῦ κλείθρου καὶ περίμενε νὰ τοῦ γράψουν σχετικῶς.

Ὁ χονδρέμπορος ἂν καὶ κάπως καθυστερημένος, ἀπεφάσισε νὰ ἐλέγξῃ τὰ χαρτιὰ τοῦ Ντῶ. Ἀπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτὸν ἀνεκάλυψεν ὅτι εἶχε νὰ κάνῃ μὲ ἕναν ποὺ εἶχε κηρυχθῇ εἰς πτώχευσιν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀποκατασταθῇ. Ὅταν τοῦ ἀνεκοίνωσε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης του καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναθεωρήσῃ τὰς προτάσεις μετὰ τὰς διαπιστώσεις του, ὁ Τζὼν τοῦ ἐξήγησε ὅτι ἕνας πτωχεύσας ἐπιχειρηματίας δὲν ἀποκλείεται ὁλοσχερῶς τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ ὅτι παρὰ τὴν πτώχευσίν του κατὰ τὸ παρελθὸν ἦτο βέβαιος, ὅτι μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῶν κλείθρων θὰ ἀπεκαθίστατο καὶ ὅτι δὲν θὰ μετανοοῦσε διὰ τὴν συνεργασίαν των. Μετὰ τὸ τέλος τῆς συζητήσεώς των αὐτῆς, ὁ Ντῶ τοῦ προσέφερε τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ γενικῶς τὴν ἑταιρίαν καὶ νὰ ἔχῃ ὡς ποσοστὸν μετοχῶν εἰς αὐτὴν τὸ ἥμισυ τοῦ μεριδίου του (τοῦ Τζὼν)—δηλαδὴ περίπου τὰ 37 $^1/_2$ τοῦ συνόλου αὐτῶν. Ἐπηκολούθησαν «παζαρεύματα» διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ προσφερομένου μεριδίου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ὁ Τζὼν ἔδειξε μιὰν ἐπιστολὴν τοῦ παραγγελιοδόχου του, ὅπως εἶπε, ποὺ ἔγραφε ὅτι ἐξησφάλισε τὴν διάθεσι μεγάλης ποσότητος κλείθρων. Τέλος συνεφώνησαν ὅπως ὁ χονδρέμπορος καταβάλῃ 2.500 λίρες (20.000 ν. δραχμάς), διὰ τὸ 37 % τῶν μετοχῶν, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ τοῦ ἔδιδε τὰς 500 (4.000 νέας δραχμὰς) τὴν ἑπομένην. Ἔτσι θὰ ἔχῃ τὸν γενικὸν ἔλεγχον τῆς ἑταιρίας καὶ ὅταν ἡ ἑταιρία ὀρθοποδήσῃ, θὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν πωλήσεων.

Τότε ὁ χονδρέμπορος ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν καὶ μὲ τὴν ἄλλον κυριώτερον «μέτοχον» τοῦ σχεδίου, τὸν ἐπιχειρηματίαν καὶ τοῦ εἶπε τὰ συμβάντα. Ὁ ἐπιχειρηματίας ἔμεινεν ἐμβρόντητος. Εἶπεν εἰς τὸν χονδρέμπορον ὅτι τὸ κεφάλαιον ποὺ κατέθεσεν ἦτο 6.500 καὶ ὄχι 10.000, ὅτι εἶχε βασίμους ὑπονοίας διὰ τὸ δικαίωμα εὑρεσιτεχνίας περὶ τῶν κλείθρων καὶ ὅτι ἡ Σκῶτλαντ-Γυὰρδ ἐρευνᾷ τὴν ὑπόθεσιν. Τοῦ συνέστησεν

ἐπίσης νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν «Ὁμάδα Διώξεως Ἀπατεώνων» τῆς Σκῶτλαντ-Γυάρδ, τὸ ὅ,τι συνέβη. Πράγματι ὁ χονδρέμπορος τὸν ἤκουσε.

Ἡ Σκῶτλαντ-Γυὰρδ ὅταν ἔλαβε γνῶσιν τῆς ὑποθέσεως, ἀνέθεσε τὴν ἔρευνα αὐτῆς εἰς ἕνα ντέτεκτιβ. Ἀπὸ πλευρᾶς κατηγορίας ἔπρεπε ἡ Ἀστυνομία νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ Τζὼν Ντῶ ἦτο ἐν γνώσει τοῦ κατατεθέντος σχεδίου τοῦ κλείθρου δι' εὑρεσιτεχνίαν, ὅτι ἐγνώριζε πὼς δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ἐκμεταλευθῇ τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου καὶ ὅτι διέπραξεν ἀπάτην, προσπαθῶν νὰ πείσῃ τὸν ἐπιχειρηματίαν νὰ πληρώσῃ διὰ συμμετοχὴν εἰς ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ. Ὁ ἁρμόδιος διὰ τὰς εὑρεσιτεχνίας καὶ ὁ ἐπιχειρηματίας ἐκλήθησαν καὶ ἔδωσαν καταθέσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐνισχύθη ἡ κατηγορία. Ὁ χονδρέμπορος ἀκολούθως ἔδωσε νέα στοιχεῖα. Ἀλλὰ διὰ νὰ «δεθῇ» ἡ ὑπόθεσις, ὁ ντέτεκτιβ ποὺ τὴν εἶχε ἀναλάβει συνέστησε εἰς τὸν χονδρέμπορον νὰ συνεχίσῃ, ὡς νὰ μὴ ἐγνώριζε τὴν ἀνάμιξιν τῆς Ἀστυνομίας. Τοῦ ὑπέδειξε νὰ κάνῃ ἕν δέμα ποὺ νὰ φαίνεται ὅτι περιέχει τὰς 500 λίρες ποὺ εἶχε ὑποσχεθῇ εἰς τὸν Ντῶ καὶ νὰ τοῦ τὸ παραδώσῃ κάπου, ποὺ νὰ εἶναι εὔκολον εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ παρακολουθήσουν τὴν σκηνὴν αὐτήν. Ὁ χονδρέμπορος συνεφώνησε καὶ συνεννοήθη μὲ τὸν Τζὼν νὰ συναντηθοῦν εἰς τὸ σπίτι του, διὰ νὰ λάβῃ τὰ χρήματα, διότι ἐκεῖ τὸ μέρος ἦτο κατάλληλον διὰ τὴν παρακολούθησιν. Ὁ Τζὼν Ντῶ ἔφθασε εἰς τὴν ὥραν του. Οἱ ντέτεκτιβ ἐκρίβησαν σ' ἕνα διπλανὸ δωμάτιον χωριζόμενον ἀπὸ μία πόρτα. Ὁ «ἐφευρέτης» ἐφαίνετο εὐχαριστημένος. Εἶπε εἰς τὸν χονδρέμπορον, χωρὶς καμμιὰ ἐρώτησί του, ὅτι τὰ χρήματα τὰ δικά του (τοῦ χονδρεμπόρου) καὶ τοῦ ἐπιχειρηματίου αἱ 10.000 λίρες, ἦσαν ἀρκετὰ διὰ τὴν ἀρχικὴν κίνησιν τῆς ἑταιρίας. Ἐπὶ πλέον τὸν διεβεβαίωσε ὅτι τὰ δικαιώματα εὑρεσιτεχνίας εἶχαν νομικῶς κατοχυρωθῇ καὶ ὅτι ἦτο πιὰ ἐξησφαλισμένη ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτυχία καὶ ἐπειδὴ εἶχε ἀνάγκη μετρητῶν, τοῦ ἐζήτησε τὰς 500 λίρας ποὺ τοῦ εἶχε ὑποσχεθῇ. Ὁ χονδρέμπορος τοῦ ἔδωσε τὸ δέμα καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν οἱ ἀστυνομικοὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον. Ὁ Τζὼν Ντῶ παρὰ τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας του συνελήφθη.

Αἱ ἔρευναι ποὺ ἐπηκολούθησαν ἀπέδειξαν, ὅτι αἱ Τραπεζικαὶ ἐπιταγαὶ (τσὲκ) ποὺ εἶχε ὁ Τζὼν καὶ ἐδείκνυε ἦσαν ἄχρηστοι καὶ ὅτι ἡ ἐπιστολή, ποὺ εἶχε παρουσιάσει ὡς ἀποσταλεῖσαν ἀπὸ τὸν παραγγελιοδόχον του, ἦτο πλαστὴ διότι δὲν ὑπῆρχε παραγγελιοδόχος.

Ἐπίσης ἀπεκαλύφθη ὅτι εἶχε κάνει καὶ μιὰν ἄλλη ἁπλῆ ἀπάτη, εἰς βάρος μιᾶς γνωστῆς του ἡλικιωμένης κυρίας. Εἰς μίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ σπίτι της, εἶδε ἕνα ὡραῖο τάπητα καὶ εἶπε ὅτι μπορεῖ νὰ τὸν πωλήσῃ εἰς καλὴν τιμήν. Ἡ κυρία ποὺ εἶχε ἀνάγκην ἀπὸ χρήματα, συνεφώνησε καὶ τοῦ παρέδωσε τὸν τάπητα. Μετὰ ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ἐζήτησε νέα του καὶ τῆς εἶπε ὅτι δὲν εὑρέθη ἀκόμα ἀγοραστὴς καὶ ὅτι ἔχει τὸν τάπητα ἐκτεθειμένον πρὸς πώλησιν. Πέρασε καιρὸς καὶ εἰς κάθε ἐνόχλησιν τῆς κυρίας, εὕρισκε μιὰ δικαιολογία. Τέλος ἡ κυρία ἔχασε τὴν ὑπομονή της καὶ ἐζήτησε τὸν τάπητα, ἀλλὰ τὴν ἐπομένην ὁ Τζὼν ἐξηφανίσθη.

Τὸ τέλος αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως ἦτο δραματικόν. Ὁ Τζὼν Ντῶ παρεπέμφθη εἰς δίκην. Τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς δίκης, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ παρουσιάσθησαν τὰ περισσότερα στοιχεῖα εἰς βάρος του ὁ Τζὼν ἐζήτησε καὶ ἐπέτυχε τὴν «ἐπὶ ἐγγυήσει» ἀπόλυσίν του. Τὸ βράδυ ὅμως, κατὰ τὴν 8.30' ὥραν, ὁ ντέτεκτιβ ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὴν ὑπόθεσιν, ἐκλήθη μὲ ἐπεῖγον τηλεφώνημα ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου ἔμενε ὁ Ντῶ καὶ μετέβη ἐκεῖ. Πλὴν ὅμως ἦτο ἀργά. Ὁ πολὺς Τζὼν Ντῶ μὲ τὰς φιλοδοξίας του εἶχεν αὐτοκτονήσει. Ἄφησε μιὰ ἐπιστολὴ ἀπευθυνομένη πρὸς μιὰ γυναῖκα εἰς τὴν Γερμανίαν, μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε συζήσει, ποὺ ἔγραφε ὅτι ἦτο ἀθῷος καὶ ἄτυχος καὶ ὅτι μιὰ τέτοια ζωὴ ἦταν περιττή.

(Συνεχίζεται)

ΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὑπὸ κ. **ΣΤΑΘΗ ΠΟΥΛΟΥ**
Δοκίμου Ὑπαστυνόμου

Τὴν 21ην καὶ 22αν μηνὸς Ἀπριλίου ἐ.ἔ. διεξήχθησαν εἰς τὸ δημόσιον σκοπευτήριον Καισαριανῆς, μετὰ πάσης ἐπισημότητος, οἱ πρὸ πολλοῦ προαναγγελθέντες σκοπευτικοὶ ἀγῶνες τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν: Εὐελπίδων, Δοκίμων, Ἀνθυπομοιράρχων, Ὑπαστυνόμων καὶ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων Πανεπιστημίων (Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης), Πολυτεχνείου, Ἀν. Ἐμπορικῆς, Ἀν. Γεωπονικῆς, Παντείου, Παιδ. Ἀκαδημίας καὶ Ἀν. Βιομηχανικῆς.

Ἑκάστη σχολὴ μετέσχε τοῦ ἀγῶνος διὰ πενταμελοῦς σκοπευτικῆς ὁμάδος.

Οἱ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες ἦσαν πολεμικοῦ ὅπλου καὶ καραμπίνας.

Ἡ ἰδική μας ὁμὰς—Σχολῆς δοκίμων Ὑπαστυνόμων—εἰς τὴν σκοποβολὴν διὰ καραμπίνας κατέλαβε τὴν Γ′ θέσιν. Εἰς τὴν σκοποβολὴν ὅμως διὰ πολεμικοῦ ὅπλου κατήγαγεν ἀληθῆ θρίαμβον, εἰς τρόπον ὥστε, νὰ ἀνακηρυχῇ ἡ πρώτη πολυνίκης ὁμὰς μεταξὺ ὅλων τῶν σχολῶν καὶ νὰ λάβῃ καὶ τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀγώνων τούτων οἱ ὁποῖοι τόσον ἐτίμησαν τὴν σχολήν μας, ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ γράψω μερικὰς σκέψεις σχετικῶς μὲ τὴν συμμετοχήν μας εἰς αὐτούς, τὰς προϋποθέσεις συμμετοχῆς, κρίσεις καὶ ἐντυπώσεις τῶν παρισταμένων διὰ τὴν σχολήν μας, κρίσεις δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ σχετικὰ διδάγματα.

Ἐὰν ἐζοῦσεν ὁ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος, τοῦ ὁποίου ἡ λύρα ἕνα μοναδικὸν σκοπὸν εἶχε, νὰ ψάλλῃ ἐγκώμια διὰ τοὺς νικητὰς τῶν πανελληνίων ἐκείνων ἀγώνων: Ὀλύμπια, Πύθια..., ἀσφαλῶς θὰ ἐρρύθμιζε σήμερον τὰς χορδὰς της διὰ νὰ ψάλῃ τὰ νικητήρια τῆς σχολῆς μας κατὰ τοὺς σκοπευτικοὺς ἀγῶνας τῶν ἀνωτέρω σχολῶν.

Εἰς τὸν ἐπίνικον ὕμνον του θὰ ἀνεφέροντο τὰ ὀνόματα τῶν νικητῶν συναδέλφων μας κ.κ. Κουβέλη Κ., Πατριανάκου Ἠλ., Μπέλμπα Ν., Ράϊκου Ι., Ἀριδᾶ Στ., Μουρελάτου Π. καὶ Βάμβουκα Κ., ὡς καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ των Ὑπ/μου Β′ κ. Βλαχάκη Π. μὲ λόγια ἐπαινετικὰ καὶ ἐγκωμιαστικά.

Ἐὰν ἐζοῦσεν ἐπίσης ὁ περιώνυμος γλύπτης τῆς ἀρχαιότητος Μύρων, ὁ ὁποῖος ἐφιλοτέχνησε τὸ γνωστὸν ἀριστούργημα «Δισκοβόλος», οἱ δόκιμοι διὰ συνεισφορᾶς των θὰ τοῦ ἀνέθετον νὰ φιλοτεχνήσῃ μαρμάρινον ἀνδριάνδα εἰς φυσικὸν μέγεθος τοῦ πρωταγωνιστοῦ τῆς νικητρίας ὁμάδος μας Κουβέλη Κ., τὸ ὁποῖον θὰ ἐστήνετο ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει εἰς τὸ προαύλιον τῆς σχολῆς, ὡς μνημεῖον τοῦ ἀγωνιστικοῦ πνεύματος διὰ τοὺς μεταγενεστέρους.

Εἰς τὸ βάθρον τοῦ ἀνδριάντος, ὡς ἦτο συνήθεια κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἔνδοξον ἐποχήν, θ' ἀνεγράφετο τιμητικῶς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ «ἀλείπτου», δηλαδὴ τοῦ προγυμναστοῦ τῶν ἀγωνισθέντων, τοῦ προαναφερθέντος ἐνθουσιώδους Ὑπ/μου Β′ κ. Βλαχάκη Παν., ὁ ὁποῖος δικαιοῦται νὰ πιστεύῃ ὅτι ἔχει μερίδιον εἰς τὴν νίκην τῆς σκοπευτικῆς ὁμάδος τῆς σχολῆς.

Διὰ νὰ κατέλθῃς εἰς τὸν στίβον πρέπει νὰ εἶσαι προπαρεσκευασμένος διὰ τὸ νικᾶν ἢ τουλάχιστον διὰ τὸ καλῶς ἀγωνίζεσθαι.

Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον πολὺ ἐδίστασαν οἱ ἀξιωματικοί μας καὶ ἰδίως ἡμεῖς οἱ δόκιμοι νὰ μετάσχωμεν τῶν σκοπευτικῶν ἀγώνων, διότι,

Πρῶτον : Ἐγνωρίζομεν ὅτι οἱ ἀντίπαλοί μας ἦσαν πολυαριθμότεροι καὶ σύμφωνα μὲ τὸν νόμον τῶν πιθανοτήτων θ' ἀνευρίσκοντο καὶ εὐκολώτερον οἱ ἄριστοι.

Δεύτερον : Ἐγνωρίζομεν ὅτι οἱ ἀντίπαλοί μας ἦσαν ἐπαρκῶς ἐξησκημένοι διὰ τὸν ἀγῶνα, διότι καὶ ἡ ἐκπαίδευσίς των διαρκεῖ περισσότερα ἔτη.

Τρίτον—καὶ τὸ σημαντικώτερον—ἐγνωρίζομεν ὅτι διὰ κάθε ἄσκησιν βολῆς διέθετον ἀφθονίαν πυρομαχικῶν.

Περιττὸν εἶναι ἐξ ἄλλου ν' ἀναφέρωμεν ὅτι αἱ σχολαὶ Εὐελπίδων, Δοκίμων καὶ Ἀνθυπομοιράρχων διαθέτουν ἰδικά των σκοπευτήρια, ἔνθα γίνεται συστηματικωτέρα ἡ ἐκπαίδευσίς των εἰς τὴν σκοποβολήν.

Ἐνῷ ἡ σχολὴ ἡ δική μας;

Ποῖος ἐξ ἡμῶν ἀγνοεῖ ὅτι μὲ πενιχρότατα μέσα ἐγένετο ἡ ἐκπαίδευσίς μας;

Παρ' ὅλας τὰς δυσμενεῖς ταύτας συνθήκας αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀποτρέψουν νὰ κατέλθωμεν εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐν τούτοις κατήλθομεν. Κατήλθομεν ἐφωδιασμένοι μὲ τὴν πεποίθησιν καὶ τὴν σκέψιν τὴν ὁποίαν ἐνέπνευσεν εἰς ἡμᾶς ὁ διοικητής μας Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Α' κ. Ἀρχιμανδρίτης, ὅτι εἰς τὸν ἀγωνιστικὸν στίβον, πρέπει νὰ κατέρχεται ὁ ἀγωνιστὴς μὲ τὴν πρόθεσιν πρὸ παντὸς νὰ ἀγωνισθῇ καλῶς.

Τὴν πίστιν ὅτι ὁ ἀγωνιστὴς πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται πρωτίστως διὰ τὸ ἀγωνίζεσθαι καὶ δευτερευόντως διὰ τὸ νικᾶν, ὅπερ εἶναι καὶ ὁ τελικὸς σκοπὸς τοῦ ἀγωνίζεσθαι, τὴν μετέδωσεν εἰς ἡμᾶς ὁ κ. διοικητής μας, διὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ὁπλοτεχνικῆς Ὑπ/μου Β' κ. Βλαχάκη, μὲ τὰ ἐξῆς σοφὰ καὶ ὡραῖα λόγια: «Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ νικᾶν, ἀλλὰ τὸ ἀγωνίζεσθαι».

Καὶ πράγματι εἶναι πολὺ σοφὴ ἡ γνώμη αὕτη τοῦ κ. Διοικητοῦ: Διότι ἡ ἱστορία διδάσκει καὶ ἡ πεῖρα μαρτυρεῖ ὅτι ὁ ἀγωνιστὴς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατέρχεται εἰς τὸν στίβον ἐμφορούμενος ἀπὸ ἀγνὸν ἀγωνιστικὸν πνεῦμα ἀναδεικνύεται νικητὴς καὶ ἂν ἀκόμη δὲν εἶναι ἐπαρκῶς προπαρεσκευασμένος κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοὺς κανόνας τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Ποῖος ἦτο ὁ ἔνδοξος νικητὴς τοῦ Μαραθωνίου δρόμου τῶν πρώτων Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι διεξήχθησαν ἐδῶ εἰς Ἀθήνας πρὸ ἑξήκοντα ἐτῶν, τὸ 1896; Ὁ μαραθωνοδρόμος ἐκεῖνος ἦτο ἕνας ἄσημος χωρικὸς τοῦ Ἀμαρουσίου, ὁ Σπυρίδων Λούης, ὁ ὁποῖος καίτοι δὲν εἶχε συστηματικῶς προπαιδευθῇ ὅπως ὅλοι οἱ ἀντίπαλοί του, οἱ ἀριστεῖς τῶν διεθνῶν στίβων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀσκηθῇ εἰς παλαίστρας καὶ γυμναστήρια συστηματικῶς, ἐν τούτοις ἐλαυνόμενος ἀπὸ τὴν ἀγωνιστικήν του διάθεσιν καὶ πεποίθησιν εἰς τὰς φυσικὰς ἱκανότητας καὶ μάλιστα τῆς ὠκυποδίας του, κατῆλθεν εἰς τὸν στίβον καὶ κατήγαγε τὴν περιφανῆ ἐκείνην νίκην, ἡ ὁποία ἐδόξασε καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα καὶ τῆς γενετείρας του καὶ τῆς Ἑλλάδος ὁλοκλήρου.

Τὴν παραμονὴν τῶν ἀγώνων ὁ Λούης εἰς τοὺς φίλους του οἱ ὁποῖοι τὸν ἀπέτρεπον νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἄνισον αὐτὸν ἀγῶνα καὶ ν' ἀγωνισθῇ μὲ ἀντιπάλους δεδοκιμασμένης ἱκανότητος, ἔλεγεν :

«Θὰ λάβω μέρος καὶ ἢ θὰ νικήσω ἢ θὰ σκάσω».

Μὲ τοιαύτην πεποίθησιν καὶ ἀνάλογον ἀγωνιστικὸν πνεῦμα μήπως δὲν κατῆλθεν εἰς τὸν στίβον καὶ ἡ δική μας σκοπευτικὴ ὁμάς; Κατῆλθεν μὲ πίστιν καὶ ἐνίκησεν ὅπως καὶ ὁ Λούης πρὸ ἑξήκοντα ἐτῶν.

Περιττὸν νομίζω εἶναι ν' ἀναφέρωμεν ἱστορικὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα πείθουν περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἠθικῶν δυνάμεων ἔναντι τῶν ὑλικῶν. Οἱ Μαραθωνομάχοι καὶ Σαλαμινομάχοι τῆς ἀρχαιότητος καὶ οἱ Πινδομάχοι τοῦ 1940 δὲν ἐπολέμησαν ὀλιγάριθμοι αὐτοὶ ὄντες ἔναντι πολυαρίθμων μὲ πενιχρὰ πολεμικὰ μέσα, ἔναντι ἀντιπάλων οἱ ὁποῖοι διέθετον ἀφθονώτατα πολεμικὰ τοιαῦτα;

Καὶ ὅμως ἐνίκησαν διότι ἦσαν φορεῖς ἠθικῶν δυνάμεων ὑπερτέρων.

Ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ἐπίσης τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας οἱ δόκιμοι τῆς σκοπευτικῆς μας ὁμάδος ἠσκήθησαν διὰ τὴν συμμετοχήν των εἰς τοὺς ἀγῶνας, θὰ διαπιστώσωμεν τοῦτο, ὅτι καὶ εἰς τὴν διάνοιαν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀγαπητῶν μας τούτων συναδέλφων ἐπεκράτησεν ὄχι τὸ πνεῦμα τῆς ἀτομικῆς ἰδιοτελείας, ἀλλὰ τὸ ὁμαδικὸν πνεῦμα, δηλαδὴ ἡ ὑποταγὴ τοῦ ἀτόμου, τοῦ ἐγώ, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὁμάδος.

Ἀλλὰ μήπως ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ διαφορετικά; Μακρὰ παράδοσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος διδάσκει τοῦτο : Πάντοτε πρυτανεύει τὸ συμφέρον καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Σώματος, ὁσάκις συγκρούεται μὲ τὸ ἀτομικόν, καὶ πάντοτε ἐπὶ θυσίᾳ τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος, ἥτις θυσία φθάνει μέχρις αὐταπαρνήσεως, χαρακτηρίζει τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα.

Ὁσάκις οἱ συνάδελφοί μας μετέβαινον εἰς τὸ σκοπευτήριον ἡμεῖς οἱ ἄλλοι εἰς τί ἠσχολούμεθα; Ἕκαστος ἠσχολεῖτο μόνον καὶ μόνον μὲ τὰ μαθήματά του.

Ὁ καθεὶς ἐσκέπτετο: Παραμοναὶ ἐξετάσεων εἶναι. Ὄγκον μαθημάτων ἔχω. Ἄρα πρέπει νὰ μελετήσω περισσότερον διὰ νὰ καθέξω καλλιτέραν σειρὰν ἐπιτυχίας, ἥτις θὰ βαρύνῃ πολὺ εἰς τὴν μετέπειτα σταδιοδρομίαν μου.

Καὶ τοῦτο μόνον τὸ σημεῖον ἂν ἀναλογισθῇ κανείς, εἰλικρινῶς συγχαίρει, ἐπαινεῖ καὶ θαυμάζει τοὺς σκοπευτὰς τῆς ὁμάδος, οἱ ὁποῖοι μὲ αὐτοθυσίαν ἐξεπροσώπησαν τόσον τιμητικῶς τὴν σχολήν μας διὰ τὴν νίκην τὴν ὁποίαν κατήγαγον.

Ἡ νίκη τῆς σχολῆς μας ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς ἐκδηλώσεις λίαν κολακευτικὰς ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐνθαρυντικὰς συνάμα διὰ τὸ σκληρὸν ἐπάγγελμά μας, ἡ ἐξάσκησις τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ στηρίζεται κυρίως εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ, προσέτι δὲ ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ δοκιμάσωμεν αἰσθήματα ὑπερηφανείας καὶ νὰ κάνωμεν σκέψεις αἰσιοδόξους διὰ τὸ μέλλον τοῦ Σώματος καὶ τῆς Σχολῆς. Διότι σύμφωνα μὲ τὸ γνωμικὸν τοῦ Ξενοφῶντος, τὸ ὁποῖον εἴδομεν ἀναγεγραμμένον ἐπὶ τῆς μετώπης τοῦ σκοπευτηρίου: «Ὅπου τοὺς θεοὺς μὲν σέβονται, εἰς τὴν πολεμικὴν δὲ τέχνην ἀσκοῦνται, εἰς τὴν πειθαρχίαν δὲ συνηθίζουν, ἐκεῖ ὅλα εἶναι πλήρη ἐλπίδων».

Σκεφθῆτε ἀγαπητοὶ συνάδελφοι ποῖος ἐξ ἡμῶν δὲν ἠσθάνθη ὑπερηφάνειαν καὶ αἰσιοδοξίαν διὰ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, ὅταν ὑπὸ τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Βλαχάκης καὶ οἱ νικηταί μας προσήρχοντο ἐνώπιον τῆς ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς καὶ παρελάμβανον τὰ βραβεῖα;

Ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἠσθάνθη ὑπερηφάνειαν ἰδιαιτέραν, ὡσὰν ὁ ἴδιος νὰ ἦτο νικητής.

Διὰ τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ταύτην τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη ἕκαστος ἐπὶ τῇ νίκῃ τῆς Σχολῆς μας δὲν ὀφείλομεν ἐν εὐχαριστῶ εἰς τοὺς συναδέλφους μας νικητάς, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐδώρησαν αὐτὴν τὴν χαράν, νὰ μοιρασθῶμεν τὴν νίκην των;

Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι καὶ τὸ βαθύτερον νόημα τοῦ ἀσπασμοῦ τὸν ὁποῖον ἐδώσαμεν εἰς τοὺς συναδέλφους μας, ἀνακηρυχθέντας νικητὰς ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ στίβου.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἀνωτέρω σκέψεις μου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν σκοπευτικῶν ἀγώνων, διερμηνεύουν σκέψεις καὶ αἰσθήματα ὅλων τῶν συναδέλφων καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅλοι ἠσθάνθημεν ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν Σχολήν, ἂς εὐχηθῶμεν ἵνα εἰς πάντα εὐγενῆ ἀγῶνα ἡ Σχολή μας καὶ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα πρωτεύῃ καὶ καθίσταται φωτεινὸν καὶ ἀξιομίμητον παράδειγμα διὰ τοὺς ἐπερχομένους.

Ἂς ἔχωμεν δὲ πάντοτε ὑπ' ὄψιν μας τὸν περιλάλητον στίχον τοῦ Ὁμήρου «αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων», τὸν ὁποῖον ἐπίσης εἴδομεν ἀναγεγραμμένον εἰς τὴν μετώπην τοῦ σκοπευτηρίου καὶ ἂς εἶναι ὁ στίχος οὗτος ἔμβλημα τῆς Σχολῆς μας καὶ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν.

Ο ΚΛΑΣΣΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΠΟΛΕΩΝ

Ἔκθεσις Ἀστυνόμου Β' **κ. Ι. ΚΟΡΡΕ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΙΝΑΞ ΕΠΙΔΟΣΕΩΝ ΕΤΟΥΣ 1948

Δρόμος

100 μ.: 1) Βάπτισμας Ι. 11'' 7,2) Λεβέντης Ν. 11''9.
200 μ.: Λεβέντης Ν. 25''.
400 μ.: Οὐδείς.
800 μ.: Οὐδείς.
1500 μ.: 1) Κολλᾶτος Ι. 4'52'', 2) Τζίφας Παν. 5'00'', 3) Λεβέντης Ν. 5'16''.
3000 μ.: Παπαγεωργίου Α. 10'10''.
5000 μ.: Παπαγεωργίου Α. 17'52''.
110 μ. μετ' ἐμποδίων.: Λεβέντης Ν. 18''9.
400 μ. μετ' ἐμποδίων.: Λεβέντης Ν. 64''4.
3000 μ. μετ' ἐμποδίων.: Οὐδείς.
4Χ100 μ. Σκυταλοδρομία.: Ὁμὰς Ἀστυνομίας Πόλεων 47''7.

(Ἀγῶνες ἀπελευθερώσεως 9 καὶ 10-10-48).

Ἄλμα

Εἰς ὕψος: 1) Γυφτάκης Ι. 1.65 μ., 2) Λεβέντης Ν. 1.55 μ.
Εἰς μῆκος: Λεβέντης 5.36 μ.
Εἰς τριπλοῦν: Ζῶτος Δ. 13.05 μ.
Ἐπὶ κοντῷ: Οὐδείς.

Δισκοβολία

Ἐλευθέρα: 1) Τρουλινὸς Ε. 38.33 μ., 2) Βρεττὸς Ι. 33.06 μ., 3) Λεβέντης Ν. 22.84 μ.
Ἑλληνική: 1) Τρουλινὸς Ε. 35.35 μ., 2) Βρεττὸς Ι. 30.15 μ.

Σφαιροβολία

Τρουλινὸς Ε. 11.70 μ.

Ἀκοντισμὸς

Λεβέντης Ν. 38.31 μ.

Σφαιροβολία

Οὐδείς.

Πένταθλον

Εἰς Πανελλήνιον Πρωτάθλημα Πενταθλου ἔτους 1948 ὁ ἀστυφύλαξ Λεβέντης Ν. κατετάγη 7ος νικητὴς συγκεντρώσας 1932 βαθμοὺς (Παλ. Φιλ. Βαθμολογία.). Ἐπιδόσεις: Μῆκος 5.36 μ., Ἀκόντιον 36.85 μ. 200 μ. 25'', Δίσκος 22.84 μ. 1500 μ. 5.16''.

Δέκαθλον

Οὐδείς.

Ἀστυν. Ἀθλητ. Πεπραγμένα 1948

Α' Πανελλήνιοι ἀγῶνες στίβου τελεσθέντες ἐν Ἀθήναις τὸν Αὔγουστον τοῦ 1948.
Δρόμος 8000 μ. ἐπὶ ἁμαξιτῆς ὁδοῦ: Ὁ ἀστυφύλαξ Παπαγεωργίου Ἀνδρέας, ἐτερμάτισε 10ος μεταξὺ τῶν 16 συμμετασχόντων ἀθλητῶν εἰς χρόνον 29.05''.

Ἀγῶνες Ἀπελευθερώσεως

Ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα (Στάδιον) τὴν 9 καὶ 10-10-1948. Μετέσχε κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὁ Ἀθλητικὸς Ὅμιλος Ἀστυνομίας Πόλεων διὰ 10μελοῦς ὁμάδος ἀστυφυλάκων ἀθλητῶν.
Ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμὰς ἐπέτυχε δευτέραν νίκην, 2 τρίτας, 5 τετάρτας, 1 πέμπτην καὶ 3 ἔκτας νίκας.

ΠΙΝΑΞ ΕΠΙΔΟΣΕΩΝ ΕΤΟΥΣ 1949

Δρόμος

100 μ.: Λεβέντης Ν. 12''4.
200 μ.: Λεβέντης Ν. 25''2.
400 μ.: Λεβέντης Ν. 58''7.
800 μ.: Οὐδείς.
1500 μ.: Λεβέντης Ν. 5'22''.
3000 μ.: Παπαγεωργίου Α. 17'16''5.
10.000 μ.: Παπαγεωργίου Α. 39'58''.
110 μ. μετ' ἐμποδίων: Οὐδείς.
200 μ. μετ' ἐμποδίων: Λεβέντης Ν. 27''5.
400 μ. μετ' ἐμποδίων: Οὐδείς.

4Χ100 μ. σκυταλοδρομία: Οὐδείς.

"Αλμα

Εἰς ὕψος: 1) Γυφτάκης Δ. 1.70 μ., 2) Λεβέντης Ν. 1.60 μ.
Εἰς μῆκος: Λεβέντης Ν. 5.80 μ.
Εἰς τριπλοῦν: Γυφτάκης Δ. 12.27 μ.
'Επὶ κοντῷ: Οὐδείς.

'Ελευθέρα Δισκοβολία

1) Βρεττὸς Ι. 36 μ., 2) Τρουλινὸς Ε. 35.39 μ., 3) Λεβέντης Ν. 24.84 μ.

Σφαιροβολία

Λεβέντης Ν. 8.82 μ.

'Ακοντισμὸς

1) Γυφτάκης Δ. 43 μ., Δ) Λεβέντης Ν. 42.20 μ.

Σφυροβολία

Οὐδείς.

Πένταθλον

Εἰς τὸ Πανελλήνιον Πρωτάθλημα Πενταθλου ἔτους 1949, ὁ ἀστυφύλαξ Λεβέντης Ν. κατετάγη 8ος νικητὴς συγκεντρώσας 1935 βαθμοὺς (Παλ. Φιλ. Βαθμολογία). 'Επιδόσεις: Μῆκος 5.80 μ., 'Ακόντιον 31.89 μ., 200 μ. 25'' 2., Δίσκος 24.84 μ. 1500 μ. 5'22''.

Δέκαθλον

Εἰς τὸ Πανελλήνιον Πρωτάθλημα Δεκάθλου ἔτους 1949 μετέσχε ὁ ἀστυφύλαξ Λεβέντης Ν. μόνον εἰς τὰ ἀγωνίσματα τῆς 1ης ἡμέρας συγκεντρώσας 2.328 βαθμούς. 'Επιδόσεις: 100 μ. 12''4, "Υψος 1.55, Σφαῖρα 8.82 μ. 400 μ. 58''7. Μῆκος 5.75.

'Αστυν. 'Αθλητ. πεπραγμένα 1949

Β' Πανελλήνιοι ἀγῶνες 'Ενόπλων Δυνάμεων τελεσθέντες ἐν 'Αθήναις τὴν 3-8-1949.

'Ο ἀστυφύλαξ Παπαγεωργίου 'Ανδρέας ἐτερμάτισε δεύτερος (2ος) εἰς τὸν δρόμον 8000 μ. ἐπὶ ἀμαξιτῆς ὁδοῦ.

ΠΙΝΑΞ ΕΠΙΔΟΣΕΩΝ ΕΤΟΥΣ 1950

Δρόμος

100 μ.: 1) Βάπτισμας Ι. 11''7, 2) Λεβέντης Ν. 11''8, 3) Παπαδόγιαννης Μιχ. 12''.
200 μ.: 1) Γυφτάκης Δ. 25''5, Δ) Λεβέντης Ν. 26''.
400 μ.: 1) Παπαδόγιαννης Μ. 54''7. 2) Λεβέντης Ν. 58''.
800 μ.: Παπαδόγιαννης Μ. 2'12''5.
1500 μ.: 1) Παπαγεωργίου Α. 4'28''4, 2) Κολλᾶτος Ι. 4'50''8, 3) Γυφτάκης Δ. 5'33''5, 4) Λεβέντης Ν. 5'33''4.
3000 μ.: Παπαγεωργίου Α. 9'45''5.
5000 μ.: Παπαγεωργίου Α. 16'39''2.
10.000 μ.: Παπαγεωργίου Α. 36'12''8.
10.000 μ.: Πανελληνίου Πρωταθλήματος 'Ανωμάλου Δρόμου, τελεσθέντος ἐν 'Αθήναις τὴν 26-3-50. (Φιλοθέη). 'Ο ἀστυφύλαξ Παπαγεωργίου Α., ἐτερμάτισεν 12ος εἰς χρόνον 36',17'',2.
110 μ. μετ' ἐμποδίων: Λεβέντης Ν. 18''.
200 μ. μετ' ἐμποδίων: 1) Λεβέντης Ν. 28'',2, 2) Γυφτάκης Δ. 31'', 2.
400 μ. μετ' ἐμποδίων: Οὐδείς.
3.000 μ. μετ' ἐμποδίων: Οὐδείς.

Σκυταλοδρομία

4 Χ 100 μ.: 'Αμιγὴς ὁμὰς 'Αστυνομίας 47''1.

Γ' Πανελλήνιοι 'Αγῶνες 'Ενόπλων Δυνάμεων 2-8-1950.

"Αλμα

Εἰς ὕψος: 1) Γυφτάκης Δ. 1.75μ. 2) 'Αδαμόπουλος Ι. 1.70μ., 3) Λεβέντης Ν. 1.70μ., 4) Ξανθινάκης Ι. 1.67μ.
Εἰς μῆκος: 1) Παπαβασιλείου Ε. 6.34μ. 2) 'Αδαμόπουλος Ι. 6.22 μ., 3) Γυφτάκης Δ. 6.05 μ., 4) Ζῶτος Δ. 5.92 μ., 5) Λεβέντης Ν. 5.40 μ.
Εἰς τριπλοῦν: 1) 'Αδαμόπουλος Ι. 13.38 μ., 2) Παπαβασιλείου Ε. 12.45 μ., 3) Γυφτάκης Δ. 12.44 μ., 4) Ζῶτος Δ. 11.96 μ.
'Επὶ κοντῷ: Οὐδείς.

Δισκοβολία

'Ελευθέρα: 1) Τρουλινὸς Ε. 37,56,5 μ., 2) Βρεττὸς Ι. 34,20 μ., 3) Ξανθινάκης Ι. 33,40 μ., 4) Γυφτάκης Δ. 28,36 μ., 5) Λεβέντης Ν. 23,12 μ.
'Ελληνική: 1) Τρουλλινὸς Ε. 33,74 μ., 2) Ξανθινάκης Ι. 31,87 μ.

Σφαιροβολία

1) Τρουλινὸς Ε. 12,35 μ., 2) Βεργανελάκης Δ. 11,27 μ., 3) Ξανθινάκης Ι. 10,67 μ.

Ἀκοντισμός

1) Ξανθινάκης Ι. 42,50 μ., 2) Λεβέντης Ν. 36,30 μ., 3) Λαμπαδημητρόπουλος 33,94 μ., 4) Γυφτάκης Δ. 32,36 μ.

Σφαιροβολία

Τρουλινὸς Ε. 36,84 μ.

Πένταθλον

Πένταθλον

Εἰς τὸ Πανελλήνιον Πρωτάθλημα Πεντάθλου 1950, ὁ ἀστυφύλαξ Γυφτάκης Δ. κατετάγη 5ος νικητής, συγκεντρώσας 2,025 βαθμούς (Παλ. Φ.λ. Βαθμολογία). Ὁ δὲ ἀστυφύλαξ Λεβέντης Ν. κατετάγη 6ος νικητής, συγκεντρώσας 1783 βαθμοὺς (Παλ. Φιλ. Βαθμολογία).

(Ἐπιδόσεις : Μῆκος 4,25μ.—Ἀκόντιον 36,30 μ.—200 μ. 26″.—Δίσκος 23,12 μ. 1.500,μ. 5′33′,4).

Ἀστυν. Ἀθλητ. πεπραγμένα 1950

Α) Ἀθλητικὴ Ἡμερὶς 25-6-1950.

Ζηρήνειον Κηφισσίας

Νικήτρια Ἀστυνομία. Βαθμοὶ 72.

Β) Ἀθλητικοὶ Ἀγῶνες Στίβου.

Α′. Ζηρήνεια. Κηφισσία 9-7-1950.

Τὴν γενικὴν βαθμολογίαν εἰς τὰ ἀγωνίσματα ἀνδρῶν ἐκέρδισεν ἡ ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Γ) Γ′. Πανελλήνιοι Ἀγῶνες Ἐνόπλων Δυνάμεων 2-8-1950.

Ἐκ τῶν 75 βαθμῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας : Ἀστυνομία Πόλεων 60.

Πίναξ Ἐπιδόσεων ἔτους 1951

Δρόμος

100 μ. : 1) Σίλλης Β. 11″,4, 2) Βάπτισμας Ι. 11″,7, 3) Παπαδόγιαννης Μ. 11″,9, 4) Παπαβασιλείου Ε. 12″, 5) Λεβέντης Ν. 12″, 6) Γυφτάκης Δ. 12″.

192 μ. : (Εὐθεῖα Παναθ. Σταδίου) Σίλλης Βασ. 22″,1.

200 μ. : 1) Σίλλης Βασ. 22″, 4, 2) Βάπτισμας Ι. 23″,9, 3) Παπαδόγιαννης Μ. 24″, 4) Γυφτάκης Δ. 24″, 4, 5) Παπαβασιλείου Ε. 24″, 8.

400 μ. : 1) Σίλλης Βασ. 50″, 1, 2) Παπαδόγιαννης Μ. 53″,6, 3) Γυφτάκης Δ. 57″, 5.

800 μ. : 1) Σίλλης Βασ. 2′,03″, 2) Παπαδόγιαννης Μ. 2′,04″, 3) Κολλᾶτος Ι. 2′,12″.

1500 μ. : 1) Κολλᾶτος Ι. 4′,29″, 2) Γυφτάκης Δ. 5′, 24″, 7.

5000 μ. : 1) Μουρᾶς Ἀπόστ. 17′,34″, 2) Παπαγεωργίου Α. 17′,46″.

110 μ. μετ' ἐμποδίων : 1) Λεβέντης Ν. 18″,8, 2) Γυφτάκης Δ. 20″,1.

200 μ. μετ' ἐμποδίων : Λεβέντης Ν. 28″.

Σκυταλοδρομία

4 Χ 100 μ. Ὁμὰς Ἀστυνομίας 46″,2, Ἀγῶνες Ἰωαννίνων τὰ «Δωδώνια» 21-7-51.

4 Χ 400 μ. Ὁμὰς Ἀστυνομίας 3′, 47″,2, Ἀγῶνες Ἰωαννίνων τὰ «Δωδώνια» 22-7-51.

Σουηδικὴ Σκυταλοδρομία (400, 300, 200, 100).

Ὁμὰς Ἀστυνομίας 2,′12″,7.

Ἅλμα

Εἰς ὕψος : 1) Ξανθινάκης 1,85 μ., 2) Γυφτάκης Δ. 1.85 μ., 3) Λεβέντης Ν. 1.60 μ.

Εἰς μῆκος : 1) Παπαβασιλείου Εὐστ. 6.46 μ., 2) Γυφτάκης Δ. 6.28 μ., 3) Ἀδαμόπουλος Ι. 6 μ., 4) Λεβέντης Ν. 5.43 μ.

Εἰς Τριπλοῦν : 1) Ἀδαμόπουλος Ι. 13.48 μ., 2) Παπαβασιλείου Ε. 12.32 μ.

Ἐπὶ κοντῷ : Γυφτάκης Δ. 3 μ.

Δισκοβολία

Ἐλευθέρα : 1) Βρεττὸς Ι. 35.31 μ., 2) Τρουλινὸς Ε. 34.89 μ., 3) Γυφτάκης Δ. 30.43 μ.

Ἑλληνική : 1) Τρουλινὸς Ε. 34.20 μ., 2) Ξανθινάκης Ι. 31.82 μ., 3) Βρεττὸς Ι. 31.28 μ.

Σφαιροβολία

1) Τρουλινὸς Ε. 12.28 μ., 2) Γυφτάκης Δ. 9.49 μ.

Ἀκοντισμὸς

1) Παπαγεωργίου Α. 40.32 μ., 2) Ξανθινάκης Ι. 38 μ., 3) Λεβέντης Ν. 34.91 μ., 4) Γυφτάκης Δ. 34.32 μ.

Σφυροβολία

Τρουλινὸς Ε. 37.93 μ.

Πένταθλον

Γυφτάκης Δ.—Βαθμοὶ 1874—Ν. Φ. Βαθμολογία. Κατετάγη 5ος εἰς Πανελλήνιον Πρωτάθλημα Πενταθλου 1951. Ἐπιτευχθεῖσαι ἐπιδόσεις : Μῆκος 6,24. Ἀκόντιον 34,32 μ. 200 μ. 24'',4. Δίσκος 30,43 μ.—1500 μ. 5',31''.

Δέκαθλον

Γυφτάκης Δ.—Βαθμοὶ 3.563. Κατετάγη 2ος εἰς Πανελλήνιον Πρωτάθλημα Δεκάθλου ἔτους 1951.
Ἐπιτευχθεῖσαι ἐπιδόσεις : Α'. Ἡμέρα : 100 μ. 12'',4. Μῆκος 5.73 μ.—Σφαῖρα 9,49 μ. Ὕψος 1.75 μ.—400 μ. 57'',5. Β'. Ἡμέρα : 110 μ. Ἐμ. 20'',1. Δίσκος 29,88 μ.—Ἐπὶ κοντῷ 2.90 μ. Ἀκόντιον 32.88. 1500 μ. 5',24'',7.

Ἀστυν. Ἀθλητ. πεπραγμένα 1951

Α) Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες στίβου, τελεσθέντες ἐν Ἰωαννίνοις τὴν 21- καὶ 22-7-51 (Τὰ Β' Δωδώνια).

Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν ἐπρώτευσεν ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμάς, ἐπιτυχοῦσα πολλὰς Α' καὶ Β' νίκας, μὲ ἀρίστας ἐπιδόσεις τῶν νέων ἀθλητῶν της.

Β) Πανελλήνιοι ἀγῶνες Ἐνόπλων Δυνάμεων, τὴν 12-8-1951. Ἐπὶ 81 βαθμῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἡ Ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας συνεκέντρωσε 62 βαθμούς.

Γ) Α' Μεσογειακοὶ ἀγῶνες—Ἀλεξάνδρειᾳ—Αἰγύπτου τὴν 1—20/10/51. Μετέσχεν ὡς μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς ὁμάδος καὶ ὁ Ἀστυφύλαξ Σίλλης Β.

ΠΙΝΑΞ ΕΠΙΔΟΣΕΩΝ ΕΤΟΥΣ 1952

Δρόμος

100 μ.: 1) Σίλλης Β. 11''5, 2) Παπαβασιλείου Α. 11''8, 3) Παπαδογιάννης Μ. 11''9, 4) Γυφτάκης Δ. 12''2, 5) Πανίτσας Κ. 12''2, 6) Μαχαίρας Ν. 12''6.
200 μ.: 1) Σίλλης Β. 22''6, 2) Παπαδογιάννης Μ. 28''8, 3) Γυφτάκης Δ. 25''3.
400 μ. : 1) Σίλλης Β. 48''7 (Ἑλληνικὸν ρεκὸρ), 2) Παπαδογιάννης Μ. 53''8, 3) Γυφτάκης Δ. 57''2, 4) Πανίτσας Κ. 59''2.
800 μ.: Παπαδογιάννης Μ. 2'03''4.
1.500 μ.: 1) Πανίτσας Κ. 5'08''1, 2) Γυφτάκης Δ. 5'22''4.
5.000 μ.: 1) Μουρᾶς Α. 16'36''2, 2) Σύριος Ι. 17'02''.
10.000 μ.: Οὐδείς.
400 μ. Ὁπλίτου: Ἀναστασόπουλος Α. 68''.
110 μ. μετ' ἐμποδίων: 1) Πανίτσας Κ. 17'' ,2) Μαχαίρας Ν.17'', 3) Ἀδαμόπουλος Ι. 17''8, 4) Γυφτάκης Δ. 20''5.
200 μ. μετ' ἐμποδίων: Λεβέντης Ν. 28''9
400 μ. μετ' ἐμποδίων: Οὐδείς.
3.000 μ. μετ' ἐμποδίων : Οὐδείς.

Σκυταλοδρομία

4Χ100 μ.: Ὁμὰς Ἀστυνομίας 46''4.
Ε' Πανελλήνιοι Ἀγῶνες Ἐνόπλων Δυνάμεων 23-7-52.

Ἅλμα

Εἰς ὕψος : 1) Γυφτάκης Δ. 1.75 μ., 2) Πανίτσας Κ. 1,65 μ., 3) Ἀδαμόπουλος Ι. 1.65 μ., 4) Λεβέντης Ν. 1.60 μ., 5) Μαχαίρας Ν. 1.60 μ..
Εἰς μῆκος : 1) Γυφτάκης Δ. 6.31 μ., 2) Πανίτσας Κ. 6.04 μ., 3) Παπαβασιλείου Ε. 5.27 μ.
Εἰς τριπλοῦν : 1) Ἀδαμόπουλος Ι. 13.09 2) Πανίτσας Κ. 12.40 μ., 3) Γυφτάκης Δ. 11.44 μ.
Ἐπὶ κοντῷ : 1) Ντόκος Γ. 3.30 μ., 2) Πανίτσας Κ. 3.20 μ., 3) Γυφτάκης Δ. 2.90 μ.,

Δισκοβολία

Ἐλευθέρα : 1) Τρουλλινὸς Ε. 37.52 μ., 2) Βρεττὸς Ι. 35.33 μ., 3) Γυφτάκης Δ. 32.79 μ. 4) Πανίτσας Κ. 29.26 μ.
Ἑλληνική: Τρουλλινὸς Ε. 33. 8 μ.

Σφαιροβολία

1) Τρουλλινὸς Ε. 12.52 μ., 2) Γυφτάκης Δ. 10.20 μ., 3) Πανίτσας Κ. 9.70.

Ἀκοντισμὸς

1) Παπαγεωργίου Α. 46 μ., 2) Λεβέντης Ν. 39 46 μ., 3) Πανίτσας Κ. 39.44 μ., 4) Γυφτάκης Δ. 38.85 μ. 5) Ντόκος Γ. 29.09 μ.

Σφυροβολία

Τρουλλινὸς Ε. 41.98 μ.

Πένταθλον

Εἰς τὸ Πανελλήνιον Πρωτάθλημα Πενταθλου ἔτους 1952, ὁ ἀστυφύλαξ Γυφτάκης Δ. κατετάγη 3ος νικητής, συγκεντρώσας 1813 βαθμούς (Νέα Φιλ. βαθμολογία). (Ἐπιδόσεις: Μῆκος 5.80 μ., Ἀκόντιον 38.54 μ. μ. 200 μ. 25''3. Δίσκος 31.92 μ. 1.500 μ. 5'22''4).

Δέκαθλον

Εἰς τὸ Πανελλήνιον Πρωτάθλημα Δεκάθλου ἔτους 1952 μετέσχεν ὁ ἀστυφύλαξ Πανίτσας Κ., ὅστις κατετάγη 5ος νικητής, συγκεντρώσας 3956 βαθμούς.

Ἐπιδόσεις: 1ης ἡμέρας 110 μ. μετ' ἐμποδίων 17''6. Δίσκος 29.26 μ. Ἐπὶ κοντῷ 3.10 μ. Ἀκόντιον 39.44 μ. 1.500 μ. 5'08''1.

2ας ἡμέρας 100 μ. 12''2. Μῆκος 6.04 μ. Σφαῖρα 9.70μ. Ὕψος 1.55. 400 μ. 59''2.

Ὁμοίως ὁ ἀστυφύλαξ Γυφτάκης Δ. κατετάγη 6ος νικητής, συγκεντρώσας 3693 βαθμούς.

Ἐπιδόσεις 1ης ἡμέρας: 110 μετ' ἐμποδίων 20''5. Δίσκος 32.79 μ. Ἐπὶ κοντῷ 2.90 μ. Ἀκόντιον 38.85 μ.

2ας ἡμέρας 100 μ. 12''2. Μῆκος 5,93. Σφαῖρα 10.20 μ. Ὕψος 1.70 μ. 400 μ. 57''2.

Ἀστυν. Ἀθλητ. πεπραγμένα 1952

Α' Διεθνεῖς ἀθλητικαὶ συναντήσεις εἰς Γερμανίαν κατὰ μῆνα Ἰούλιον 1952 καὶ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες Ἑλσίνκι—Φινλανδίας, κατὰ μῆνα Αὔγουστον 1952. Συμπεριελήφθη καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Σίλλης Β.

Β' Πανελλήνιοι Ἀγῶνες Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς 23-7-1952.

Ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμὰς ἐλλιπὴς συνεκέντρωσε 40 1/2 βαθμούς.

Γ' Διεθνεῖς Στρατιωτικοὶ Ἀγῶνες Στίβου (C.I.S.M.), τελεσθέντες εἰς Κοπεγάγην Δανίας, τὴν 13 καὶ 19-9-1952.

Ὁ ἀστυφύλαξ Σίλλης Β. ἐτερμάτισε 2ος εἰς τὸν δρόμον τῶν 400 μ., ἐπιτυχὼν νέαν Ἑλληνικὴν ἐπίδοσιν, μὲ τὸν ἄριστον χρόνον 48''7.

ΠΙΝΑΞ ΕΠΙΔΟΣΕΩΝ ΕΤΟΥΣ 1953

Δρόμος

100 μ.: 1) Κόρμαλης Λ. 11''5, 2) Σίλλης Β. 11''5, 3) Πανίτσας Κ. 11''6, 4) Παπακωνσταντίνου Π. 11''7, 5) Ἀναστασόπουλος Α. 11''9, 6) Γυφτάκης Δ. 12''3.

200 μ. : μ.: 1) Σίλλης Β. 22''3, 2) Κόρμαλης Λ. 23'', 3) Γυφτάκης Δ. 25''9, 4) Παπαγεωργίου 2. 26''8.

300 μ. : 1) Σίλλης Β. 35''3 (Ἑλληνικὸν ρεκόρ), 2) Κόρμαλης Λ. 36''3, 3) Παπαδογιάννης Μ. 37''5.

400 μ. : 1) Σίλλης Β. 48''2 (Ἑλληνικὸν ρεκόρ), 2) Κόρμαλης Λ. 50''9, 3) Παπαδογιάννης Μ. 52''2, 4) Ἀναστασόπουλος Α. 54''2, 5) Πολυτσέρης Ζ. 55''5, 6) Κοτσαύτης Δ. 55''9, 7) Γυφτάκης Δ. 56''6, 8) Πανίτσας Κ. 57''3. 9) Παπαγεωργίου Α. 58''5.

800 μ. : 1) Σίλλης Β. 1'53''6, 2) Παπαδογιάννης Μ. 2'02''7, 3) Πολυτσέρης Ζ. 2'03'', 4) Κοτσαύτης Δ. 2'5'', 5) Κόρμαλης Λ. 2'09''3.

1.500 μ.: 1) Πολυτσέρης Ζ. 4'26'', 2) Κόρμαλης Λ. 4'42'', 3) Πανίτσας Κ. 5'01''4, 4) Παπαγεωργίου Δ. 5'15''1, 5) Γυφτάκης Δ. 5'19''.

3.00 μ. 1) Σύριος Ι. 9'20'', 2) Μουρᾶς Α. 9'33''1.

5.000 μ.: 1) Σύριος Ι. 16'18''8, 2) Μουρᾶς Α. 16'30''5.

10.000 μ. : Σύριος Ι. 34'34''9.

400 μ. ὁπλίτου: 1) Παπαδογιάννης Μ. 63''5, 2) Ἀναστασόπουλος Α. 66''5.

110 μ. μετ' ἐμποδίων: 1) Πανίτσας Κ. 16''6, 2) Μαχαίρας Ν. 16''9, 3) Πολίτης Κ. 18''. 4) Γυφτάκης Δ. 20''6.

200 μ. μετ' ἐμποδίων: Κόρμαλης Λ. 28''5.

3.000 μ. μετ' ἐμποδίων: Σύριος Ι. 10'' 01''3.

Σκυταλοδρομία

4Χ100 μ.: Ὁμὰς Ἀστυνομίας 44''9.

(Συνεχίζεται)

Μὴ φθονῆτε τοὺς πρωτεύοντας, ἀλλ' ἀμιλλᾶσθε αὐτοῖς.

Ὑπὸ δοκ. Ὑπαστυνόμου
κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

Εἰς πᾶσαν τῆς ζωῆς ἐκδήλωσιν ἀνευρίσκει τις τοὺς ἀρίστους, τοὺς πρωτεύοντας καὶ πρωτοπόρους, ὡς καὶ τοὺς ἀκολουθοῦντας κατὰ διάφορον ἑκάστοτε βαθμίδα. Ὑπάρχουν οἱ πρῶτοι ἀλλὰ καὶ οἱ τελευταῖοι, οἱ ἀριστεῖς καὶ οἱ καθυστερημένοι, οἱ μαραθωνοδρόμοι νικηταὶ ἀλλὰ καὶ οἱ φιλοτίμως ἀγωνιζόμενοι οὐραγοί. Ἐλάχιστοι προηγοῦνται, οἱ πλείονες ἀκολουθοῦν τοὺς προπορευομένους. Ὁ ὑπὸ πάντων δικαίως θαυμαζόμενος πολιτισμὸς τῆς σήμερον, ἡ μακραίων καὶ πολύτιμος ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, τὰ θείας πνοῆς καὶ τελειότητος ἔργα τέχνης, ἅτινα κοσμοῦν τὴν κοινωνίαν ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, πάντα ταῦτα εἶναι δημιουργήματα τῶν πνευματικῶν ἡγετῶν, τῶν ἀνθρώπων τῆς προόδου καὶ τῆς ἀνελίξεως. Εἶναι ἀπόρροια θυσιῶν ἀμετρήτων, ποταμῶν αἱμάτων, ὑπερόχων ἀνθρωπίνων ἐκδηλώσεων. Εἶναι ἐπιτεύγματα ἀνθρώπων οἵτινες πάντοτε διεκρίθησαν ἐν μέσῳ τῆς πνευματικῆς ἀχλύος, ἥτις κατὰ καιροὺς καλύπτει τὸν παγκόσμιον ὁρίζοντα. Ἀείποτε τὸ ἀνθρώπινον γένος ὑφίσταται διαφόρους διακυμάνσεις ἐν τῷ ἐπιπέδῳ τοῦ πολιτισμοῦ, ἄλλοτε μὲν ἀνερχόμενον εἰς τὸ ὑψηλότερον τούτου σημεῖον, ἄλλοτε δέ, αἰτίᾳ ποικίλων λόγων, κατερχόμενον ταχέως πρὸς τὸ σημεῖον τῆς ἀφετηρίας του.

Ἑκάστη ἐποχὴ καὶ γενεά, ἰδιαιτέραν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν. Ἡ τοιαύτη διάφορος ἀνάπτυξις ὀφείλεται εἰς τὴν ἐν αὐταῖς διαβίωσιν τῶν ἑκάστοτε ἐξεχουσῶν προσωπικοτήτων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς τέχνης. Ὀφείλεται εἰς τὰ φωτεινὰ μετέωρα τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως, ἅτινα εἰς διαφόρους ἐποχὰς ἐφώτισαν τὰ ἐρέβη τῆς παραπαιούσης κοινωνίας. Τί ἦσαν ὅμως τὰ ὑπέρλαμπρα καὶ ἐξόχως σπουδαῖα ἐκεῖνα φαινόμενα; ἢ τί εἶναι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν τὰ τοιαῦτα παρόμοια; Εἶναι οἱ πρωτεύοντες ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ζωῆς, οἱ ἄριστοι τῶν τεχνῶν καὶ γραμμάτων, οἱ πνευματικοὶ ὁδηγοί, οἱ φωτοδόται ἥλιοι, οἵτινες ἐλάμπρυνον τὸ τῆς Οἰκουμένης πνευματικὸν στερέωμα.

Ἄνευ ἀμφιβολίας τινος, διαβιῶσιν ἐν μέσῳ ἡμῶν ἄνθρωποι ἄριστοι, ἄτομα, ἅτινα, διὰ τῶν ἐν γένει ἔργων των, ὀρθῶς κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῷ κοινωνικῷ συνόλῳ. Τὸ τοιοῦτον φαινόμενον εἶναι συνυφασμένον μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀποστολὴν τούτου. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ ἐν τῇ ἀλόγῳ καὶ ἀψύχῳ φύσει. Ὑψώσατε νύκτα τινὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐράνιον θόλον. Ἀφήσατε ἐπ' ὀλίγον τὴν φαντασίαν καὶ τὰς σκέψεις διὰ πᾶν τὸ γήϊνον καὶ ἴδετε τὸ φαντασμαγορικὸν θέαμα. Ἀστέρες πολύφωτοι κοσμοῦν τὸν οὐρανόν. Ἐν μέσῳ τούτων ἡ βασίλισσα τῆς νυκτός, ἡ Σελήνη, προχωρεῖ ὑπερηφάνως. Θέαμα μεγαλόπρεπον καὶ θεῖον. Οἱ ἀστέρες οὗτοι, μικροί τε καὶ μεγάλοι, ἀποτελοῦν ἓν σύνολον ἀντιθέσεων, ὅπερ ὅμως δίδει εἰκόνα πλήρους ἁρμονίας. Ἔκπληκτος ὁ ἄνθρωπος πρὸ τοῦ μεγαλείου τούτου ἀναφωνεῖ ὡς ὁ ψαλμῳδός : «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, τὸ στερέωμα δὲ Αὐτοῦ ἀναγγέλλει ποίησιν».

Ἰδοὺ διατὶ δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ φαινόμενον τοῦτο. Πρὸς ἐπίρρωσίν του ἀρκεῖ

ἓν ἐρευνητικὸν βλέμμα εἰς πᾶσαν τὴν περιβάλλουσαν ἡμᾶς ἄψυχον καὶ ἔμψυχον φύσιν. Τὰ πάντα οὕτως ἐδημιουργήθησαν, ἵνα διὰ τῆς τοιαύτης των ἀντιθέσεως ἐπιβάλλωσι τὴν ἁρμονίαν.

Ἐπάναγκες καὶ προσῆκον τυγχάνει ὅπως καὶ ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων κοινωνίᾳ ὑπάρχωσιν οἱ πρωτεύοντες, οἱ ἀριστεῖς. Οὗτοι θὰ ἀναδειχθῶσιν εἰς φάρους—ὁδηγούς, θὰ εἶναι οἱ ἀστέρες οἱ πάμφωτοι, οἵτινες δέον νὰ ὁδηγήσωσι τοὺς ὕστερον αὐτῶν ἐρχομένους ἐν τῇ ὀρθῇ τῆς ζωῆς ὁδῷ. Τί θὰ ἦτο ἡ κοινωνία ἡμῶν ἂν στιγμήν τινα ἐξέλιπον οἱ πρωτεύοντες; Ποῖοι θὰ ὡδήγουν τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνάτασιν; Ἡ ἐν κοινωνίαις ὕπαρξις τῶν πρωτευόντων ἀποδεικνύει τὴν ζωὴν τῶν κοινωνιῶν αὐτῶν, καθορίζουσα συγχρόνως τὸ διάφορον ἑκάστης πνευματικὸν ἐπίπεδον.

Ἐφ' ὅσον ἡ ζωὴ ἡμῶν δὲν εἶναι ἐπίγειος παράδεισος, ἀπέραντος κοιλὰς εὐτυχίας καὶ χαρᾶς, ἀλλὰ εἷς διαρκὴς καὶ ἀδιάλειπτος ἀγὼν ἐπιβιώσεως, ἐσαεί, αἱ ἀνθρώπιναι κοινωνίαι θὰ καθοδηγῶνται πρὸς τὴν νίκην ὑπὸ τῶν ἡγητόρων αὐτῶν, τῶν ἀρίστων καὶ διακεκριμένων αὐτῶν τέκνων. Ταῦτα θὰ εἶναι, διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς προσωπικότητος τῶν ἀτόμων, ἡ κυρία πηγὴ ἐμπνεύσεως, ἐφ' ὅσον βεβαίως ἵστανται ἐν τῇ προσηκούσῃ αὐτοῖς θέσει.

Ἴδωμεν ὅμως τίνι τρόπῳ οἱ πρωτεύσαντες εὑρέθησαν ἐν τῇ ἐξεχούσῃ θέσει αὐτῶν. Πῶς προήχθησαν καὶ διεκρίθησαν; Οὐδεὶς ἐχεφρονῶν ἄνθρωπος δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι οὗτοι ἀνεδείχθησαν ἐλέῳ τύχης ἢ ἰδιαιτέρων συνθηκῶν. Ὁμολογουμένως ἀνευρίσκομεν καὶ ἐξαιρέσεις τινὰς ἐν ταῖς ὁποίαις ἔνιοι κατέλαβον κοινωνικήν τινα θέσιν οὐχὶ διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων, ἀλλ' ἕνεκεν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδιαιτέρων κοινωνικῶν καταστάσεων. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποτελεῖ ἀσήμαντον μειοψηφίαν, ἥτις οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ γενικοῦ κανόνος. Ἀληθῶς οἱ πλεῖστοι ἠγωνίσθησαν, ἐμόχθησαν, παντὸς εἴδους ὑπέφερον στερήσεις. Ἐμελέτησαν, εἰργάσθησαν νυχθημερόν, ἠνάλωσαν τὰς καλλιτέρας τῆς ζωῆς των στιγμάς, οὐχὶ σπανίως συνήντησαν ἐμπόδια, ἠσθάνθησαν ἴσως στιγμήν τινα ἀπογοήτευσιν, οὐδέποτε ὅμως ἐκάμφθησαν ἢ ἐλιποψύχησαν. Ἤγειραν τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου των, ἀνῆλθον τὸν ἀνηφορικὸν τοῦ Γολγοθᾶ δρόμον, βέβαιοι ὄντες ὅτι οὕτω μόνον θὰ νικήσωσι, θὰ ἐπιβληθῶσι.

Διὰ ποῖον λόγον λοιπὸν νὰ φθονῶμεν τοὺς ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἀναδειχθέντας; Διατὶ νὰ τοὺς μισῶμεν καὶ νὰ διακείμεθα ἐχθρικῶς πρὸς αὐτούς; Δὲν εἶναι καλλίτερον νὰ ἔχωμεν αὐτοὺς ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν; Ἐφ' ὅσον ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπαρξίς των σπουδαίαν ἐνέχει ἀποστολὴν καὶ διὰ μόχθων ἀνῆλθον, διὰ τίνα λόγον ἡμεῖς νὰ ἐπιβουλευώμεθα τούτους, ἐνῷ θὰ ἔδει νὰ παρακολουθῶμεν πᾶσαν αὐτῶν ἐκδήλωσιν, μιμούμενοι τὰ καλά των ἔργα καὶ ἀμιλλώμενοι αὐτοῖς; Ἰδοὺ διατὶ δὲν προσήκει εἰς συνετοὺς καὶ λογικοὺς ἀνθρώπους, νὰ φθονῶσι τοὺς πρωτεύοντας. Ὡς ἐκεῖνοι διὰ τῆς ἐργασίας των καὶ τῆς διαγωγῆς των κατέλαβον τὴν οἱανδήποτε ἀνωτέραν ἡμῶν ἐπίζηλον θέσιν, οὕτω καὶ ἡμεῖς ὡς εἰλικρινεῖς ἀγωνισταὶ δυνάμεθα νὰ καταστῶμεν ἰσάξιοι, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀνώτεροί των, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ φανῶμεν πρόθυμοι διὰ πᾶσαν θυσίαν, παραδειγματιζόμενοι ἀπὸ τὴν ζωὴν ἐκείνων. Ἂς ἀμιλλώμεθα τούτοις μὲ ἰσχυρὰν καὶ ἐπίμονον θέλησιν διὰ τὸ ἐπιδιωκόμενον, ἂς προχωρήσωμεν συναγωνιζόμενοι τιμίως πρὸς αὐτούς.

Οὐδὲν δύναταί τις νὰ ἐπιτύχῃ φθονῶν τοὺς καλλιτέρους του, διότι διὰ τῶν μοχθηρῶν καὶ φθονερῶν του σκέψεων ἀδυνατεῖ νὰ ἀξιοποιήσῃ πᾶσαν τῆς ζωῆς του πτυχήν. Τούτου ἕνεκεν αἰωνίως θὰ εἶναι ὁ οὐραγός, ὁ ὕστατος ἐν πάσῃ κοινωνικῇ ἐκδηλώσει. Οἱ πρωτεύοντες θὰ εἶναι ἀείποτε οἱ ἥλιοι, οἵτινες θὰ θερμαίνωσι τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, κατευθύνοντες αὐτὰς εἰς ἀνώτερα πνευματικὰ ἰδεώδη. Θὰ ὁδηγῶσιν αἰσίως τὰ πλοῖα τῆς ζωῆς εἰς ὑπήνεμον λιμένα. Οἱ φθονοῦντες ὅμως τοὺς

πρωτεύοντας θὰ εἶναι οἱ ματαίως ἀγωνιζόμενοι, οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐστερημένοι ἀνωτέρων ἰδανικῶν.

Πάντες δυνάμεθα νὰ γίνωμεν πρῶτοι. Ἐὰν διὰ τῆς εὐγενοῦς καὶ τιμίας ἀμίλλης προχωρῶμεν, ἀκολουθοῦντες κατὰ πόδας τοὺς πρωτεύοντας, ἀναμφιβόλως καὶ ἂν εἰσέτι δὲν δυνηθῶμεν νὰ ὑπερνικήσωμεν τούτους, θὰ καταστῶμεν ἱκανοὶ διὰ καλλιτέραν θέσιν, δι' εὐτυχεστέραν αὔριον. Ἀγωνιζόμενοι τιμίως καὶ ἐπιδιώκοντες μὲ αὐτοπεποίθησιν καὶ θάρρος τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου ἡμῶν, θὰ συγκαταλεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀρίστων. Διὰ τοῦ φθόνου τὸ ἄτομον νεκροῦται. Ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ βαίνει πρὸς τὸ βάραθρον τῆς ἀποτυχίας. Τοῦτο ἔχων ὑπ' ὄψει ὁ Θεμιστοκλῆς ἔλεγε τὸ γνωστόν: «οὐκ ἐᾷ με καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον». Ἀμιλλόμενος εἰς ἔργα ὑπέροχα καὶ θυσίας ἰσαξίας πρὸς τὰς τοῦ Μιλτιάδου, κατέκτησε τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὄνομά του δὲ ἀνεγράφη ἀνεξιτήλοις γράμμασιν εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

Ἰδοὺ ἀνωτερότης εὐγενοῦς ἀμίλλης. Φανῶμεν καὶ ἡμεῖς γνήσιοι ἐκείνου ἀπόγονοι, οὐδέποτε φθονοῦντες τοὺς πρωτεύοντας, ἀλλ' ἀμιλλόμενοι τούτοις. Οὕτω πράττοντες θὰ γίνωμεν καὶ ἡμεῖς πρῶτοι, ἄριστοι.

ΛΥΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ἡ λύσις τοῦ ἀστυνομικοῦ προβλήματος τοῦ 73ου τεύχους, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ πλαστὴ ἱστορία», εἶναι ἡ ἑξῆς :

Καθ' ἣν ὥραν ὁ συνταξιοῦχος ἀφηγεῖτο τὴν Ἱστορία τῆς κλοπῆς, ὁ Συνεργάτης μας ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ «Χ» φυλλομετροῦσε ὅπως θὰ προσέξατε τὸ ἡμερολόγιο τοῦ γραφείου του, τὸ ὁποῖον τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως 8/4/56 ἔγραφε : «Σελήνη 27 ἡμερῶν». Κατὰ συνέπειαν τὴν ὥρα ποὺ ἀναφέρει ὁ συνταξιοῦχος ὅτι: «Ὁ χρυσοχόος ἐξήτασε τὰ σκουλαρίκια στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ κλπ.» δὲν ὑπῆρχε φεγγάρι.

Ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας, οἵτινες ἀπέστειλαν λύσεις τοῦ προβλήματος, τὴν ὀρθὴν λύσιν ἔδωσαν οἱ: 1) Γεώργιος Ἀλκιβ. Μιχαλόπουλος (υἱὸς Ἀνθυπαστυνόμου), μαθητὴς Γυμνασίου, τὸν ὁποῖον συγχαίρομεν διὰ τὴν ὀξύνοιαν, 2) Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Λυγνὸς Ἀλέξανδρος, 2) Δόκιμος Ὑπαστυνόμος κ. Σάμψων Ἀλέκος, 4) Ἀνθυπαστυνόμος κ. Παπαλεξόπουλος Α., οἱ Ἀρχιφύλακες : 1) Σακκέτος Γεώργιος, 2) Ἀγγελόπουλος Σωτήριος, 3) Μπεάκος Γεώργιος, οἱ ἀστυφύλακες : 1) Μῖχος Νικόλαος, 2) Κατσαρέας Ν., 3) Κωνσταντόπουλος Γεώργιος, 4) Νικολακόπουλος Δημήτριος ὡς καὶ ἡ Δὶς Ἀσπασία Παπανικολάου (Ζωγράφου).

ΔΥΟ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΙΩΑΝ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ

Τὰ ξημερώματα τῆς Κυριακῆς 3/6/56, ἐνῶ κτυποῦσαν χαρμόσυνα τὰ σήμαντρα τῶν ναῶν—ἔφυγε γιὰ τὸ οὐράνιο ταξίδι του ἕνας καλὸς χριστιανός, ἕνας ἐκλεκτὸς ἄνθρωπος, ἕνας διακεκριμένος ἐπιστήμων, ἕνας ἔντιμος πολιτικός, ὁ τέως Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν **Ἰωάννης Τριανταφύλλης.**

Εὐθύς, ἀκέραιος, ἐξαιρέτου ἤθους καὶ χαρακτῆρος ὁ μεταστάς, εἶχε κερδίσει ὁλόκληρη τὴν ἀγάπη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ποὺ ἀπὸ τὰ πρῶτα πολιτικά του βήματα τὸν εἶχε περιβάλλει μὲ τὴν ἐμπιστοσύνη του.

Ὁ Ἰωάννης Τριανταφύλλης διακρίθηκε σὰν δικηγόρος καὶ ἀργότερα ἐτίμησε τὸ Ἑλληνικὸ κοινοβούλιο, καταστὰς πολύτιμον κεφάλαιον εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας μας.

Ὁ πρόωρος θάνατός του ἄφησε ἕνα δυσαναπλήρωτο κενὸ στὴν Ἑλληνικὴ Βουλὴ καὶ ἐβύθισε σὲ ἀπέραντη θλίψη ἐκείνους ποὺ τὸν γνώρισαν, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρο τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ ποὺ στὸ πρόσωπό του εἶχε βρῆ τὸν δραστήριο ὑπηρέτη τῶν αἰτημάτων του.

Ἡ Ἀστυν. Πόλεων, διὰ τὴν ὁποίαν ἀμέριστον ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην ἐπέδειξεν ὁ ἐκλιπών, κλίνουσα γόνυ εὐλαβῶς πρὸ τῆς σοροῦ Του ἀποτίει φόρον τιμῆς εἰς τὴν μνήμην του, ἀπευθύνει εἰς τοὺς οἰκείους του ὁλόψυχα συλλυπητήρια καὶ εὔχεται τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Αἰωνία θὰ εἶναι ἡ μνήμη Του...

ΜΙΚΑ ΣΚΟΥΖΕ

Μιὰ ὁλοφώτεινη ἀνοιξιάτικη μέρα, ἐνῶ ξεψυχοῦσε ὁ Μάης, ἄφησε τὸν ψεύτικο αὐτὸ κόσμο καὶ μετοίκησε στὸν Οὐρανό, ἡ **Μίκα Σκουζέ,** ἡ γυναίκα-ἄγγελος ποὺ εἶχε τάξει σὰν μοναδικὸ σκοπὸ στὴ ζωή της ν' ἀγαπᾶ καὶ νὰ βοηθῆ τοὺς συνανθρώπους της.

Γόνος παληᾶς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας ἀνέπτυξε μιὰ πλούσια κοινωνικὴ δράση, ποὺ τὴν ἀνέδειξε σὰν τὴν πιὸ ἐκλεκτὴ βοηθὸ τῶν δυστυχισμένων.

Γλυκειά, ἁπλῆ, καταδεχτικὴ ἤξερε τὸ μυστικὸ νὰ γοητεύῃ καὶ νὰ ἐμπνέῃ τοὺς συνεργάτες της σὲ ἔργα ἀγάπης καὶ καλωσύνης, χωρὶς νὰ λογαριάζῃ κόπους καὶ δυσκολίες ὅταν ἐπρόκειτο νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἄτυχους συνανθρώπους της.

Εἶναι ζήτημα ἂν ἄλλη γυναίκα ἀγαπήθηκεν ὅσον αὐτή.

Εἰς τὴν Μίκα Σκουζὲ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ὀφείλει πολλά. Συνέδεσε τὸ ὄνομά της μὲ τὶς πιὸ διαλεχτὲς ἀναμνήσεις καὶ ὁ Ὅμιλος τῶν Φίλων τῆς Ἀστυνομίας, γιὰ τὸν ὁποῖον προσέφερε τὴ ζωή της, θὰ διηγῆται πάντα τὰ ἔργα της...

Μὲ δάκρυα στὰ μάτια καὶ μὲ βαθειὰ συγκίνηση ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος συνώδεψε τὴν ἁγία αὐτὴ γυναίκα στὴν τελευταία της κατοικία.

Ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ τὴν ξεχάσουμε στὸ διάβα τῶν καιρῶν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, οἱ 'Ανθ/μοι κ. Κούσουλας Εὐστάθιος καὶ ἀστυφύλακες Γρηγοράκης 'Εμμ., Μπερτσιᾶς 'Ιωάν., Χιονίδης Λάζ., 'Ελευθερίου Γεώργ., Καλλιανιώτης Γεώργ., Τσολάκης Φώτ., Βασιλείου Βασίλ., Παναγιώτου Παν. καὶ Κοσμόπουλος Νικόλ.

—'Επαναδιωρίσθη ὁ ἀστυφ. Παπαϊωάννου 'Αλέξανδρος.

—Διεγράφησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, ὁ ἀστυφ. Χαϊδεμένος Λουκᾶς, λόγῳ θανάτου δὲ ὁ ἀστυφ. Γιαννακούρης Κωνσταντῖνος.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

'Απὸ παντοῦ φτάνουν κάθε μέρα στὴ Σχολὴ συγχαρητήρια γράμματα ἀκροατῶν τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ 'Ενόπλων Δυνάμεων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ πιὸ κολακευτικὰ σχόλια ἐκδηλώνουν τὸν ἐνθουσιασμό τους γιὰ τὰ ραδιοφωνικὰ προγράμματα τῆς 'Αστυνομίας.

"Ανδρες καὶ γυναῖκες, κάθε τάξεως καὶ κάθε ἡλικίας, προστίθενται κάθε βδομάδα κατὰ δεκάδες στοὺς φίλους τῆς ἀστυνομικῆς ἐκπομπῆς καὶ δημιουργοῦν ἕνα τεράστιο ρεῦμα συμπαθείας γιὰ ὁλόκληρο τὸ 'Αστυνομικὸ Σῶμα.

Παραθέτουμε ἕνα ἀκόμα γράμμα ἀκροατρίας, ἀπὸ τὴν Κυψέλη, ἡ ὁποία γράφει τὰ ἑξῆς :

«....'Αγαπημένοι μας φίλοι καὶ προστάτες τῆς πόλεώς μας. Κάθε Τετάρτη κάθουμε μὲ τὴν μητέρα μου κοντὰ στὸ ραδιόφωνο γιὰ ν' ἀκούσω τὴν ὅμορφη ἐκπομπή σας, ποὺ ἔχει τόσο συγκινητικὰ λόγια, εὐχάριστη μουσικὴ καὶ καλοὺς καλλιτέχνες.

Δὲν ἔχουμε χάσει καμμιὰ ἐκπομπὴ σας, κι' ὅπου κι' ἂν εἴμαστε ἀφήνουμε κάθε ἄλλη δουλειὰ καὶ τρέχουμε σπίτι νὰ σᾶς ἀκούσουμε.

Νὰ ξέρατε πόσο πολὺ μᾶς ἀρέσει κάθε πρόγραμμα δικό σας! Καὶ τὸ λέμε ὅπου σταθοῦμε καὶ ὅπου βρεθοῦμε ὅτι εἴσαστε οἱ πιὸ καλοὶ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου καὶ μὲ προθυμία καὶ μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς σας στέκεστε στὸ πλευρό μας γιὰ νὰ μᾶς προστατέψετε.

Σᾶς φανταζόμουνα κάποτε σκληροὺς καὶ κακοὺς ἀνθρώπους, ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ νοιώσουν τὸν πόνο τοῦ κοσμάκη, ἀλλὰ ἡ ἐκπομπή σας μ' ἔμαθε νὰ σᾶς σέβουμαι, νὰ σᾶς ἀγαπῶ καὶ μάλιστα νὰ σᾶς καμαρώνω. Κοντά σας νοιώθω ἀσφάλεια καὶ καλωσύνη. 'Ακούγοντας προχτὲς γιὰ τὸ καλὸ παλληκάρι τοῦ ἡμερολογίου τῆς 'Αστυνομίας, ποὺ ἔκανε μιὰ τόσο καλὴ πράξη γιατὶ πίστευε στὸν καλὸ Χριστό, κλάψαμε μὲ τὴν μητέρα μου καὶ προσευχόμαστε στὸν θεὸ νὰ σᾶς δίνῃ ὅλη του τὴν εὐλογία.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιὰ γιὰ ὅλα.

'Η μητέρα μου σᾶς στέλνει τὴν εὐχή της».

Σᾶς χαιρετῶ
Καίτη Κεραμίδα

★

—"Αριστο ἀπὸ κάθε πλευρά, πλούσιο καὶ εὐχάριστο τὸ ραδιοφωνικὸ πρόγραμμα τῆς 16/5/56, ἐνθουσίασε ξεχωριστά, χάρις στὴν καλή του ποιότητα καὶ τὴν λογοτεχνική του ἐμφάνιση.

Μὲ δίσκους ἐκλεχτούς, μὲ πρόζα σπάνιας ὁμορφιᾶς, μὲ παληὰ καὶ μοντέρνα τραγούδια καὶ μὲ δημοτικοὺς σκοπούς, ἀνήκει στὰ πιὸ ἐπιτυχημένα ραδιοφωνικὰ προγράμματα τῆς 'Αστυνομίας.

Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μεταδόθηκε καὶ ἐπίκαιρο ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τῆς 'Αστυνομίας, μὲ τίτλο «Συγκρούσεις» γραμμένο ἀπὸ τὸν δόκιμο 'Αρχ/κα Σπῦρο Πηλό, μὲ ἀφηγητὴ τὸν ἴδιο.

—Ἁπαλό, ρωμαντικὸ καὶ σφιχτοδεμένο τὸ πρόγραμμα τῆς 23/5/56 ἄφησε ἐπίσης διαλεχτὲς ἀναμνήσεις, χάρις κυρίως στὸ ἐθνικό του περιεχόμενο, ἀφιερωμένο στὴν Κύπρο μας, καὶ στὴν ἀριστουργηματικὴ μουσική του ὑπόκρουση ἀπὸ διεθνεῖς κινηματογραφικὲς ἐπιτυχίες.

Σ' αὐτὸ μεταδόθηκε καὶ ἕνα ἐξαιρετικὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τῆς Ἀστυνομίας, μὲ τίτλο «Ἕλληνες φοιτηταί, ἀκοῦστε τὴ φωνή μας», γραμμένο ἀπὸ τὸν δόκιμο Ἀρχ/κα Χαράλαμπο Σταμάτη.

—(Κείμενα, ἐπιμέλεια, ραδιοσκηνοθεσία, τεχνικὴ ἐπίβλεψη : Τμήμητος Πνευματικῆς Ἀγωγῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς—Τεχνικὴ ἐπεξεργασία Γιάννη Πορετσάνου, εὐγενέστατα προσφερομένου. Συμμετέχει πάντα ὁ Γιῶργος Ντούμας. Τὰ προγράμματα παρουσιάζουν ὁ Μίμης Φραγκιουδάκης καὶ ὁ δόκιμος Ἀρχιφύλαξ Πηλός).

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Τὴν 19ην Μαΐου ἐ.ἔ. ἐν τῷ Ἐθνικῷ Σκοπευτηρίῳ Καισαριανῆς, ἐτελέσθησαν οἱ ἐτήσιοι σκοπευτικοὶ ἀγῶνες τῶν Ἀνωτάτων Στρατιωτικῶν Σχολῶν εἰς οὓς συμμετέσχον: 1) ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων, 2) ἡ Σχολὴ Ναυτικῶν Δοκίμων, 3) Ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων καὶ 4) ἡ Σχολὴ Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς.

Εἰς τούτους, ἐγένοντο τὰ κάτωθι ἀγωνίσματα (ἀτομικὰ—ὁμαδικά):

Α'. Στρατιωτικοῦ περιστρόφου 0,38, ἐξ ἀποστάσεως 25 μέτρων κατ' ἀνδρεικέλωνα. Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων ἐνίκησε νίκην πρώτην ὁμαδικήν, λαβοῦσα τὸ ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων ἀθλοθετηθὲν κύπελλον ὡς καὶ χρυσοῦν μετάλλιον καὶ δίπλωμα. Τὴν δευτέραν θέσιν κατέλαβε ἡ Σχολὴ Εὐελπίδων. Ἡ Σχολὴ Χωρ/κῆς δὲν μετεῖχε. Ἐξ ἄλλου διὰ τοῦ δοκίμου Ὑπαστυνόμου Κουβέλη Κ., ὅστις ἔλαβε ἀργυροῦν μετάλλιον καὶ δίπλωμα, ἐνίκησε νίκην δευτέραν ἀτομικήν. Τὴν πρώτην ἀτομικὴν κατέλαβε ἡ Σχολὴ Εὐελπίδων καὶ τὴν τρίτην ἡ Σχολὴ Ναυτικῶν Δοκίμων. Εἰς τὴν Γενικὴν βαθμολογίαν τοῦ περιστρόφου ἐπρώτευσε ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων, τὴν δευτέραν θέσιν κατέλαβεν ἡ Σχολὴ Ναυτικῶν Δοκίμων καὶ τὴν τρίτην ἡ Σχολὴ Εὐελπίδων.

Β'. Τυφεκίου ἀκριβείας τῶν 22, ἐξ ἀποστάσεως 50 μέτρων. Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων ἐνίκησε νίκην δευτέραν ὁμαδικήν, λαβοῦσα ἀργυροῦν μετάλλιον καὶ δίπλωμα.

Γ'.Τυφεκίου πολεμικοῦ 0,300, ἐξ ἀποστάσεως 300 μέτρων (βολὴ ἀκριβείας). Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων ἐνίκησε νίκην πρώτην ἀτομικὴν διὰ τοῦ δοκίμου Ὑπαστυνόμου Κουβέλη Κων/νου, ὅστις ἔλαβε χρυσοῦν μετάλλιον καὶ δίπλωμα, δευτέραν δὲ ὁμαδικήν, δι' ἣν ἡ Σχολὴ ἔλαβε ἀργυροῦν μετάλλιον καὶ δίπλωμα.

Δ'. Τυφεκίου πολεμικοῦ 0,300, ἐξ ἀποστάσεως 300 μέτρων (βολὴ ταχεῖα). Εἰς τοῦτο ἡ Σχολὴ ἐνίκησε νίκην δευτέραν λαβοῦσα ἀργυροῦν μετάλλιον καὶ δίπλωμα.

Εἰς τὰ ἀγωνίσματα Β' Γ' καὶ Δ' ὡς καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Βαθμολογίαν, μεταξὺ τῶν Σχολῶν, ἡ σειρὰ ἔχει ὡς ἑξῆς: 1) Σχολὴ Εὐελπίδων,2) Σχολὴ Ὑπαστυμόνων, 3) Σχολὴ Ναυτ. Δοκίμων καὶ 4) Σχολὴ Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς.

Π Ε Ν Θ Η

[redacted]

Τὴν 11ην ὥραν τῆς 8-6-1956 ἐκηδεύθη ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου εἰς Ἀμαρούσιον ὁ τέως Ἀστυν. Δ/ντὴς Μαραγκάκης Δημήτριος. Τὴν κηδείαν παρηκολούθησε πλῆθος συγγενῶν καὶ φίλων τοῦ μεταστάντος, καὶ πολλοὶ ἀστυνομικοί.

Ὁ ἀποβιώσας ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα καλοῦ οἰκογενειάρχου, τιμίου ἀνθρώπου καὶ καλοῦ Χριστιανοῦ. Κατὰ τὴν ἀστυνομικὴν σταδιοδρομίαν του διεκρίθη διὰ τὸ ἦθος, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὸ εὐδόκιμον τῆς ὑπηρεσιακῆς του ἀποδόσεως.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελὶς

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ὁ κόκκινος Δεκέμβρης, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' (συνέχεια) 3579

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἡ Κύπρος μας, ὑπὸ κ. Σωσίπατρου Πολίτη, ἀστυφύλακος 3582

ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Πῶς νὰ διοικῇς ἢ πῶς θὰ γίνῃς καλὸς προϊστάμενος, ὑπὸ κ. Δ. Μαγκριώτου, Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ Διδάκτορος τοῦ Δικαίου (συνέχεια) 3583

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΙ

Τὰ παιδιὰ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ φίλοι των, ἀπὸ τὸ περιοδικὸ New Vork Times 1 Μαΐου 1955, κατὰ μετάφρασιν κ. Κων/νου Γιαννούλη, Ὑπαστυνόμου Α'.... 3586

ΨΥΧΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ἡ «σταχτιὰ σκιὰ» ποὺ συμβολίζει τὸν θάνατόν μας, ὑπὸ κ. Ἀγγέλου Τανάγρα, Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν 3591

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ

Ἐπιστημονικὴ ἀνάκρισις—Πῶς θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ὁμολογία ἑνὸς ἐγκληματίου, ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Post», κατὰ μετάφρασιν, κ. Δημ. Μόρου, Ἀστυνόμου Α'.. 3594

ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μάρτυρες καὶ μαρτυρικαὶ πλάναι, ὑπὸ κ. Ἀναστασίου Γαρδίκα, Ὑπαστ/μου Α'. 3602

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ὁ Ἰούνιος, ὑπὸ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου, Ὑπαστυνόμου Α' 3606

Η ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ

Πυρηνικὴ ἐνέργεια, ὑπὸ κ. Γ. Κανελλοπούλου, Ὑπαστυνόμου Α' 3607

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἔγκλημα καὶ Ἀστυνομία, ὑπὸ κ. Anthony Martienssen, κατὰ μετάφρασιν κ. Χρ. Πατσούρη, Ὑπαστυνόμου Α' (συνέχεια) 3610

Οἱ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες καὶ τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ὑπὸ κ. Στάθη Πούλου, δοκίμου Ὑπαστυνόμου 3613

Ὁ κλασσικὸς ἀθλητισμὸς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, ὑπὸ κ. Ι. Κορρέ, Ἀστυνόμου Β' (συνέχεια) 3616

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΙΔΕΩΝ

Μὴ φθονῆτε τοὺς πρωτεύοντας, ἀλλ' ἀμιλλᾶσθε αὐτοῖς, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, δοκίμου Ὑπαστυνόμου..... 3621

ΠΕΝΘΗ

Δύο φίλοι τῆς Ἀστυνομίας—Ἰωάννης Τριανταφύλλης, Λίνα Σκουζὲ 3624

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 3525

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 52-512)

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥραν 7,30—8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταδίδει τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Αστυνομίας Πόλεων ἀπέσπασε τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ ἐπεβλήθη χάρις εἰς τὸ πλούσιον λογοτεχνικόν, μουσικὸν καὶ μορφωτικὸν περιεχόμενόν της.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.